

Image

Yınsani -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
30 Ocak 2025 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

silindi güncellendi.

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/762127/silindi-guncellendi.html>

silindi...

silindi...
silindi...
silindi...
silindi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/764159/silindi.html>

Muhabbet Deyince

Muhabbet deyince ağzım sulanır
Dalarım İslam'a bir kuduz gibi
Kendini yaşamak durur bir yanda
Kaşınır dururum bir uyuz gibi

Kimi göbek yapmış gezer zelzele
Kimi ezber etmiş bilmez kalkale
Sanırım ben laçka ben sulukule
Yapışır kalırım bir sakız gibi

Yaşarım üç beş gün ölürüm derhal
Ariflik neyime gönlüm kıyl ü kal
Cami derim herkes bilir katedral
Bakarım trene bir öküz gibi

Sağırım hikmete körüm irfana
Öğüt satma bana gelmem imana
Akşam pazarında çürük bir yana
Küfür tezgâhıym bir hayız gibi

Garga yavrusuyken uçarım kartal
Arza çığlık vurdum dehre martaval
Mana ne ki bana her şey materyal
Gönül vampiriyim bir kunduz gibi

Dünyevi'yim de müsaadenizle
Sizi taklit ettim derya denizle
Çiviyim deme sen gel beni izle
İnerim kafana bir balyoz gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769618/muhabbet-deyince.html>

Dua

Rabbim; beni gece er yatan bir kul,
Güne er başlayan bir cevher eyle...
Nakkaş et, nakşımı sana yorsunlar.
Hükmünü gönlüme, bir rehber eyle...

Rabbim; salât için yarat bin sebep,
Yarat her hâlimden bende bir edep.
Kardeş nefesine hep: kalendermeşrep.
Emir el mü'mine, bir yaver eyle...

Rabbim; Kur'an okut, döndür ilime,
Sünnete tabiyken gönder ölüme.
Duayı dilime, rızkı elime,
Rükûyu belime, bir zafer eyle...

Rabbim; kanatsızın kanadı oldur.
Nâ cimri cömerdin inadı oldur.
Kibirliye, kibrin üstadı oldur.
Aczime kabirden, bir haber eyle...

Dünyevî ömrümde son nefese dek,
Dininde çalışkan, nur dolu petek,
Helâlle yoğrulan, hücremde tek tek...
Sana kul olmamı, bir kader eyle...

"Rıza Lokması" nı yiyenler için,
Çok şükredip azla doyanlar için,
Rabbim; candan "âmin" diyenler için,
Duamı "Leheb" e, bir keder eyle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770017/dua.html>

Davetiye

"..Öyle bir tükenme ise apaçık bir his ve anlayışa varmak değil, yokluğa karışmaktır. Akli delillere böyle bir gaye ile bakanlar ve Allah'ın görünmeyen ve görünen bütün varlıkları kuşatan sonsuz tecellisi karşısında nefislerinin gururunu kırmayarak şuhûd zevkinde mahrum kalanlar " Allah'ı aradım da bulamadım" derken, sanat ve felsefe adına zarara uğradıklarını ilan etmiş olurlar. Allah'ı sezmek kalp ile doğru ve yanlış birbirinden ayıran gözü ve ikisi arasındaki farkı ve ilişkiyi belli bir oranda idrak edebilmelidir..." Elmalılı M.Hamdi Yazır'ın Hak Dini Kuran Dili Tefsirinin Fatıha Bölümünden Cüz 1, Sahife 41.

Kimi zaman gelir ilham tükenir
Şairler şiire kekeme girer
Gönül gümbürtüsü duyulmaz olur
Şimşekler semada bakıma girer

Fırtına öncesi sessizlik gibi
Çile der haykırır diplerin dibi
Aşk mı dava mıdır nedir sebebi
Arayan bulamaz yıkıma girer

Babamın duası anamın düşü
Eski dostlarımın muzip gülüşü
Arifler tespihte arar ölüşü
Dervişler bir garip çekime girer

Allah'ı düşünmek yaşamak hatta
Tefsirler yazanın gözü naatta
Kırkayak gezinir dördüncü katta
Düşünür iflasta ekime girer

Bismillah bismillah açılısın gökler
Niyetler ameller taşınmaz yükler
Kim nereye düşer atılsın oklar
Kimler kimle aynı takıma girer

Bir tükenmez inat taşırken nefsim
Bir nasuhi söze yetmez nefesim
Bir musiki sesi huzur hevesim
Vakitler bir başka akıma girer

Dünyevi cehennem söndüren erler
Böyle saatlerde bayram ederler
Gözyaşı yanarken diner kederler
Seherler bir güzel makama girer

*Gözyaşı secdede nefsi öldürür
Mutmain yüreği manen güldürür
Rahmânî aşk kokar hüccet bildirir
Gönüller en yüce rakıma girer.

* Muhacir BOZKURT.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770338/davetiye.html>

Diyorlar

Ŗimdi uzak yollarda iz aramak neyime
Gönül çilesi çekmek farz mı oldu diyorlar

Târ-ü mâr sarayların süslüyorsan içini
Hudutlar fersah fersah yakın geldi diyorlar

Gördüysen aynalarda en nadide eseri
Gözlerin tebessüme hasret kaldı diyorlar

Kimi an ağlıyorsan gözlerin visâline
Başın secdeye düşse yine güldü diyorlar

Dünevî tespih olmuş çığlık çığlık sükûtun
Kendisini duyanlar nasıl öldü diyorlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771597/diyorlar.html>

Kızların Güzeli

Kızların güzeli yiğit olmalı
Yiğit kız erine hayran olmalı
Er kilim ola onun önünde
Yiğitlerde önce iman olmalı

Kızların güzeli edep olmalı
Edepli olmaya sebep olmalı
Er başında duman tüttüğü zaman
Yiğitlerde dua ferman olmalı

Kızların güzeli hafız olmalı
Nefesi pir ü pak lafız olmalı
Er gönlü ferahlar secde anında
Yiğitlerde ilmi Kur'an olmalı

Kızların güzeli Yılkı olmalı
Ardından koşturana ölkü olmalı
Er kanatlanırsa yalçın dağlara
Yiğitlerde sabır destan olmalı

Kızların güzeli latif olmalı
Kadere kazaya arif olmalı
Er ağlarsa bir dem ahir üstüne
Yiğitlerde kıyam harman olmalı

Kızların güzeli emin olmalı
Çilegâh yolunda yemin olmalı
Ey Dünyevî selam olsun güzele
Yiğitlerde sükût yaman olmalı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772129/kizlarin-guzeli.html>

Çınar Sızısı

Gayen çınar olmak ise
Yaprağına güve benim
Dallarında ilm ü hikmet
Gövde sinde çivi benim

Rüzgâr eser yaprak düşer
Bel bükülür yürek pişer
Bizim arzın adı beşer
Bayraktaki dava benim

Düşen kulun kaderi ol
El uzatan cevheri ol
Kaldırmaya seferi ol
Bu kervana deve benim

Leyla deyip yola düşme
Mecnun gibi boşa pişme
Yükseklere serin çeşme
Alçaklara civa benim

Pişer elbet bizim aşık
Akar elbet boz bulanık
Deryalarda ışık ışık
Yanardağda nüve benim

Dünyevîyim bizim dinde
Çınarların aşkı zinde
Körpelerin ciğerinde
Nefes gezen hava benim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772984/cinar-sizisi.html>

Yalnızlık Fırtınası-2013

İnsandım, bir zifiri duman sardı çevremi.
Bir şimşek düştü gökten, yaktı bütün devremi.
İşte yine başladı, düğüm düğüm işkence;
Bir yanım var isyankâr, bir yanım var el pençe.
Fikirde birlik tilki, kalplerde bir kurt niyet;
Kartallar kanatlandı, kan doyardı hürriyet.

Ya İlahi, bir bilsem, insan neyler insana?
Hasretim muhabbete, hasretim ilk lisana.
Zavallı taş ufalar, ne var düşündüm bunu?
Zavallı kum eşeler, bulmak için maymunu.
Düşündüm asırlarca, beni yedim bitirdim.
Kabir hazinesini, bulduğum gün yitirdim.

Çizik çizik mağara, yontulmuş dev kayalar.
İnsan ölmek için mi, hep kendini oyalar?
Söyle bir, kim yaşıyor içimdeki konakta?
Yine bir kan deryası, fikir denen sunakta.
Ya ilahi, rahmet et, ser vermem, sır isterim.
İnanamam, nedir bu: her anda son gösterim.

Uyumuşum kaç asır, uyanmışım yalnızlık.
Yalnızlık tezgâhında, düşünmek madrabazlık...
Öyle ya; su akıyor, öyle ya; toprak aynı,
Her şeyde aynı nizam, ağaçta yaprak aynı...
Rüzgârlar başı boş mu, sahi, bu nefes kimin?
Ahir zaman yangını; aynası vesvesemin...

Yine duyar gibiyim, uyanıyor peygamber!
Gümbür gümbür kaynıyor içimdeki semaver.
Bozkırlar kıpır kıpır, dağlarda başka şenlik,
Toplanmış bütün boylar, kalmamış senlik benlik.
Gözümünden nur mu aktı, nerden çıktı bu barış?
Gönlümün kiblesine, Kâbe'den yok mu varış?

İşte yine sarsıldım, sular yutunca suyu.
Toprak ana, gök baba, bir hokkabaz kör kuyu.
Pençeledim elması, zümrütten köprü kurdum
Kendimi tanrı ettim, beni çarmıha vurdum.
Niceye ferman verdim, kervan çıkardım sözden.
Akıl kendine şaştı, baştan çıktı bu yüzden.

Kırk gün kırk gece nikâh kıydılar keşmekeşe.
Hüzün vefalı geldi, vefasız gitti neşe.
Çıldırma makamında, yâr dedim, beni gözler.
Söker kalbimi elbet, bu illetten temizler.
Tutar omuzlarımdan seyrederek kendisini
Gözyaşıma karışır, bulur efendisini.

Ya ilahi, hamd olsun, verdiğin her bir şeye,
Artık bu nefesimi mahkûm eyle her neye.
Aşka benzeyen herkes, duysun hıçkırığımı.
Aşık olan ses versin, sarsın can kırığımı.
Yeniden dirilt bizi, insan olmayı göster.
Bu gönül ne isterse, bilirsin, senden ister.

İsteğimi hayreyle, dili terketsin akıl...
Şu gönlümü affeyle, korktuğundan emin kıl.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773254/yalnizlik-firtinasi-2013.html>

“Niye niyet neye kismet”

Bir bilene sordum sonra “oku”dum
Kâinatın özü “Ahmet” diyorlar
Üstâdlara baktım şiir dokudum
Sakın etme ele minnet diyorlar

Yeter sana ezan kur’an ve namaz
Hakkını verirken hiç yolda komaz
Kâbe’ye bakarsan bakmayın demez
Üç günlük dünyaya sabret diyorlar

Renkler çeşit çeşit amma meydanda
Adaletin rengi tek renk mizanda
Çokça et tövbeni ahir zamanda
Yoksa seni haklar gaflet diyorlar

Durma yürü her an güneşte siste
Yanlış yapıp düşsen bile hapiste
Kardeşine iste dostuna iste
Dua insan için rahmet diyorlar

Gönlünü pak eyle dil yaranı sar
Yine de kanarsa ne kâr ne zarar
Dünyevî her şeyde Rabbin mührü var
“Niye niyet neye kismet” diyorlar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773830/niye-niyet-neye-kismet.html>

İhtiyar

Otuz yıllık ihtiyarıma...!

Yaşım otuz küsür, bildin mi beni
İleri gidersem durdur ihtiyar!
Sen başımın tacı, kanımsa deli
Yumruğumu küfre vurdur ihtiyar!

On dersem bilirim biri doğrudur
Gerisi, on para etmez kurgudur
İslamın şu hali bende ağrıdır
Yaramı bilene sardır ihtiyar.

Adam olamadım belki olurum
Nasipse elbette Hakk'ı bulurum
Hidayet bulursam coşar gelirim
O engin deryana erdir ihtiyar.

Kendini beğenmek, kibre delalet
Nefis denen illet, herkeste zillet
İşte bu yüzdendir, kan kumar millet
Bilirim kurtulmak zordur ihtiyar.

Günahım allâme, sevabım cahil
Hikmetim sersefil, dilimse katil
Şimdilik gönlüme Allah'tır kefil
Her dem bana tövbe verdir ihtiyar

Yine deli aktım boşuna salmam
Nefsim kuduzlandı haddimi bilmem
Dünyevî ağlarım pek fazla gülmem
Yine de umudum vardır ihtiyar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774100/ihtiyar.html>

-Atışma 2- Yönsüzname

Değerli üstadım, gurbet kartalı Yusuf Giraz'a teşekkürlerimle....

Sıfırı bul birden başla saymaya
Arif nefse cahil dine uyar mı
Güne yürü ay ve yıldız duymaya
Yol zemine akıl yöne uyar mı.....Dünyevi

Ben birle başlarım sayı saymaya
Sıfır rakamını sona koyarım
Miraçla yükseldi Resul semaya
Onun gösterdiği yöne uyarım.....Yusuf Giraz

Ok atılır deve yayı parçalar
Sükun gelir düşünceyi yâr çalar
Tohum eli meyve dalı fırçalar
Yaprak yele deli güne uyar mı.....Dünyevi

Delikli demirler sildi okları
Çölde devesiyle mecnun çokları
Umutsuz görürsem tohumlukları
Temiz geçmişime, düne uyarım.....Yusuf Giraz

Askılardan indirince eskiyi
Yeni harfe kurban verdik keskiyi
Yontan var mı çelik olmuş baskıyı
Yazar bire okur bine uyar mı.....Dünyevi

Nuru hiç gördün mü bit pazarında
Yeni de geçerli kul nazarında
Çelik işlenirken gönül harında
Yazan şeytansa ben bana uyarım.... Yusuf Giraz

Karanlıklar çepeçevre sarınca
Süleyman'dan bile kaçar karınca
Tutuştüğün gönüllere girince
Gözün nurun sinesine uyar mı.....Dünyevi

Yusuf'um bu gözle çok şeyler gördüm
Anladım nefsimmiş en büyük derdim
Kâbeye yüzümü, gözümü sürdüm
Gerisi boş, en son dine uyarım..... Yusuf Giraz

Dünyevi'yim maksudumuz hidayet
Yüzün gözün hakkı için dua et
Muhammedi pervaneyim nihayet
Yansam bile kendisine uyarım.....Dünyevi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774452/atisma-2-yonsuzname.html>

Delikanlı İhtiyar 2

Yunus toprağına atılan tohum
Molla'ya bir çiftlik kursun ihtiyar
Mevlana'lı Şemş'li gönül dergahım
Şu başımı taşa vursun ihtiyar.... Bir Dünyevi

Her atılan tohum bitmez toprakta
Bunu öğren sen de bil delikanlı
Sen Onların oturduğu dergahta
Çalışarak bir yer bul delikanlı... Yusuf Giraz

Fuzuli'nin ve ya Necip Fazıl'ın
Bedduası mıdır tutan gazelin
Çamdeviren derse duvaksız gelin
Adamlık mezara girsin ihtiyar..... Bir Dünyevi

Şiir deryasında yüzdüm yüzeli
Oper oldum yenemediğim eli
Necip Fazıl Üstad, büyük Fuzuli
Onlar kök bizlerse dal delikanlı.... Yusuf Giraz

Akif'in derdiyken İslam ve vatan
"Korkma" der nedense, korkarım inan
Nefsim değil midir beni kuşatan
Nefsim hep ardımda dursun ihtiyar.....Dünyevi

Nefis tur atarken bedenimizde
Âkif'in derdini dert yaptık biz de
Yokuşu çıkıp da teklemeye düzde
Hedefe varmalı yol delikanlı..... Yusuf Giraz

Ne söylesem kusur, çok bende hata
Bana düştü "La Havle"'yi ihata
Olsun varsın olsun ana ve ata
Çilesi bağrımı yarsın ihtiyar..... Bir Dünyevi

Hatasız olur mu beşerdir insan
La Havle'yi dilden düşürme bir an
Çileyi lokma yap, kaderine ban
Ancak öyle pişer kul delikanlı.... Yusuf Giraz

Dünyevî'yim ne haldeyim bilirsin
En karanlık dibi bende bulursun
Ben yaşarken sen ölmeden ölürsün
Ölüler yaramı sarsın ihtiyar..... Bir Dünyevi

Halden anlayana halden sorulmaz
Dibi görünmeyen yere girilmez
Yusuf der yaşarken hesap verilmez
Şu kalan ömrüm kaç yıl delikanlı ...Yusuf Giraz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775044/delikanli-ihiyar-2.html>

Delikanlı'dan İhtiyar'a Sorular

Tohumlara "Taptuk" eli değende
Sarı çiçek el vermez mi ihtiyar
Mor bulutlar gezer sol u sağımda
Yüce dağlar yol vermez mi ihtiyar

Dile gelmez nefes versen dile de
Bir temel var yosun arar kıblede
Bu sahi yalnızlık toplu çilede
Gönüllüler dil vermez mi ihtiyar

Kim okuduğunu bilmez: av'ave
Dil bilmezin hafızlığı: ülhüvve
Kim dosdoğru odun yakar nev â nev
Yâr dergâhı kül vermez mi ihtiyar

Deli miyim yalçın dağa eserim
Dağdan kısmet alamazsam küserim
Bulut yaksa pervaz vuran eserim
Güz gözlüler sel vermez mi ihtiyar

Dünyevî zamanım ân be ân düşer
Alnımda mekânım ter döker pişer
Sade aklım değil kalbim de şaşar
Aşka bülbül gül vermez mi ihtiyar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775723/delikanli-dan-ihiyar-a-sorular.html>

Kardeşim Gel

Düşe geldik Cennetinden
Kiblemiz bir kardeşim gel
Taşa yazdık hasretinden
Kiblemiz bir kardeşim gel

Aynı hırs var gönlümüzde
Farkımız yok canımızda
Hâlimiz bir kanımız da
Kiblemiz bir kardeşim gel

Müslümanlık zor değil gel
Gönlümüzden dar değil gel
Tövbe etmek kor değil gel
Kiblemiz bir kardeşim gel

Çık ki aşkın telaşından
Gül utansın gülüşünden
Gün doğursun gelişinden
Kiblemiz bir kardeşim gel

Secde görsün gözyaşım de
Rabbimiz var sırdaşım de
Tut elimden kardeşim de
Kiblemiz bir kardeşim gel

Dünyevî'ym gülmeden gel
Gülzarım yok solmadan gel
Kendisinden bilmeden gel
Kiblemiz bir kardeşim gel

Fâ'ilâtün / fâ'ilâtün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776631/kardesim-gel.html>

İhtiyarımdan delikanlıma

Bu saatten sonra bize
Yel dokunmaz delikanlı
Kırk asırlık bu kervana
Yol dokunmaz delikanlı

Gök bağına biner amma
Gök bağına sınıar amma
Gök bağına yanar amma
Çöl dokunmaz delikanlı

Oy benim çileli başım
Kavim gardaş arkadaşım
Kuru akar gözde yaşım
Sel dokunmaz delikanlı

Ne sırtlan çıkar karşına
Ne yılan düşer bahtına
Ne palan yersin sırtına
Çul dokunmaz delikanlı

İmanın çilesi belki
Ezanın salası belki
Kalplerin belası belki
Kul dokunmaz delikanlı

Dünyevi'yim yakın zaman
Kalemin kırıldığı an
Söz dinlemez bir Lâmekân
Dil dokunmaz delikanlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776903/ihtiyarimdan-delikanlima.html>

İhtiyar Devriye

Delikanlı seni hicvetmek için
Dinsizi düşündük imana geldik
Secdeye şerh düştük kıyama durduk
Rüyada halt yedik izana geldik

Rüyada görülmez edebin özü
Çepere gürz vurduk yamulttuk gürzü
İlim sende saklar şu iki yüzü
Cahili şeyh kıldık yan yana geldik

Cahili bir günde çark ettik kibre
Ne idik devlere cinlere gübre
Düşman kesilince zalimler sabra
Destanlar içinde tufana geldik

Destanlar ardından dolaştık öyle
Canlıya can veren canlandı böyle
Halilullah isen gel bana söyle
Putlarla savaştık meydana geldik

Putlarla söz ettik şandan şereften
Çelme yedik Hızır denen ariften
Musaya verilen ulu tariftin
Şarhoşu resmettik divana geldik

Şarhoşu ayılmak için dünyaya
Işığın üstünde yürüdük yaya
Yenildik şeytana güneşe aya
Çarmıha gerildik pinhana geldik

Çarmıha çiviyken köle yumruğu
Kuytuya götürdük kutlu buyruğu
Üçe taksim ettik bir tek uyruğu
İhlası katlettik zindana geldik

İhlası aradık düştüğü yerde
Bir perde kaldırdık çıktı bin perde
Kaç yüzyıl yaşadık bilmem ki nerde
İnsanı hor gördük hayvana geldik

İnsanı benzettik sonra maymuna
Maymunu yürüttük bakıp kaymana
Elektrik çarptı sularda cana
Serseri bir fikre yabana geldik

Serseri bir aşka vurulduk okla
Yaramız azdıkça inledik çokla
Hadi biraz düşün beynini yokla
Sonunda yine bir ezana geldik

Sonunda seslendi dört bir cihete
O sesle edebi ettik ihata
Dünyevi ölüyken döndü hayata
Bir nefeste ahir zamana geldik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777203/ihtiyar-devriye.html>

Delikanlı Devriye

İhtiyar dinle bir hiciv ne öğren
Dinsizi düşündük imana geldik
Ne söylettirdiyse öyle söyledik
Kabul ettirince lisana geldik

Kabul ettirince kendini bize
Ne yarım imanlı ne de dinsize
Benliği bıraktık uymadık size
Cevherdi yol verdi insana geldik

Cevherdi bu destan masal değildi
Şüphe kalbimizde kibre eğildi
Hoş görünce gönül mülkü dağıldı
Çaresiz düşünce isyana geldik

Çaresiz aklımız çekemezdi ki
Kor üstüne tohum ekemezdi ki
Boşluğu boşluktan sökemezdi ki
Yokluğa kök saldık nisyana geldik

Yokluğa müptela olduk doğurduk
Halketmedik yoku varla yoğurduk
Varlığa ses veren sese sağırdık
Duymadık duyurdu seyrana geldik

Duymadık görmedik gönül dert çekmez
Gedikten atılan taştan taş sekmez
Ne kadar gereksiz varsa gerekmez
Gerekli olunca bir sana geldik

Gerekli denilen sultan mı şah mı
Yoksa sebep bize bir hayırhah mı
Sebepsiz bir şey yok aldığın ah mı
Elbet pis bir sudan cihana geldik

Elbet gören görür gizli bir şirki
İşte hep bu yüzden karmaşa sirki
İpte cambaz oynat terketme terki
Bir seni görünce üryana geldik

Bir seni bilmeyiz kendini yakma
Atmış üç yaşında kabre gir çıkma
Temizlen kirlenme dünyaya bakma
Nasihat eyleme irfana geldik

Nasihat tutmazken çoluk çocuğun
Boşuna kendinle öğün dur öğün
Dünyevi gönlünde kurmuş bir düğün
Biz ki her nefeste mizana geldik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777617/delikanli-devriye.html>

Eski Bir Türkü (Hazırlık 1)

Bir damla su içinde hayat denen muamma.
Bir damla kan kök salar sargı tutmaz yarama.
Düşer de mevsim mevsim dallarımdan yapraklar...
Bir güneşi yoğurur vatan olmuş topraklar.
Geceler derya gezer gündüzler düşer neme.
Hey gidi kör karanlık çile benim kime ne...?
Mum yakıyor güneşten hu çekiyor dervişim.
Dergâhın kilit taşı taş temele ermişim.
Şimdi bir hayal gibi girdiğim başka kılık!
Kanlı kefen sır verse çürümez kanlı sarık!
Sancağımı görenler âşıktır bu hilale;
Kumaşı Malazgirt'tir rüzgârı Çanakkale.
Dalgan sen de öyle bin yıllar gibi yeni;
Turan elinden geldim Altaylar tanır beni.
Kafkasya üzerinden Kırım'ın bozkırından
Erciyes eteğinde kara kıl çadırından
İstanbul surlarında mekleştiğim zaman;
Balkanlara selamın mührünü tanır ferman.
Çadırdan saraylara girdiğim gün, bilmişim.
At sırtından indiğim gün sürgünde ölmüşüm.
Can yoldaşlarım gibi bitecek her seferim.
Adı yok ocağında toplanacak neferim.
Arifler verecek de hikmetten nefesini;
Minareler kendinin hissedecek sesini.
Bastırmak için yine, çıldıracak edepsiz
Duyan var mı ölüyü ağlayan kim sebepsiz...?
Ben çok ağladım dostum bulanık sele döndüm.
Deryaya karışınca tertemiz güle döndüm.
Gülzarımın kokusu yayıldı buram buram.
Bülbülü katledince dağıldı gönül yuvam.

Bülbül kanıdır güle kırmızı rengi veren.
Türlü rengi olsa da sabır güldür gül eren.
Kanlı gözyaşı kahrın dile gelmez cismidir.
Acıyı yudum yudum içmek bunun resmidir.
Bülbül kimi insandır kimi kurumuş ırmak..
Kimi Mevlayı ister kimi Leylaya varmak..
Beş bin yılının sözü dilin dizginini tut...!
Hırs haddini bilseydi kibirlenmezdi Nemrut...!
Kimse eşkıya doğmaz, bela olmaz, it salmaz.
İfritler saldırırsa; şeref, namus, şan kalmaz.
Sancağın hükmü geçmez haksızlık yapılırsa;
İfridin sonu gelmez hak yoldan sapılırsa;
Ey yüce dağ zirvesi bin sene yaşadığın;
Dün ü günü tecrübe damarda taşıdığın;
İlim irfan dergâhı kendini yenme fırsatı.
İlmine secde eden âlimin kandır sanatı.
Kılıca yol gösteren kalem erdemidir.
Erdem odur ki sözün gönül almış demidir.
Kılıcın gönlü vardır âlim bunu alandır.
Kim ki başka söylerse bil ki sözü yalandır.
Sözü eğip bükmeden söylemekse delilik;
O yüzden deli kanda hiç bulunmaz velilik.
Düşene el uzatmak peygamberlik mirası.
Din dil ırk bilir miydi İlk Adem'in Havva'sı.
Kabil'in ayak bastığı akıl nefsinin kaşır.

Kan davası güdenin kanı kimden iz taşır?
Elhamdülillah daim Habillerdi sultanım.
Beş bin yıllık ömrümde gözyaşıydı vatanım.
Bayrağı bayrak yapan destan yazan gözyaşıım.
Ben vatan değıştirdim şahidim mezar taşım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/779589/eski-bir-turku-hazirlik-1.html>

Düştü

Kendimde gördüm kendimi
Gönlüme muhabbet düştü
Derya deniz kan içimde
Düşünceme gıybet düştü

Başım yarıldı içinden
Geçmedi hiç bir suçundan
Kırpiklerimin ucundan
Bir acayip lügat düştü

Açtım baktım ben demedi
Sudan çıkmış kan yemedi
Hiç kimseyi denemedi
Sen deyince zahmet düştü

Ne de çoğ imiş düşmanı
Dosta yetmedi imanı
Her renkte görmüş simanı
Düşlerime hayat düştü

Dünyevi gerçekte yara
Tabibi kendinde ara
Gözüm kara kiblem kara
Yollarıma memat düştü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781819/dustu.html>

Güzeldir

“Âdem âdem olmayınca âdem etmez âdemi
Âdeme âdem gerektir, âdem ede âdemi”

Sözüm incitmesin söz incinmesin
Dikeni olsa da madem güzeldir
Gülüm incitmesin gül incinmesin
Bülbül olmasa da âdem güzeldir

Siz dostlarım, değilsiniz “ev eşyam”
Çekip gitseniz de değişmez yaşam
Ben dosttan gelmişim en büyük tasam
Gitmek bilmesede de kadem güzeldir

Kalû’dan bu yana pek çok düşündüm
Derya dalga gibi durmaz eşindim
Rüzgâra özendim yönden boşandım
Başı boş kalsa da her dem güzeldir

Bağlıyım güzele her ne olursa
Çirkine ağlarım her kim gülerse
Nefes nefes arzda doğan ölürse
Yaşayıp ölse de dedem güzeldir

Kime dediğimi arif anlasın
Yeniler eskiye tövbe inlesin
Dünyevî’yim eller seni dinlesin
Hep bana bir bana idam güzeldir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/782154/guzeldir.html>

Kudurma

İşte böyle; sükûta râm olursun.
Haykırıp haykırıp boşa kudurma!
Öyle kutsi yoldan geri kalırsın.
Yürü... Takıldığın taşa kudurma!

Söyle, hayat mıdır seni bezdiren,
Gözlerinde cehennemi yüzdüren,
Gönüllü gönülsüz tespih dizdiren,
Gerçekler acıdır, düşe kudurma!

Hüzün kaplar, gayen olur berhava.
Kalk üzülme, öksüz kalmaz bu dava.
Şeytanı avlarken dönersen ava;
Abdest al, namaz kıl, başa kudurma!

Git başımdan, bırak artık peşimi
Bilen bilir, ben bilmezem işimi
Haydi götür bin bir arkadaşımı
Kurunun yanında, yaşa kudurma!

Dünyevi'yim yolda kalmaz kervanım.
Kalırsam kurtarır, Rabb'e imanım.
Ey benim göz nurum, ben de insanım.
Düştüğün kuyudan, Arş'a kudurma!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/782379/kudurma.html>

Dinledim

Ben bir başıbozuk gezdim avare
Dinledim gönlümü ölmek istedim
Geçmedim her şeyden geçtim bir şeyden
Dinledim kendimi bilmek istedim

Çıktım yola düşe kalka düşündüm
Kanat taktım güneş oldum eşindim
Görünce başımı taşa üşendim
Dinledim saçımı yolmak istedim

Dünyevi uzatmam uzamış yolu
Sürgün vermiş bilmem neden her kulu
İnsan yamacında tutundum güle
Dinledim bülbülü solmak istedim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784638/dinledim.html>

Yaşamak Değil

Ey kulu olduğum verdiğin bu yük
Sen kudret vermezsen çekilir değil...
Bu ahir zamanda Müslüman olmak
Kor tutmaktan öte taşınır değil

Ne düşünsem ne okusam "ben" dersin
Üç günlük dünyada ben sana ersin
Baktığım gördüğüm her yerde varsın
Dile getirilip yazılır değil

Sevdalın et beni deli desinler
İsterse deliler veli desinler
Aşk deryasının nur seli desinler
Gözlerim çağlasa samimi değil

Atam anam dua eder ardımdan
Göç eyledim evvel bir gün yurdumdan
Bir derdim var uyuyamam derdimden
Dermanı bekleyen kendinde değil.

Rabbim her halimden sığındım sana
Ben çok günahkarım kıyma bu cana
Dünyeviyim ulaşayım rızana
Bu dünyada kalmak yaşamak değil

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785124/yasamak-degil.html>

Muhabbet

İhtiyâr âşıklar geçen bir ömrü;
Gördüğüne söyler nasîhat eyler...
Gelen, geçenlerden gidene görür.
Gençler hayalini tesbîhât eyler...

Bünyesi kurtlanan eski çınarlar,
Esen yelde kırık dalı sınarlar.
Düşen yaprak ile soğuk pınarlar,
Yeni bir türküyü hüsnühat eyler...

Düşünür, inceden yanardağ gibi
Karlı zirvelerden seyrederek dibi.
Sanki her bir âşkın gerçek sahibi:
Üç günlük dünyayı îzâhât eyler...

Hani bir ân ölmekliğı sorarsın.
Ne diye söyleşip beni yorarsın.
Sen de beni bulduğunda ararsın.
Uğraşlar hudutta seyâhat eyler...

Allah'ını bilmez anlamaz amâ.
Allah'ına koşar her neşv ü nema.
Dünyevî gönlüme çökse de semâ.
Âşkımız secdede şehâdet eyler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785367/muhabbet.html>

Gönlüm Bir Kan Gölü

Sen iktidar ben cemaat
Sen horon ben çiftetelli
Aynalarda bir kainat
Sen berber ben kelifelli

Sen Kürtcüsün ben Türkcüyüm
Sen zurna çal ben kemane
Sen çadırsın ben sirkciyim
Oyun ister bu zamane

Sen sünnisin ben alevi
Vur patlasın çal oynasın
Mezhep keser meşrep çivi
Tabutlukta hep aynısın

Sen kominist ben de faşist
Yağlı güreş kırk pınarda
Sen savcısın ben anarşist
Guguk öter bu çınarda

Sen sencisin ben benciyim
“Sen al giy ben de kırmızı”
Sen dinsizsin ben dinciyim
Sen ayran iç ben kımız

Sarı kırmızı lacivert
Sen rüzgarsın ben de ayaz
Polis devlet taraftar fert
Ambulansın rengi beyaz

Kim doğucu kim batıcı
Orta doğu raydan çıktı
Dünyevî der şucu bucu
Ok eğrildi yaydan çıktı

.

Oldu gönlüm bir kan gölü
Aklım fikrim sizden bıktı...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785659/gonlum-bir-kan-golu.html>

Güçlendir

Ya Râbb çaresizim kalbi hâlimden,
Niyetimi rızan ile güçlendir..!
Amelimde hata verme dilimden,
Dediğimi sözün ile güçlendir..!

Hem dünya ölecek hem içindeki.
Mahşerde terazinin uçundaki...
Unutursam seni, can göçündeki
Yollarımı ezân ile güçlendir..!

Zamanımı boşa heder ettirme.
Garibanı üzüp keder ettirme.
Ayetine isyân eder, ettirme!
Nusretini hızın ile güçlendir..!

Ya Rabbim, seni unutmak ne mümkün.
Sen demedin mi bana: “kün fe yekün”?
İlelebet, her ne varsa dün, bugün;
Hâlimi hüsn-ü zan ile güçlendir..!

Dünyevî’yi benden iyi tanırsın.
Kâh ezâ, kâh sefâ ile sınarsın.
Belki bir ân, şu gönlüme konarsın.
Gözyaşımı iz’ân ile güçlendir..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785799/guclendir.html>

Mektup 4

Mesut, Hasan öldü, sizlere ömür...
Bin yıllık davada her şey sır kaldı..
Son sözlerini kim anladı bilmem?
Ak alında bize miras nur kaldı..

Dedi: Bu emanet mukaddes yükü.
O günde beş vakit boynunu büktü.
Çektiği çileler bizden büyüktü.
Akşam geçti, yatsı güne kör kaldı..

Kurumaya yüz tutmuşken kabile,
Çınarı titretti ama nafile,
Kökler güne çıkıp sundu defile.
Göze geldi, söylemlere ar kaldı..

Gençtik, devir: bilgisayar devriydi.
Hasan yiğit amma biraz fevriydi.
Klavyenin sitemiydi, cevriydi.
Yol üstünde dipsiz kuyu, hor kaldı..

Susmadı, haykırdı gerçek doğruyu.
Dindirelim dedi dinmez ağrıyı.
Yoğurmaya çalıştı hep eğriyi.
Köz içinde, kan içinde ter kaldı..

Mesut, Hasan öldü, anlıyor musun?
Ondan kalan sesi dinliyor musun?
Kalk oğlum ayağa, günlüyor musun?
Yan gelip yatandan bize pir kaldı..

Mesut, ne kırk gündür, bizi biz yaptı.
Hasan geldi gitti Allah'a taptı.
Kimdir Hasan'ların yolundan saptı.
Mesut, pervaneler artık hür kaldı..

Dünyevî'yim kulu olmaya kuldur.
Tut elimden Mesut, ağanı güldür.
Haydi can gardaşım, istersen öldür.
Bende gönlü dolu, bomboş ser kaldı..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785966/mektup-4.html>

Ne Yapsam Rabbim.

Ne şehadet, iman, ne namaz, zekât...
Böyle bir kulunum, ne yapsam Rabbim?
Cehenneme atsan, yetmez ki gücüm.
Böyle bir kulunum, ne yapsam Rabbim.

Abdest aldım, dua ettim olmadı.
Tövbe ettim, kader bana gülmedi.
Çok düşündüm aklım bunu almadı.
Böyle bir kulunum, ne yapsam Rabbim?

Bir tarafta zalim, bir yanda yetim...
Bir tarafta savaş, ölümden vahim.
Yolum isyan gezer, değil müstakim.
Böyle bir kulunum, ne yapsam Rabbim?

Dile gelmez daha beni tanırsın.
Sen kulunu durmaz daim anarsın.
Münkir münafığı nasıl sınarsın?
Böyle bir kulunum, ne yapsam Rabbim?

Ağlayamam artık gözüm kurudu.
Gözümden yaş gelmez, kalbim çürüdü.
Dünyevî çaresiz sana yürüdü.
Böyle bir kulunum, ne yapsam Rabbim?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/786479/ne-yapsam-rabbim.html>

kendin git

"ya ali! cidalden kaçın. çünkü cidal amelleri boşa çıkarır." hadis-i şerif.(ibn arabî-fütûhât-ı mekkiyye)
cidal:ağız kavgası, çekişme.

"hay" dedim ya değil mümkün...
kıyamam sana, kendin git.
ben sana git diyemedim.
diyemem sana, kendin git.

gönül bağı koparılmaz.
gönlü zikreden darılmaz.
tespihle düşman vurulmaz.
sayamam sana, kendin git.

kel başıma taç taksan da,
bana bakıp can yaksan da,
gül diksen de, gül koksan da,
doyamam sana, kendin git.

hak'tan başkayı övemem.
gidemezsen ben kovamam.
ben başkayı hiç sevemem.
uyamam sana, kendin git.

dünyevî'yim deli dolu
başı duman gözü sulu
ey rabb'imın güzel kulu
cayamam sana, kendin git.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/787962/kendin-git.html>

matem

bu hendeği aşamayan
boynu eğri deve benim
dolup dolup taşamayan
dibi delik kova benim

taşısam da kutsal yükü
yokken varı varken yokü
bulunmaz derdime yakı
çarmıhtaki çivi benim

her secdeden kalksam yiğit
başım önde yakar ağıt
kopmasa da kutsal bağıt
etek öpen dava benim

ulu çınarda heyheyler
toprak kurtlu ise neyler
yel yaprakla gönül eyler
gönül yıkan hava benim

dünyevî derler adıma
eremedim muradıma
dost olsa da yâr yâdıma
kor doğuran yuva benim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/788805/matem.html>

hey

asıl suya dalan insan
deryaları arar mı hey
çamur çökek olan insan
gün vurunca kurur mu hey

kibrin meçhul a'lâsı ben
her edebin belası ben
riyakârın delisi ben
aklım başta durur mu hey

vardım benlik çadırına
kırıldım yok sedirine
tutulan can dırdırına
sözü yere serer mi hey

gelen giden hiç bitmiyor
dinlemeye güç yetmiyor
çadırından da atmıyor
sessizler kalp kırar mı hey

dost diyemem dostum sana
manası yok postun sana
ne yaptım da küstün bana
selam dili yorar mı hey

dünyevî'yim din imanım
rabb'îsinden bir lisanım
hayal adam adım sanım
türkçesini sorar mı hey

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/789301/hey.html>

bul suçluları

kefeni kirletmez koskoca devlet
savcı gel uyuma bul suçluları
birbirine girdi koskoca millet
hakim delile bak bul suçluları

savcıyı polisi rahat bırakın
karanlık çökerken kararına sakın
inanalım güneş doğmaya yakın
umut kalk ayağa bul suçluları

keş dağında keçi olanlar kimse
istihbarat ne der bulanlar kimse
umum hakkı için yalanlar kimse
doğru yolda yürü bul suçluları

tarih ibret dolu coğrafyamız kan
atiye gömülmüş geçmişini an
sancağı surlara dikmek için can
canan sabır eyle bul suçluları

dünyevi biriyim yaram derinde
gök çekimi beni boğan yerinde
kurtulmuştum bir an günün birinde
yarın boğulmadan bul suçluları

.
. .
. .
Durdur ellerinle yağma, talanı.
Görelim doğruyu hem de yalanı.
Anlayalım artık bütün olanı
Vakit geç olmadan bul suçluları.(sami biberogulları)

.
. .
. .

Kim hırlı kim hırsız bilenler belli
Delili karartıp silenler belli
Savcının başına gelenler belli
Hadi sıkıyorsa bul suçluları (mirim*ahmet çitak)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790091/bul-suclulari.html>

nasılsın

hep ben dedim sana sıra gelmedi
söyle dostum ne haldesin nasılsın
benim derdim bir acayip döngüdür
söyle dostum ne haldesin nasılsın

ev aldın mı evlendin mi nazarla
çoluk çocuk yemek ister hazırla
arada bir çık dağlara huzurla
söyle dostum ne haldesin nasılsın

var mı benden bir isteğin yapayım
benden geçip gül yoluna sapayım
ağla dersen mor buluttan kopayım
söyle dostum ne haldesin nasılsın

yıllar geçti hayat öyle yürürken
her adımda yokuş beni yorarken
seni gördüm bir rüyamı ararken
söyle dostum ne haldesin nasılsın

dünyevi kalbimde yedi renk açtı
gözlerim nur gibi bir ışık saçtı
sonra ışığımı karanlık içti
söyle dostum ne haldesin nasılsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790815/nasilsin.html>

koparma

sandalyeme vurmuş mühür tekme
ger kendini olsun varsın koparma
kaya bile bilir suda sekmeyi
at kendini derya görsün koparma

dalgalansın rüzgâr bulsun ateşi
karanlıklar söndüremez güneşi
düşünürün uyku tutmaz kardeşi
sor kendini cevap versin koparma

yokluğunun hesabını tutarım
varlığını nefes nefes yutarım
gerçek dostu elmas bir kalp satarım
yar kendini saran sarsın koparma

hızır olsam musa'yadır meyilim
isa olsam çarımhtadır sicilim
muhammedi miraçlardan kefilim
bil kendini birde birsin koparma

dünyevi'yim çöle düşen kervansız
aşk zembemi içen dertsiz dermansız
bir öyleyim bir böyleyim zamansız
der kendini sürgün versin koparma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790918/koparma.html>

hay kara hay beyaz

saklansın gizlensin kimse görmesin
gözler birbirinden sağ el sol elden
gömün mezarıma kimse sormasın
münker nekir gelsin kaçsın kul kuldandan

hay siyah hay kara hay beyaz hay ak
kara gözde parlar nurun pir ü pak
bu bir yangın ise kalk yangını yak
atomlar tutuşmuş geçmiş hâl hâlden

dünyevi anlamaz kara câhildir
yarası kan kusmaz aşka dâhildir
mü'min kalbi mü'min kalbe sahildir
bana tufan vurmuş kardeş dil dilden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/791147/hay-kara-hay-beyaz.html>

meğerse

ya bizdensin ya sizdensin ya ondan
adalet dediğın buymuş meğerse
ya partici ya dernekçi ya şucu
hukuk dediğimiz oymuş meğerse

acep kime benzer aynada yüzüm
gözümü göremez aynasız gözüm
inandım kendime doğruymuş sözüm
hakikat dediğim buymuş meğerse

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/792177/megerse.html>

kime gidem kul iken

neye açtım neye tok kusurum desem de yok
günahım bilirim çok "aç kapını ben geldim"

lime lime yüreğim kovdu beni çırağım
sönmüş sönmez çerağım "aç kapını ben geldim"

fitne ve fesat ile kibirli takat ile
bozuk söz kaset ile "aç kapını ben geldim"

açmıyorsan beklerim sabrımı yedeklerim
nerede sevdiklerim "aç kapını ben geldim"

sen dedim sana ait ben dedim cana ait
değil misin müsait "aç kapını ben geldim"

bırakmaz peşimi dün eriyorum gün be gün
yarın değil hep bugün "aç kapını ben geldim"

kanlı sarık yaşlı göz kayboldu tutulan söz
mühürlü bendeki öz "aç kapını ben geldim"

kaza mı kader misin nefsimi güder misin
merhamet eder misin "aç kapını ben geldim"

dünyeviyim çöl iken sana gelmiş yol iken
kime gidem kul iken "aç kapını ben geldim"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/792813/kime-gidem-kul-iken.html>

düşenler

dönme dolap gibi siyaset zahir
hukuk piyasaya düzmece düşer
duymak isteneni söyleyen bitmez
dilbazlar meydana süzmece düşer

adil düzen arzda garip mi garip
emekli bin yıldır dertten muzdarip
sosyal felakette fakir muharip
vergiler zengine sızmaca düşer

“tüfek icat oldu” bilmem kaç katlı
kim vurduya gitti binlerce atlı
dünün akrepleri olmuş kanatlı
her devir üstüme azmaca düşer

marjinal faydayla beslenir meydan
partisini kurar ve tapar insan
vekile otelmiş meğerse zindan
halk millet alkışa kazmaca düşer

başımıza iner hesapsız dolu
dış mihrak iç mihrak laflar dopdolu
boş çuval içine bak hep sen dolu
bu yük semerime gezmece düşer

paralel devletin izahı meçhul
devlet geleneği fişlenir her kul
buna göre yosma şuna göre dul
memurlar tespihe dizmece düşer

kim kimden farklı ki hüküm hep aynı
saç baş türlü renkte başta kep aynı
veliye deliye derin dip aynı
karanlık ışığa ezmece düşer

taş olsan çürütür seni de bu nem
günaha ağlamaz oldu hiç adem
dünyevi'yim söndürülmez cehennem
senin de ağzına büzmece düşer

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/793643/dusenler.html>

gidenler

hangi yöne baksam tufan kasırğa
kuru ot ve yaprak savrulup gitsin
rahmet düşmez ise bu sene yurda
dil gönül ayak baş kavrulup gitsin

bu da geçer deme geçerken ömür
göç de yasak sınır tel örgü demir
zulmetmeye çıkmış hukuksuz emir
törpülenmez ise sivrilip gitsin

sular sele dönmüş toprağı yemiş
rüzgar hangi yönden yersen ye demiş
kervanda el birlik hep aynı geviş
seraplar bir günde devrilip gitsin

şatafat ve görkem faniye matbu
zaman mekan için aynı dejavu
altın necasettir gerçek budur bu
çanaklar elmasa evrilip gitsin

her gelen keyfine çıkardı yasa
kim vurduya gitti çile ve tasa
derişin elinde zümrütten asa
ne diyeyim o da kıvrılıp gitsin

yer küre gök küre yelkovan akrep
durmuş semerini yemeye merkep
yokuş çıkan dünkü mezhep ve meşrep
hak yerse tersine çevrilip gitsin

dünyevi aldırma gel bu ağrıya
kafan örstür kalbin çekiç eğriye
dilini düzeltip var git doğruya
dualar aczini devralıp gitsin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/793847/gidenler.html>

gibiyim

ne Őiirlerde söz ne bende hüzün
bin asırlık dağın yeli gibiyim
kimi gülüyorum kimi ağlıyor
bir noktaya bakan deli gibiyim

altı cihetim dert derdim muamma
hayallerim yama üstüne yama
herkes gibi bir tek Rabbim var ama
bir ben cehennemim kulu gibiyim

ataya anaya edilmez sözün
aynaya ve dosta bakamaz gözün
silinmiş kaybolmuş aklımda yüzün
imanı kan kusan veli gibiyim

dünyevi istersen gezin dur ahir
istersen kavga et güneşle zahir
istersen gurur de istersen sabır
ateşe şükreden çalı gibiyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/794093/gibiyim.html>

apakname

amurdan gelmişsin neyine ziya
insan mısın oğlak mısın nesin sen
okmüş mahremine en ağır hava
melek mısın köpek mısın nesin sen

ömrün kehkeşanda küçücük nokta
aklın pire gibi hep muallakta
kendini bir şey sanırsın dalakta
sultan mısın sülük müsün nesin sen

kesip atsam soyun yürür yok olmaz
canın çıksa ölün çürür yok olmaz
uçup gitsen duman bürür yok olmaz
canlı mısın silik mısın nesin sen

derviş eder gönlü süründürürsün
ayna eder göze göründürürsün
izbe olsam sarar barındırırsın
şefkat mısın şıllık mısın nesin sen

düğüm atar kaybedersin her ipi
iğne ile oyar çizersin tipi
damarımda gezdirirsin bir kirpi
ciddi mısın şebek mısın nesin sen

dost dediğim kılıç sallar boynuma
yoldaş kırbaç vurup durur beynime
el ne gerek çaktın gürzü koynuma
elik mısın delik mısın nesin sen

domuz gezmiş gibi kokar benizler
kahi kurutursun kahi denizler
her pislīgi yayar sonra temizler
pınar mısın yalak mısın nesin sen

dünyevi eyleme beni bir dansöz
ben sana bağlıyım bu sözüm sonsöz
kör isen ben körüm görürsen bir göz
kara mısın apak mısın nesin sen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/794200/capakname.html>

yüzsüz

adamlığın vardır hem iki yüzü
ak mıdır kara mı baktın mı yüzsüz
karaysa zindana tıksan nafile
arka kapılardan çıktın mı yüzsüz

on yılda bir darbe dedik ya işe
hakimler mecnunmuş hükümse şişe
hukuk icat etmiş yosma fahişe
milleti sandığa çaktın mı yüzsüz

dünkü türktü kürttü bugünkü başka
alevi ve sünni doymuyor meşke
parti ve cemaat vurulmuş aşka
vuslatın tadına baktın mı yüzsüz

sağcı solcu gezdik bir zamanlar
kandan türbe kurdu tüm meydanlar
yetmedi gençlere kara zindanlar
yiğidi bankaya tıktın mı yüzsüz

biz bize etmişiz ele ne gerek
tüm krallar çıplak çula ne gerek
dış güçmüş iç güçmüş pula ne gerek
kalpleri faizle yıktın mı yüzsüz

ortak hukuk düşmüş çıkmaz sokağa
gelen binmiş giden binmiş gabağa
meclis benzer bize bizse kurbağa
vırak vırak kulak büktün mü yüzsüz

dünyevi'yim yüzsüz siz değil benim
günah ile dolmuş tertemiz genim
ruhum yaralanmış yaralı tenim
yarama acı tuz döktün mü yüzsüz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/796435/yuzsuz.html>

kurtarıcım

nasılsa dünyevi aşk bir girdapmış
tükenmişlik hissi sana cevapmış
rabbe el açmak en büyük sevapmış
seni de kurtarır beni dinleyen

istersen rüzgâra gizlenmiş hançer ol
istersen yenilmez bir cengaver
rabbine sığınmış her bir peygamber
beni de kurtarır seni dinleyen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/796747/kurtaricim.html>

yok

ne çileymiş be kardeşim
yârdan yana visâli yok
dört yanımda dostum var da
dost olanın asılı yok

sorun belli ben içinde
ben fikrinde ben göçünde
herkes rahat ben suçunda
benliğin de gassalı yok

nasıl desem niçin tapsam
esen yelden nem mi kapsam
eğri yaydan doğru kopsam
hedefimin yasalı yok

dünyevî'yim anlayana
anlamadan dinleyene
bir derdim var inleyene
dermanımın usûlü yok

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/797861/yok.html>

hayal adam

ne ilk aşkım var ne de son olacak
ben bir düş görmüştüm düşte yaşarım
biliyorum bülbül güle kalacak
ben bir düş görmüştüm düşte yaşarım

ondan ki deliyim ondan ki sarhoş
ondan ki dolmuyor yüreğim bomboş
yaşarım diyorsam yaşarım bir hoş
ben bir düş görmüştüm düşte yaşarım

her yaşın kendine başka bir derdi
her gönül yarının acemi ferdi
kuyular yusuf'a nasıl ders verdi
ben bir düş görmüştüm düşte yaşarım

kalk sefil dünyevi sabret diyorlar
seveni öldürür gaflet diyorlar
son nefeste meçhul rahmet diyorlar
ben bir düş görmüştüm düşte yaşarım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/798146/hayal-adam.html>

mecnun ezânı

benmişim, meğerse yâri terk edip.
yârini suçlayan yalancı gönül...
senmişsin, meğerse vefa gösterip.
yârini katleden talancı gönül...

yâr demeye yüzün kaldıysa, bir dur.
girdiğin her hâlde olmuşsun meşhur!
sus biraz, tövbe et, dinle bak, destur:
ilerisi bize, yabancı gönül...

dünyevî gezinme meczûb misali.
bilirim değilsin sen de o veli.
kıyam eden ancak secdede âlî.
mecnunsan ezânın bir sancı gönül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/799050/mecnun-ez-ni.html>

kekeme

mengenede tutuklu kekemeyim
bu dert dil bilmiyor bana yabancı
hadi söyle deyip deşme derdimi
artık kervan görmez içimde hancı

bugün cuma idi vaktiyle ünlü
inseydi başıma gürzün ledünlü
yine ayık çıktım yine hüzünlü
yine sağlam vurdu riyakâr sancı

ağlamaklı düşler gördüm dün gece
bir merde bin namert saldırmış nice
deli makamından bir nokta önce
abdestsiz gezmezdi gönlümü cancı

hakkın bildiği benim unuttuğum
gözyaşımı damlada kuruttuğum
elmas gibi keskin bir el tuttuğum
beni parçaladı aklın usancı

dünyevi yoruldum ezeller gibi
ebetler gibi de koştum durmadan
şimdi bir noktaya vurgun göz gibi
bana kilitlendi en büyük dinci

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/799304/kekeme.html>

kara eller 1

artık değil, muhtacım, ne güneşe ne aya.
lâkin kabrimde ezân okumasın ak güller!
bitmezdi bu yolculuk âr düşmezdi sevdaya.
sırtımızdan vursa da olur, artık bülbüller!

kaderimiz, kazamız, imân, i'tikâdımız...
bilmem, hangi sıfattan sonra gelir adımız?
zalim emrin cezası, zindan derken kâdımız;
kâdılar sürgün yaşar, guguk üfürür diller!

millet içler acısı, devlette hırs kavgası...
yol vermez komşusuna, ben oldum budalası.
kabağın dibi gübre, geveze lahanası...
vahşi sınır çizerken, nasıl kokar sünbüller!

paganlıktan devşirme, asırlarca inledik.
biz mevlana devrini, yunus gibi dinledik.
ve devletten çok önce, hudutları binledik.
şimdi haşhaşı diyor, çınarı yıkan seller!

gyibet sadrazam olmuş, baş verdiğim akbaba.
gizli kibre gizlenmiş, mütevâzi akraba.
nâmertlik kıyâm etmiş, sözlükler kaba saba.
helâlimin gözüne, duman taşır boz yeller!

zamanlar ötesinden, duymaz mısın felâhı?
ne diyedir ganîmet, yalan, mutâ' nikâhı?
üzerinizde, garip düşmüş davanın âhı!
keş dağını üşüten, sanki değil yâd eller!

kaç defa ikâz ettim, dinlemedi sözümü.
sükûtu uysal koyun eyledi kurt özümü.
rüzgârın tükürüğü, kirletemez yüzümü.
fetret devrinde önce, sivrilirmiş mahaller!

dünyevî bu ülkemin çilesi, felâketi.
çoğalmışken karanlık, sabırla nezâketi.
zalime boyun bükme, hatırla adaleti.
hikmeti hızır değil, kırık asâ gönüller!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/799599/kara-eller-1.html>

başak ve gl

akşam üstü
buğday başakları ve gl
masamda cam bardakta
pencereme bakan tarlalar
bir Őeylere hasret

anılar
gökyüzünde yıldızlar
sabah doğacak güneş
rüyasını görürsem
ikimizin rabbe kulluğunun
maşerde uyanmak niyetim
değilse hiĉ lmemek seninle
mümkün mü sevdiğim
bilemiyorum
buğday başakları ve gl
cam bardak neresi
masayı kim koydu buraya...
rahmetli dedem mi
sen neredesin
ben kimim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/799897/basak-ve-gul.html>

bir pürüz var

hakikat mi devlet mi değerini yitiren
kirpiğimde islam'ın bıraktığı bir iz var
ki yesevi ardında şeyh molla dervişlerin
ve mevlana aşkıyla tutuşturan bir göz var

taşlara bir kulak ver dağlara bir el uzat
karıncayı dinle bir hüdhüdlere ekmek at
develer çekirgeler aslanlar ve kat be kat
feraset diyarının üzerinde bir toz var

ademlikten tufana kum kum iz aratanlar
atların nallarından kıvılcım sıçratanlar
okçular ve gönlünü bir allah'a satanlar
kan damlamış toprakta eskimeyen bir söz var

çilesi eksilmezmiş bey paşa olmayanın
bir de beyleri zalim iken söz bilmeyenin
üç kıtaya nam salıp kendini bulmayanın
yedi kıta üç deniz gidişinde bir güz var

hakikat doğuranlar devlete köle değil
devlet devlet dediğim korkuluk dili değil
partiler padişahlar allah'tan ulu değil
milletin karşısında bir değil bin bir yüz var

orhun'dan sakarya'ya sakarya'dan tuna'ya
fetretlerde kim kıydı babaya ve anaya
dört parti dört şehzade dönüp baksın aynaya
bu son sancağımızın damarında bir biz var

yeni ülkem türkiye'm yeni ülküm hakikat
ne tekerlek ne kağıt ne uçak ne liyakat
insanın başarısı adalete sadakat
zan ile haykıranın sesinde bir pürüz var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800154/bir-puruz-var.html>

pürüz var mı ağabey

İsmail SÜKLÜM hocama....

selam ver selam al canı gönülden
tebessümde pürüz var mı ağabey
ne gülden geç ne bülbülden ne hay'dan
tesbihâta pürüz var mı ağabey

mikrofonu al eline söyle bir
var kâbe'ye gözyaşını eyle bir
türlü renkte her vakitte öyle bir
o birlikte pürüz var mı ağabey

çıkalım dedik de uzun bir yola
çok yorulduk ter yapıştı her çula
bilmiyorum benzedik mi bir kula
kul olanda pürüz var mı ağabey

insana hamalız hayvanlara yük
bitkiler bir garip kimi çok büyük
bir zaman çınardık şimdi bir kütük
hikmetinde pürüz var mı ağabey

hayat oyun diyor kur-an'da yasa
bir gölgelik bir nebzecik çok kısa
benim dayandığım bir kırık asâ
el verende pürüz var mı ağabey

dünyevî'yim bende biter mi pürüz
yonta yonta anca bu kadar hürüz
ne deli ne veli kiminle biriz
bu soruda pürüz var mı ağabey

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800402/puruz-var-mi-agabey.html>

havale ettim

fikirden azade divane gibi
gel gönlümü sana havale ettim
sen bilirsin deyip büktüm boynumu
dillerimi sana havale ettim

ne fıslıtı duy ne çığlık dedin ya
bir girdap içine düştü bu dünya
karanlığı yaran bir nurdum güya
ümidimi sana havale ettim

sığındım sana kan dökmek için
bulanıp bulanıp akmamak için
şimşek gibi çakıp yakmamak için
kör nefsimi sana havale ettim

kalk uykudan kendine gel emrine
derhal nefes verdin aldım ömrüme
baktım kan damlıyor gönül yarama
dost sızımı sana havale ettim

sızım var derdim var dedikçe eller
yaramıdeşmeye koştu çakallar
kalkıp gidemedim ve küstü yollar
hallerimi sana havale ettim

tam çakalları tutup boğacaktım ki
kalkıp güneş gibi doğacaktım ki
dua dua gökten yağacaktım ki
akbabayı sana havale ettim

binlercesi bedenimideşmede
son nefesim dedim helalleşmede
birden yalnız kaldım cebelleşmede
ve kendimi sana havale ettim

yardımından umudumu kesmedim
isyan edip sağa sola esmedim
inan sana gönül koyup küsmedim
nasibimi sana havale ettim

sükutun içinde gözüm kapalı
seni dinliyorum sana tapalı
eğri yoldan doğru yola sapalı
şu canımı sana havale ettim

sonra bir hırıltı bitti ensemde
sırtlanlar koklayıp gezdi tenimde
dişlerini hissedince canımda
cananımı sana havale ettim

sayılı günlerim bitti diyordum
sana gelmek için seviniyordum
kan dökmedim diye övünüyordum
aslanları sana havale ettim

son savaşım derken aslanla cengi
yok imiş dünyada insanın dengi
ellerimi yıkasam da kan rengi
ellerimi sana havale ettim

aslan postuna oturdum o günde
tövbedeyim artık o gün bugünde

gözyaşlarım dostlar için düğünde
niyazımı sana havale ettim

dünyevi kalır mı vahşiye iman
dili eli beli vahşi mi insan
minareye çıktım okurken ezan
sırtıma bıçağı sapladı insan
insanları sana havale ettim
nefesimi sana havale ettim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800855/havale-ettim.html>

meyledip git

onlar pisliğinizi temizleyip size yemiş olarak geri dönecek...

ot gibi yaşamak uğruna her gñn
bastığınız yere meyledip gitsem
bir buzulda bir de çölde daha dñn
estiğiniz yere meyledip gitsem

sevinirim gñn dñřünce üstüme
taşıyamam su koymayın testime
gñlersiniz ciddi ciddi restime
sustuğunuz yere meyledip gitsem

dikenim yoğ idi güle benzemem
çınarın özüyüm dala benzemem
dalğanın üstünde sala benzemem
küstüğünüz yere meyledip gitsem

isteyin isteyin canı gönñlden
isteyin geçeyim her bir ödñlden
söküp atmak isterseniz kökñnden
astiğınız yere meyledip gitsem

nefsinize zehir cefa olayım
gñneřte kurutun vefa olayım
yaranıza merhem şıfa olayım
kestiğiniz yere meyledip gitsem

meylettim yine de ot olamadım
istedim kutsi bir zat olamadım
dünyevi belki bir halt olamadın
kustuğumuz yere meyledip gitsen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/801005/meyledip-git.html>

sağ kalır

yine gece giydi ak kefenini
takkesini mezar eden sağ kalır

rüzgâr başka eser kapanır kirpik
düşünceyi huzur eden sağ kalır

ırmak akar duman yürür dağ durur
semasına nazar eden sağ kalır

gönül sessiz sessiz yaklaşır dile
zikrullahı hazır eden sağ kalır

dünyevî kendine uyanır bazen
duasını pazar eden sağ kalır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/801327/sag-kalir.html>

mani

eyvallah büktüm boyun
bir başım kurdu oyun
yâre asi gönlümün
dostuna oldum koyun

sürümde arkadaşım
hepsi aynı adaşım
yaprağı yok gülümün
dikenî gözde yaşım

gök karardı kim çıktı
altı üstü cim çıktı
elifsiz bülbülümün
avazından mim çıktı

dağda kırdâ öz dedim
sütünü ver gez dedim
örtülü ödülümün
kavalında söz dedim

izim kalmış çalıda
renge döndüm halıda
de hikmeti ilimin
kurt oturur yalıda

koç eyle kurban diye
kuzular ki hediye
suçu çokken aklımın
suç yıktım bir kediye

toprak oldum yük çektim
suya belendim aktım
kabri bir bin dilimin
dünyevî mani yaktım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/801825/mani.html>

güneş doğar ay dağlar

bu türkü de benden olsun
ya söylenir ya söylenmez...

.

göğе hasret kalmış bütün deryayı
içten içе tutuşturan ey dağlar
gezinirken hudut bilmez yollarda
gözüme nem tutuşturan ey dağlar

siz durdukça güneş doğar ay dağlar
bir yanım sevinir bir yanım ağlar

hiç uslanmaz rüzgâr içer dereniz
yamaçlarda dolaşır hep teriniz
değişmiyor adresiniz töreniz
ateşte su yetiştiren ey dağlar

siz durdukça güneş doğar ay dağlar
bir yanım sevinir bir yanım ağlar

çınarların çiğdemlerin yurduyum
ben dağların kartalıyım kurduyum
çoban ateşinin yanan ferdiyim
dertlerimi yatıştıran ey dağlar

siz durdukça güneş doğar ay dağlar
bir yanım sevinir bir yanım ağlar

sevda nedir sormuyorsun gülene
hiç bağrını açmıyorsun gelene
dayanılmaz fırtınana seline
dünyevî'yi katıştıran ey dağlar

siz durdukça güneş doğar ay dağlar
bir yanım sevinir bir yanım ağlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/802064/gunes-dogar-ay-daglar.html>

dert etme sevdiğim

dert etme sevdiğim kemter hâlimi
gülde diken olur bülbül ah eder
senin yokmuş dikenlerin yaprağın
ney inilder arş seni de şah eder

bilinmezmiş neden kastı feleğin
hemi de bir güzel gözün kulağın
nusretiyle iner cennet meleğin
dilller çözüdür de zikrullah eder

ağla ağla şimdilik bu deryaya
tufan diner sükûn düşer dalgaya
değişmem ben seni güneşe aya
gör duamızı resûlullah eder

bizim sermayemiz rabbe kulluktur
dünyevî çileler üç beş günlüktür
bahtsızların kalbi delik deliktir
rahman ordan bizi seyrângâh eder

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/802247/dert-etme-sevdigim.html>

nazire

Değerli Büyüğüm Güneri YILDIZ'a...

uhreviler sükûnda, dünyevilerde lak lak...

duyduğuna inanma, gördüğün pişman eder.
bir defa gönle giren çıkar mı? söylesene...
kim ideal uğruna, dere tepe düz gider?
rabb'e koşan sıratı yıkar mı? söylesene...

hangimiz hırsımıza yenildi, nefse taptı?
bu dostluğu insan mı, şeytan mı, cin mi çarptı?
ben değil, sen değil. kim, nerede hata yaptı?
beynim kafatasımı sıkar mı? söylesene...

sultanım, bağıryanık davamız hakikatti.
karşınızda edeple durmak bir liyakatti.
hani, bizim derdimiz millete sadakatti?
edepli, göz ucuyla bakar mı? söylesene...

gözümüzden kanlı yaş akarken görmedin mi?
yedi kıta üç deniz giderken sormadın mı?
elek vurup çöllere, çer çöp ayırmadın mı?
kutuplar gönülleri yakar mı? söylesene...

fetret mi yaşanan, kardeş kardeşe kıydın?
aynı yılan kaç defa, şuh derimizi soysun?
caiz mi, fırsatını bekleyen sözü koysun?
helal olsun, dost dosttan bıkar mı? söylesene...

ganimet bize yasak, fani dünya bir tuzak,
gayeyi hayallere ermek uzak mı uzak...
uhreviler sükûnda, dünyevilerde lak lak...
kıyl ü kalden şimşekler çakar mı? söylesene...

yüce divan milletin bağrında kurulunca;
ve millet bu mahşere har vurup kavrulunca;
yarınımız bugünden başından vurulunca;
el, şah damara serum sokar mı? söylesene...

04.02.2014 / BARTIN

Dünyevi*Ekrem AKBUNAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/802829/nazire.html>

tespit

paralel evrenler evren içinde
papağan ne duysa taklit ediyor
sağır kölelerin dilini kesen
körleri kendine şakirt ediyor

şahın kulu olur kılıbık vezir
bizim tespitimiz genele dair
özel eve döndü lambadaki kir
sağı solu bir de tenkit ediyor

namussuza arka çıkanı gördük
namusluyu tuttuk çarمیha gerdik
tuş oldu yiğitler soğana verdik
sarımsak mescide gel git ediyor

maymun iştahlılar doyar mı yeme
nasıl nutuk çeksin dürüst kekeme
çalıyı dolanmak marifet deme
tavuklar kendini it zannediyor

adil paylaşım kaval okuyan
kurda özenirmiş çakal okuyan
biz olmasak deyiş maval okuyan
çıkmiş kürsüye de ne virt ediyor

inada yem oldu kurucuları
haksızı korudu korucuları
bozacı şahidi şıracıları
doğru söyleyeni tecrit ediyor

hikmeti yorsak da aşka daimi
aldatmaya doymaz hiç nuranimi
dünyevi makamın çekilmiş pimi
yılan gibi tıs tıs tehdit ediyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/803158/tespit.html>

sırça köşkün bir odası

"gönlünün hatrına vur acıma vur
olanca gücünle; vur acı'ma vur
olur ya rahmettir kıraçıma gü"yok,sul.

gönül hatırına semeri koy da
dostlar kervanının başı olayım
ayaz düşer gece gün yakarsa da
susuzluğun sabır taşı olayım

beğenmezsen kuyrukluğa geçeriz
artlarından gider izi seçeriz
çalıyı selamlar hülle biçeriz
kuşun kurdun gözü kaşı olayım

çıkarız balıkla suya buluda
döneriz belki de bülbüle duda
hayret eder isek kalırız hu'da
hep biri görmeye şaşı olayım

şehirler yükseltir dağa yaslanır
açıktın mı bildircına seslenir
artığı ne ise onla beslenir
yabanın yavanın aşısı olayım

muhabbet eyleriz gönüldekiyle
şükürüne koşarız ödüldekiyle
lalede çiğdemde sünbüldekiyle
dilin çıkardığı aşısı olayım

.....muhabbetle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/803304/sirca-koskun-bir-odasi.html>

yakarış

sen kulu olduğum sen kul edinen
merhamet eyleyip kul edin beni
kalmadı gönlümde var olan sebep
yokluğuma sarıp çul edin beni

atam anam söyler dinlemem belki
eşten dosttan geçip kaybettim mülkü
ideal ne demek bilmem ne ülkü
hep seni arayan yol edin beni

nicedir boşuna göğe bakışım
kendini yeşertmez gözden akışım
düşeni kaldırmaz iniş yokuşum
sana doğru giden çöl edin beni

söylerim söylerim sağır başıma
anlamam ne söyler gözüm kaşıma
bülbul nice söyler gitmez hoşuma
gülünü metheden gül edin beni

hasreti eskittim bilmem ne demek
bildirdiğin kadar dökerim emek
okurum okurum neyse okumak
kendini okutan dil edin beni

dünyevi harabi dünya haramı
cehennemden eser yakar çıramı
bulunmaz saracak gönül yaramı
yaramı saracak el edin beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/803612/yakaris.html>

nerden nereye

güneşin yerine bağı mesafe
gün de akar gider nerden nereye
arpa boyu değil bir ömür boyu
sorarım kendime nerden nereye

kişi terazisi nefsine kuldur
darğacını kur da nefsimi öldür
tut elinden gücün yeteni güldür
ah alanın sonu nerden nereye

dostum diye destek olduğun kişi
hiç mi sökülmüyor terzi dikişi
çokları kör gider bilmeden işi
bilenin gidişi nerden nereye

dünyevi selamın layık mı sana
fazla söz diyerek kıyma canına
aldığın her nefes karışır kana
kan yağrulur gider nerden nereye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804484/nerden-nereye.html>

kir

çıka gelsin şeytan da
varsın bana tükürsün
aramızdaki fark şudur
ben kirliyim sen kirsin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804773/kir.html>

söze erenler

kaybettim yönümü dağda denizde
rüzgar demir atmış size erenler
düşe kalka yorgun düştüm bu yolda
rastlayamadım bir ize erenler

sitemsiz dileksiz yaşayamadım
kendimden kendimi boşayamadım
gözüm kara kaşı taşıyamadım
gönlüm bile geldi dize erenler

bilmem ne aradım çürümüş çulda
adalet yeşermiş köksüz çapulda
düşmediğim kuyu kalmadı kulda
doruklar hapsolmuş öze erenler

karanlık tükenmez sonsuz nihayet
karanlık sorgusuz sualsiz ayet
karanlık kendine etmiş sirayet
yıldızlar soframda meze erenler

arayanlar bulamadı bahane
gül bülbüle hasret bülbül gamhane
kibre aşık gönlün kibri şahane
siz de bastınız mı köze erenler

dünyevi çekilir sorguya tanık
nefesiniz kokar hep yanık yanık
gönlüme girenler değildir konuk
diliniz basmasın söze erenler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/805930/soze-erenler.html>

kalk yiğidim gidelim

gün gelir gün döner kalk bir kandil yak
karanlıklar daim sürer sanma kalk
kalk doğru yolunda yürümene bak

kalk yiğidim şer çatlasın gidelim
gün kıskansın yer çatlasın gidelim

biz gidelim ölüm bizi beklesin
düşü olan ardımızdan eklesin
kim ne kadar yükü varsa yüklesin

kalk yiğidim ağır ağır gidelim
varsa bizi duyan çağır gidelim

aldırma ardından salan kelplere
pusu kuran bizden korksun kalplere
yiğit olan uyar böyle celplere

kalk yiğidim deli gibi gidelim
deliye dost veli gibi gidelim

gönül bu dünyada yurt edinmez yurt
dün dertlidir bugün dertli yarın dert
dert seni tartamaz tut kendini tart

kalk yiğidim biz atlanıp gidelim
incinmesin kanatlanıp gidelim

unutsun unutan hatırlanmasın
ses etme sakın söz yuvarlanmasın
ısmarlanmazsa da ısmarlanmasın

kalk yiğidim selam söyle gidelim
ariflere kelam söyle gidelim

bilen bilir seni göz seni tanır
garipler sevinsin öz seni tanır
seni yakan yakmış köz seni tanır

kalk yiğidim kan terlesin gidelim
bizi gören can terlesin gidelim

hayret etmek var mı hayret etmeden
vakti gelmiş seher kuşu ötmeden
bizi bekleyenler çekip gitmeden

kalk yiğidim nicelere gidelim
sonu gelmez yücelere gidelim

hakkı bilmeyene merhamet göster
varken herkes verir sen kendinden ver
yolcusunu bilen yol gitmek ister

gönül verip gönüllünün meşkine
gönül davet eden gönül köşküne
allah aşkı resûllullah aşkına

kalk yiğidim biz durmadan gidelim
dünyeviye hiç sormadan gidelim

maymunlar gibi

beşyüzbine karşı otuz kırk milyon
saldırınız dostum aslanlar gibi
öküze ceylana tavşana kuşa
saldırınız dostum sırtlanlar gibi

size kan kokusu gerek ne dini
girip dağıtınız mağara ini
adresimiz belli itiniz hani
saldırınız dostum yılanlar gibi

doymazsanız fillerimi çevirin
dört cihetten pençe atıp devirin
isterseniz kazanlarda kavurun
saldırınız dostum çıyanlar gibi

sizler hayvanların kralı: etçil
bizler katillerin önünde: otçul
sizler çöl timsahı bizler balıkçıl
saldırınız dostum kaymanlar gibi

bizler eşekleriz sizlerse aç kurt
sıpamızı alın etmeden zart zurt
neme gerek gurbet neme gerek yurt
saldırınız dostum hayvanlar gibi

dünyeviye şart mart delil gerekmez
parelel olmuşuz mehil gerekmez
karşımıza lehep cehil gerekmez
saldırınız dostum maymunlar gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/808955/maymunlar-gibi.html>

usandık

kimi görsem gezer yarın derdinde
dura dura çürümekten usandık
yare ermek için gurbet yurdunda
adım adım yürümekten usandık

kader fendi yeni gönül halimi
sarhoş gibi oldum buldum belamı
kesmek ister kesemezsin selamı
muhabbeti aramaktan usandık

deli derler uymayınca akıla
veli derler özenirsen şekile
niye derler eğri ölçmez şaküle
bilmezleri korumaktan usandık

bitmez gönül bahanesi çilesi
zindan hazır bekler gülün hilesi
incitmekten korkar dilin balesi
destanları sürümekten usandık

dünyeviyim kendin bilmez kan kusa
taşımaz kan dolu kalpleri asa
yine gönlümüze düştü bir tasa
çeke çeke erimekten usandık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/809139/usandik.html>

gönlünü partiye çaldıran kişi

gönlünü partiye çaldıran kişi
hukuktan anlamaz haktan anlamaz
varsa yoksa kara çalmaktır işi
tercihen yediği şıktan anlamaz

milletin oyunu derde salanlar
maaşları belli iken olanlar
dört yılda bir hazineye dalanlar
halkın cebindeki yoktan anlamaz

makam emanettir sanma ganimet
oğlun kızın için yapma siyaset
emanet verene edilir hizmet
iki yol üç tünel yükten anlamaz

millet içre düşman icat etmeyin
gak guk ede ede gündem satmayın
sakın hal ehline çamur atmayın
sözü kirli olan paktan anlamaz

ahir gün sandıktan çıkmaz hilafet
dünyevi'yim fazla söze ne hacet
deveye doğru ne sorulmaz elbet
cevabı geviştir tekten anlamaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/809473/gonlunu-partiye-caldiran-kisi.html>

karınca

süleyman önüne çıkan karınca
yok mudur dillerin sözlerin hani
her dem “hakkin huzuruna varınca”
secdeye sürdüğün yüzlerin hani

söyler misin uyku nedir bildin mi
düşlerini düştür diye sildin mi
tırmandığın yokuşlardan yıldın mı
çadırlar kurduğun düzlerin hani

neler gördün neler duydun anlat bir
hasret kaldık bizler güzele dair
cennet bahçesi mi oluyor kabir
kışı atlattın mı güzlerin hani

sen de savaştın mı sırtlan timsahla
türlü renge girmiş bin bir siyahla
kan mı kustun sığındığın dergahla
haykırıp durduğun tizlerin hani

doğmuyor mu artık hakperest lider
allah allah diye haykıran nefer
söyle hangi yöne bugünkü sefer
miras bıraktığın izlerin hani

selam söyle arı kardeşlerine
misafir olduğun güneşlerine
karanlık gecede sırdaşlarına
bağrını açtığın özlerin hani

çokluk için veda etsem bireyi
caiz midir katletsem bir yöreyi
unuttuk mu hatırlatsan töreyi
hak için kırdığın dizlerin hani

bulutlar ardında kalmışken vatan
geriye bir kere bakmış mı atan
artık dönülmeyen hudut mu zaman
sırların içinde gizlerin hani

sakın korkma hakkı savun anında
dünyevi’yim sünnetullah yanında
bakıp bakıp süleymanın alnında
muhammedi gören gözlerin hani

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/809757/karinca.html>

sevdiğim

bir yalnızlık alır beni inceden
çamur ağlar gönül titrer sevdiğim
açılmaya başlar idrakim sana
bir nur düşer uyandırır sevdiğim

deli eder yollarına düşürür
yürüdükçe hududunda pişirir
dağdan taştan geçer çölden aşırır
gözyaşını zezem yıkar sevdiğim

düşündürür neydim neye gebeyim
hale beyan hikmetine ebeyim
doğrular seslenir eğri deveyim
kendini bulduran bilir sevdiğim

dünyevi'yim soysuz başa asılsa
hücrelerimde panzehiri nasılsa
ahir günde gönül dara asılsa
ölüsünden sen dirilir sevdiğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/810543/sevdigim.html>

la kin

la kin hep gözyaşı gördüm ufukta
bir merhamet arıyordu her çocuk
hep seni dinlerdim vakit olsaydı
hep seni okurdum sustuğun vakit

la kin bir yangındır yanmak gerekir
kuraklık mevsimi düşmüşken yere
hiç deyip yakardım ateş olsaydım
hiç deyip tüterdim ağlarken ateş

la kin yüreğimde bir ses yoğrulmuş
der ukbaya hasret giderken doğrul
hep çamur olsa da bu yollar derdim
hep çamur atsa da dert değil yollar

la kin dünyevi'yim geçsem sırattan
iğne deliğinden dünyada geçsem
hiç midir kul hakkı makam saltanat
hiç midir allah'ın sunduğu makam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/811621/la-kin.html>

İncitmesin

iman zırhını kuşanan
kul incinsin incitmesin
güle gölge olsa çalı
gül incinsin incitmesin

böyle gelmiş bize ezel
niyet güzel amel güzel
karşımıza çıksa gazel
yol incinsin incitmesin

aldırmayın kötü söze
kötü olan gelir dize
nazar değmez yaşlı göze
sel incinsin incitmesin

islamlıktır hak dinimiz
insanlıktır son inimiz
hiç kimseye yok kinimiz
dil incinsin incitmesin

sefinemiz nuh'tan miras
bize gerek felak ve nas
rotamızı sormaz havas
sal incinsin incitmesin

dünyevi'yiz ahir günde
büyük olur dert bugünde
öfke olmaz has mü'minde
hâl incinsin incitmesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/815766/incitmesin.html>

hergele

sağında bir kazma solunda kürek
kendi kuyusunu kazdı hergele
indikçe derine battı çamura
ışığa küfredip azdı hergele

bir yalandan kırk kez masal anlattı
kendi masalından fasıl anlattı
dili cünüp gezdi gusül anlattı
riya abdestiyle gezdi hergele

ipe un serdirdi çıkardı cambaz
kırk takla attırdı şaştı hokkabaz
biraz cilve yaptı birazcık da naz
kalbin ayarını bozdu hergele

saya saya bitmez yediği nane
biraz zurna çaldı biraz kemane
kesti yapıştırdı çıktı meydana
edep perdesini yüzdü hergele

yalan değil elbet öyle dost öyle
gerekmez desem de arife söyle
dünyevi'yim benim nefsim hep böyle
sandım kördüğümü çözdü hergele

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/816420/hergele.html>

gün doğar gafletime

mü'mini rüzgâr eğer secdeye ekin gibi
kıyama durduğu gün seyret kulda edebi

ilime iman katan gençler değil hokkabaz
siyasette tekbiri tek elle alır yobaz

ihtiyara merhamet lügate fikir gerek
yiğitlerin görevi kur'an-ı deşelemek

ey gırtlak kurbağası ey yalan sultanları
gönül eri yakmıştır gemiyi limanları

tarık bin ziyad'lara benzerler afrika'da
kürşad'ı büyütürler türkistan'da asya'da

sanmayın dönecekler sanmayın ölecekler
onlar bir şehit gibi haddini bilecekler

hey gidi günler nedir hiç sormayın bilemem
hani nerde gülenler ben ağlarım gülemem

bir yudum su vermeyin deryaları taşılayın
elbette bir hicretten doğar on dördü ayın

yakılır meşaleler karanlık güne döner
gün doğar gafletime rahmet göklerden iner

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/816977/gun-dogar-gafletime.html>

söyle

yeter be gönlüm yeter
halimi görene söyle
titreyen bir kalbim var
kalbimi kırana söyle

yürek nasıl bilemem
ırak düştüm kendimden
buruk bir tat dilimde
sözümü erene söyle

geçemem dünyeviden
seçemem doğru yolu
açamam güller gibi
nasihat verene söyle

ağıt yaksın ağlasın
beni secde bağlasın
şu bağrımı dağlasın
durma git birine söyle

dünyevi eriyor de
eriyip kuruyor de
durdukça çürüyor de
kardeşe yarene söyle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/817552/soyle.html>

yalnız edilen sohbetler

odam masam sandalyem kör sağır dilsiz sakat
fikrimin bedenine duvarlar nem taşıyor
aynalarda iki göz elmastan keskin sanat
kemirdikçe kendini karanlığa koşuyor

yoruldum hudut bilmez karanlık zamanlardan
yığıldım üzerine hıçkırıktan nefesin
nakşına işlendikçe tutuklu yorganlardan
nihayette içine düşmüşüm bir kâbusun

gözlerimin içinde karanlık durgun nursuz
gözlerimin içinde karanlık sağılıyor
duyduğum zaman sesi ses vermekten duyarsız
bendeki bu sağırlık an be an çoğalıyor

boğazımda eriyor gözlerimin dokusu
hıçkırıklar yakıyor kirpiğimi bağrımı
parçalanıyor atom öz fikrimin kokusu
kimsecikler duymuyor yaratılış ağrımı

çöllerde arıyorum düşlerimde gördüğüm
birini buluyorum hep kendisini ezer
çözdükçe şifresini oluyor bir kördüğüm
ellerim pençe gibi kafatasımda gezer

topraktan kalıbımın içinde bir salıncak
her yönden yıldızlarla sarılmış koca meçhul
saatleri susturun canlanıyor oyuncak
büyüyor gözlerimin karanlığında bir kul

boşluğa tutturulmuş bedenlerde ihtişam
bir ses diyor durmadan seslen şaheserlere
kendinden kurtulmakmış en mükemmel istihdam
bu düşünceyle girdim başka atmosferlere

gözümü açtığımda karanlık yalnız kaldı
ışıklar cenge girdi saldırdı perdelere
sonra nefsimin sesi bir karanlığa daldı
ışıklar utancından kapandı secdelere

ben, içi alacadan dışı bir nur bembeyaz
ben, kalbi kansızlıktan taş kesilmiş biriyim
ben, bütün zamanlarda gezinen kış bahar yaz
ben, ölümler kabrine gömüldükçe diriyim

ben, dalgalar gibi hür denizler gibi tutsak
ben, dağlar zirvesine kök salmış çağlayanım
ben, göğün kanadında zıplayan bir asalak
ben, toprağın bağrına gizlenmiş bir beyanım

ben, kitapların dili kalemlerin hançeri
ben, meleklerin bile bilmediği cevherim
ben, duaların gücü gözyaşı cengâveri
ben, dilenciler kadar dünyada serseriyim

ben, dostun lügatinden çıkarılmış bir isim
ben, düşman hançeriyle öldürülmez mahlûkat
ben, kazdıkça manayı sonu bulunmaz cisim
ben , en saf niyetlerin cismine hapsolmuş zat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/819040/yalniz-edilen-sohbetler.html>

yalnız edilen sohbetler 2

odamın kapısını açtığım an duyduğum
bismillah bir başlangıç bismillah sırrın adı
betonların içine demir diye koyduğum
kumlardan zindanımı ören ihtiyar kadı

bilsem hangi ağaçtan hangi dağ yamacından
masamın yaprakları savrulmuş rüzgarlara
kurtulsam yad ellerin nefsanî amacından
kavuşsam desenlere sinmiş bahtiyarlara

sorsam nedir sonu simsiyah saçlarımın
söksem kafatasıma çivilenmiş düşleri
ve öğrensem sonunda tüm dolambaçlarımın
ötesine geçerek senliğe gidişleri

sen, tarifi imkansız imkanların sahibi
sen, aslın müsebbibi hayalimin ötesi
sen, her şeyin her yüzü her bir şeyin en dibi
sen, kalemi yazdıran ilhamın bercestesi

sen, sulardan sellerden kök salmış nicelere
sen, hasret hislerimi çıldırtan vuslat gibi
sen, hep sana özenen şahlara ecelere
sen, şavkına koşturan rüzgara kanat gibi

sen, köksüz dalsız ansız zamansız ve mekansız
sen, topraksız havasız sebepsiz ve sonuçsuz
sen, kimin gönlündeysen gönül gibi vatansız
sen, dalgasız dinginsiz durgun sonsuz ve uçsuz

sen, sensizlikte bir sen sensizlikte bin bir ben
sen, sen demesem bile melik'im ve ilah'im
sen, eksiği bulunmaz eksikleri affeden
sen, tam kelimelerin sığındığı allah'im

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/819644/yalniz-edilen-sohbetler-2.html>

ümit

bir defa sevdayı kaçırdı isen
ümidinden özgür gezer durursun
böyle bir özgürlük derde dert katar
mahkumları düşündükçe kurursun

bitmez sermayesi keşkenin ahın
kalbi bozar unuttukça günahın
karanlıktan kara olur semahın
pervaneyi kanadından vurursun

geçmiş geri gelmez neylersen neyle
işin olmaz artık ağayla beyle
yüce sevdalara yırtık heybeyle
erişmeye çalıştıkça çürürsün

ne kitaplar ne hitaplar ne diller
bin bir ızdıraba düşer bülbüller
ağıt yakılmaya utanır güller
kokusuz ve renksiz neyse görürsün

düşünme içinde koca bir meçhul
meçhulüne yaşanamaz hiç bir kul
bütün bir kainat olsa da okul
ömür boyu cahil gibi yürürsün

yorulduğun zaman durduğun bir an
ardından yetişir belki o iman
dünyevi belki de o meşhur mizan
sevdanı yakalar da kurtulursun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/820171/umit.html>

tımarhanelik

benim güzel hocam, bu mektup sana.
hasan öldü, mehmet tımarhanelik...
bizim köylü, kentte dernek peşinde.
ali memur, ahmet tımarhanelik...

sınır belli değil, çitler devrilmiş.
köyün edeplisi, kentte sivrilmiş.
sağım, solum, önüm, arkam çevrilmiş.
recep müdür, ismet tımarhanelik...

bende sesler, dağa kovalar ahir.
bende tutukluyum, gardiyan şehir..
gözden akan bile kirli bir nehir!
ömer esnaf, hikmet tımarhanelik...

sorma hocam, hatce, ayşe ne halde?
yetmelerin akli fikri şekilde!
eğrilecek yer kalmamış şakülde!
elif işçi, nimet tımarhanelik...

hani hocam; mal da mülk de yalandı.
sizden bize kalan gönül alandı.
bende gerçek, kördüğüm dolandı.
dünyevi'yim, kısmet tımarhanelik...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/821007/timarhanelik.html>

mıymıntı şiir

gerçekleri seyret çık sinemadan
gör alınımız kara mıymış ak mıymış
demedem gel şairim hey demeden
şai beye arka çıkmak hak mıymış

tutulmuşken ışık nice gözlere
apışırız tavşan gibi dizlere
vergi cennetiyiz kanma sözlere
bir verip üç almak doğru şık mıymış

holdinglerdir ekranların seyisi
siyasette magazin büyüsü
vatan millet oynar nutkun iyisi
kulakların inandığı çok muymuş

iç güç dış güç diye diye tiyatroya
yasal faiz ölçer artık kadastraya
kaynadıkça püfür püfür ankastre
doğal tezek su kaynatmaz *ok muymuş

parsellenmiş doğalgazla enerji
rekabetsiz ihanette sinerji
suda kontör kontör sayaç alerji
belediye lahanalı kek miymiş

ormanlarda haraç keser kozalak
dağlar bile paralıya müstehak
pikniklerde garibana bir tokmak
yediğimiz içtiğimiz sek miymiş

tribüne dönmüş her bir sendika
evvel girmiş sağcı solcu tefrika
ağaların işi gücü entrika
emekliden duyulan hık mık mıymış

kemalizme köle olmuş piyanist
dinazorla ortak olmuş sosyalist
benliğimiz senliğimiz siyonist
sattığımız karşılıksız çek miymiş

bankacılık zaten yasal dansözlük
kur mur deyip iş büyütme yönüzlük
ne yolsuzluk ne soysuzluk ne sözlük
çaldığımız zart zurt bir düdüğü müymüş

tokikonda hiç düşmedi piyasa
üstüne de konut vergili yasa
artık gündüz avlanıyor yarasa
sırtı yere gelmez hâli pek miymiş

doymadıysan oynayalım izotop
gel kıvrıma sonra tutmaz bak sibop
dünyevî'ye gözlük sana teleskop
söyle etrafımız pir ü pak mıymış?

ya hu ne istiyorum şu disk'ten kesk'ten bilir misiniz?

ya hu efendi gibi, kırmadan, dökmeden, ve hatta hiç ses çıkarmadan bir miting yapsınlar...

evet, evet ses çıkarmadan yüzbinlerce insanı toplasınlar...

giysinler beyaz kefenlerini ne horon tepsinler, ne slagon atsinlar, ne afiş taşısınlar....

bu millet en güzel sessizliği dinler ve en güzel sessizliğin dediğini anlar...

yeterince millete aba altından sopa gösteren, bağırarak korkutmaya çalışan var zaten piyasada...
vesselam.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/821315/miyminti-siir.html>

gelmeyeceksin

böyle sensiz sensiz neyi düşündüğümü bilmeyişim
bu kaçınıcı ve son günlerde iyice cahilliğe vuruşum
kaç güzel geçti kaç gül kokladım da bu efkâr
kaç hasretten kavuştuyusam da bu çile
her şeyin güzel ve müsait olduğu bu günlerde bu dayanılmaz ağrı
son nefesime kadar doldurmayacak mı miadını

herkesin yanında yalnız kalışım
her şeyin yanında istemsiz duruşum
kendinden habersiz haber oluşum
kendinden habersiz rehber oluşum
bu kaçınıcı sahil daha önce gezindiğim
bu kaçınıcı derya daha önce boğulduğum
daha sensiz ne kadar yaşayacağım
ne kadar depremler yaşayacağım

gelmez imiş geçen zaman
geçmişte yaşamak mıymış cehennem
geleceğe mecburiyetten bu gidiş
kendini içinden tüketen bu matem
bu umutsuzluk bu ümidi kabullenememiş
hani gayesi olan o çocuk nerede şimdi
hani sana yaklaştıkça kalbi titreyen adam nerede

can dedikçe can vermeye kanatlanan o huzur
o görkemli saltanatım
tüm dünyaya meydan okuyan
yıldızlara rota çizen ben
her zaman ve an olduğu gibi yine yalnız mı ölecek
yine yalnız mı doğacak
başı önde suların
derdi dile gelmez dağların
hani rüzgarların kendini kaybedişi yanında
gecelerce uyku bilmez yıldızlara dokunduğum
acılarıyla güneş gibi yakmak mıydı muradın

artık son bulsun be can
dayanılmaz oldu
çekilmez oldu bu yük
hani yalnız bırakmayacaktık
gözden kaçırmayacaktık birbirimizi

kefenim ol gel
seccadem ol gel
ne olursan ol gel be can

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/821623/gelmeyeceksin.html>

dönence

böyle sessiz sessiz düşündüklerim
alimim dedikçe cahile döner
gül mü güzel güzel mi güldür acep
bülbul pencerede sefile döner

bu sefillik anlatılmaz denir ya
şerbet niyetine geçer zehir ya
düşlere de verdiğimiz mehir ya
elimizde kalan tebdile döner

çile mi efkar mı ağrı mı yar mı
dil belası mı bir başka diyar mı
geç mi erken mi yoksa ihtiyar mı
doğduğum gün elbet “adil”e döner

yürürüz bir zaman bir vakit bir an
yorgun düştüğümüz yaşamdır vatan
sürünür dururuz neyse lamekan
kendisini bilen temsil’e döner

dolar miadımız bitmez yalnızlık
nefs elinde akıl hep ahlaksızlık
arifin gafleti ızdıraplılık
tarifi öznesiz faile döner

deprem vurur dağ yarılr sel akar
gök devrilir gönül titrer göz bakar
yakar bağrımızı yakar mı yakar
can bu ayrılıkta tahlile döner

gel dedikçe gelmem diye seslenir
yar çilesi zannetmem ki uslanır
daha yok mu dedikçe göz puslanır
gözyaşı vuslatta kefile döner

geçmiş dursun ati gitsin an sussun
düş kabus olursa gönül kan kussun
aşığı görende gün kime küssün
gece deryasında sahile döner

hay dünyevi mecnun musun değilsin
dersin ki önümde çöller eğilsin
sabret aşık olan yarini bilsin
yarine has aşık halile döner

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822149/donence.html>

yürüyüş 1

ilk insanla başlayan bu kaderde
güzel ayrı kötü bile yürüyor
gündüz gece gibi bunların farkı
esbap dünyasında çile yürüyor

her devirde hangisiyse kazanan
renği ile renkleniyor bezenen
galiplerin hükmü geçer sözünen
ferman önce dilden dile yürüyor

bu savaş elbet can yarasındadır
insan ile şeytan arasındadır
mücadele gayret sırasındadır
çok çalışan önden yola yürüyor

ilk günden bu yana gülde diken var
kah topraktan kah semadan bıkan var
kanayan gönlüne sabrı çakan var
sessiz sessiz yıllar yıla yürüyor

hiç duymadım diken olup güleni
can kanatıp can katledip olanı
oysa güle bülbül olmuş bileni
bülbül güle gül de güle yürüyor

çokluklardan kaçır önce gül olan
karanlığı hatme başlar kul olan
neyi okur nasıl söyler dil olan
fani günde kahır dolu yürüyor

esbap dünyasının neyse telaşı
hep iyilik kazansa da savaşı
yiğitlerin tohum olur naaşı
sanır mısın arzda ölü yürüyor

emin olmak için doğruluk şarttır
hikmet ile gezmek ayrı bir derttir
cahil için ağlamayan namerttir
gözyaşı da susuz çöle yürüyor

ya çöl yeşermezse deyip üzülen
korkusundan içten içe büzülen
nasıl yaşamıştır gönlü ezilen
üzerini örtüp hale yürüyor

yalnız kalmaz insan yaşar eş ile
bilgili eş elbet meftundur güle
kalk "endişe duyma" diyen her kula
kim kiminle hep güzele yürüyor

güzel olan akrabadan ne görse
hep düşünür düşkünlere ne verse
misafire ikram edip ne varsa
bir menzilden bir menzile yürüyor

sahi alim kimse gidip bulunuz
maldan mülkten azat olsun haliniz
dünyevi'ye tebessümle gülünüz
çünkü akli yelden yele yürüyor

çocuklar

içimde bir çocuk vardı, öldürdü.
sizin de sonunuz, yakın çocuklar.
çok masal anlattı, rüya gördürdü.
kim diye sormayın, sakın çocuklar.

farkım yok ki sizden adam değilim.
bir oyunun bir oyuna meyliyim.
belki de düşlerin kayıp nesliyim.
siz, nazar boncuğu, takın çocuklar.

aynı yaşta kalıp oynamak varken,
büyümeye aceleniz çok erken,
olsun, biz olalım, kuşlardan ürken,
niye gök kubbeye, akın çocuklar?

kâh mavi, kâh beyaz bir yaka olduk.
bakın biz kirlendik, tu kaka olduk.
çok ciddiydik, şimdi bir şaka olduk.
bakın hâlimize, bakın çocuklar.

dünyevî'm küsemem yıldıza, aya.
zıvanadan çıktı çıkacak dünya.
zıvana da nedir, sormayın bana...
yurduma bir çivi, çakın çocuklar.

23 Nisan 2014 -BOLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822772/cocuklar.html>

yetmez allah'ım

körmüşüm neleri neleri varmış
hâlime bin şükür yetmez allah'ım
ayırma yolundan derman aratma
sıhhâtliye fikir yetmez allah'ım

kaderini kabûllendir ben kulun
olan yeter sonu yoktur meçhûlün
hâliyle hâllendir beni yoksulun
zenginliğe zikir yetmez allah'ım

şu ahir zamanda mala taptırma
çul peşine pul peşine saptırma
haram kazanç ile bina yaptırma
ölü kalbe tekzir yetmez allah'ım

nefsin arzı bir beş değil ellidir
tamahkâr olanlar terelellidir
müslüman ne istemeli bellidir
bellilere sürur yetmez allah'ım

dünyevî'yim isteklerim sınırlı
en önemli uzuvlarım nasırlı
katında insanın yeri hatırlı
merhamet et hatır yetmez allah'ım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/823023/yetmez-allah-im.html>

âşık olmak için

ârif gibi görmek gerek
göze âşık olmak için
âbdal gibi kulak gerek
söze âşık olmak için

gökyüzünde yeryüzünde
gezinir avuç izinde
hissetmelisin özünde
yüze âşık olmak için

mutlu görünmenin sonu
mecnûnların her bir yönü
hatmetmeli dün ü günü
öze âşık olmak için

çölde kumsalda tanede
dağ denizli gamhânedede
yanmalısın bahânedede
köze âşık olmak için

dünyevî'ym sabah akşam
kalmaz dünyada ihtişâm
ölmelisin nedir yaşam
bize âşık olmak için

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825838/sik-olmak-icin.html>

yalnız edilen sohbetler 3

karpuz bile yememiş resûl yememiş diye
onlar canlı ihtiyar bense ölü bebeğim
kimi bilmekten geldim özendim cahillere
edep kuşanmışların ardında bir köpeğim

girdiğim günahların yolda kalmış tövbesi
odalar kaldırımlar seslenir döneke diye
sağrıların duyduğu gibi battı iğnesi
çuvaldızlar seslenir kime bineke diye

ağladığım kadarmış yaşanan meçhuliyet
dostların selamından kessem mi umutları
bana yalak gerekir ele şan şeref izzet
tırnağımla sökeyim yol vermez hudutları

izlerini ayırıp huduttan aşmışların
kalanların üstünde kuru kafa olmasam
kendini kaybettiğe taşa baş vurmuşların
altınların kabrinde çakıla aldanmasam

ne ararsam bulurdum bildiğimi eşince
bulduğumda kayboldum bildiğim kara zindan
ahir zaman fitnesi kalabalık düşünce
yalnız kalsam yine de kendine çokmuş insan

ihlassız iradenin gerçekleriymiş serap
elimde değil gücüm yetmez nefsi yenmeye
secdelerde bir girdap dualarda ızdırıp
utancımın yürüsem merhamet dilenmeye

gözümün gördükleri huduttan ötesine
kulağımın duyduğu gidenlerin sesi mi
az mı kaldı sabredip yetişsem atisine
ensemde hissettiğim bir ifrit nefesi mi

birakmaz mı peşimi yolun üstadı şeytan
vazgeçmez çekinmez mi dinimden aşirmaya
tüm sular sükut kesse çimlenmez mi hiç iman
bir kırıntı yetmez mi yeniden yeşermeye

hududa bir an kala korku umut ve edep
bana uzanan eller beni güdenlerin mi
emin olmayışıma nedir en büyük sebep
uzanan el ardımdan yoksa gidenlerin mi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/826100/yalniz-edilen-sohbetler-3.html>

Ey...

Kulun senden öte gider.
Çıkamaz yola gönderme ey...
Seni dinler, kalam eder.
Başka söze bindirme ey...

Dal oynadı, yaprak düştü.
Rüzgâr güldü, arif şaştı.
Aşğın mevsimi beşti.
Dördü yandı, söndürme ey...

Sular akar, taşmaz derya.
Yıldız ile dolmaz sema.
Ben yorgunum arş'ın alâ
Beni ordan indirme ey...

Var aklım neye yaradı?
Seni bende çok aradı!
Seni bulmaktı murâdı.
Bu isteği dindirme ey...

Dünyevî'dir, yabandadır.
Tabandadır, tavandadır.
Gider ise Kâbe'ndedir.
Beni yoldan döndürme ey...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/826942/ey.html>

muhabbetime

kırk kilitli sözü nasıl aldınız
hırsızlar gelmeyin muhabbetime
geçer gider yine düşüncelerden
zaman geçit vermez akıbetime

ademoğlu derler yanlışa düşmüş
yanlışı bilmezler yanmadan pişmiş
kimin aklı erer bu nasıl işmiş
kim kol kanat gerer musibetime

semanın toprağa sığındığı an
bir cuma gecesı yağmurlarla an
seven tükenir de tükenmez canan
aşıklar ağlar münasebetime

her şeyler belli bir meçhule döner
el alem olan da cahile döner
dünyevî kendine gittikçe söner
kor ulaşamaz cibilliyetime

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/827216/muhabbetime.html>

Veysel ağam

veysel ađam unuttun mu dűşmeyi
yűksekte kaf dađı rűzgarı mı var
arada bir alçal bırak pişmeyi
gűneşe uçmanın kararı mı var

dağdan yuvarlanmış kayalar gibi
yađmurların sele dűndű canibi
yolumu kapatmış gűklerin dibi
toprakta gűklerin pazarı mı var

tezgahlara baktım olanlar paha
bu devir yoksulu benziyor şaha
fakir fukaralar çıkmış semaha
ahir gűnűn başka baharı mı var

bu devir zengini lűgate sıđmaz
ben daha beklerim bir gűneş dođmaz
dűnyevi karanlık kendini bođmaz
gűnűl bođanların mezarı mı var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/829552/veysel-agam.html>

sevdiğim..

sevdiğim.

kaybedip yönümü senden olursam
düşümde ol bana dümen sevdiğim
ben beni kendimden öte bulursam
kibrimin gözyaşı umman sevdiğim

bulutlar su taşır rüzgârlar tohum
toprağın bağrından yalnız doğmuşum
beynimde karanlık bitmeyen durum
seven bir başına duman sevdiğim

nice yıl gezindim kıyısız deniz
göklere açıldım bulamadım iz
derinlerde yurtsuz onlar siz ve biz
ama sensiz her şey yavan sevdiğim

sevenin kendine ettiği belli
bir değil beş değil derdi tam elli
hakk'ın huzurundan sana meyilli
menzili illa sen aman sevdiğim

hasret dile gelse aklımı döver
visale söz versem hep seni över
dünyevî olanlar sadece sever
sevende olur mu güman sevdiğim
2004-2009

sevdiğim..

hiç kimse tutmuyor inan yerini
sen kabirde çürür müsün sevdiğim
gelen giden bitmiyor bak dünyada
kalkıp yine yürür müsün sevdiğim

şikayet edemem taşlara bile
unuttum adını gelmiyor dile
nasıl çağırayım sözler nafile
beni yardan görür müsün sevdiğim

bakıp gözlerine bulmuşken beni
erkenden ayrıldın neyleyim seni
geçer deyip avutma gel bugünü
sen de beni arar mısın sevdiğim

ben kaybettim övüncümü amelde
şimdi artık yaşıyorum hayalde
bir sevenim vardı diye ne halde
meleklerle sorar mısın sevdiğim

sordu isen söyle bana neymişim
gel ağlama söyleneni duymuşum
dünyevî'yim ben hiçliğe doymuşum
beni böyle sarar mısın sevdiğim
sözümüzde durur musun sevdiğim
2009-2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/830030/sevdigim.html>

örtü

yolda kaldım durmam dediğim yolda
tükendi nefesim gayretim benim
ne bir iz ne de ses yalnızca bir can
kendimi bilmeze hayretim benim
gördüm seni toprak doğuran ebe
duydum seni derya dikenli zakkum
sardığım bir dünya küçücük bebe
bir avuç bebeğe milyarlar mahkum
kokusu topraktan rüzgârı sudan
yaktılar ateşsiz nefessiz mumu
ipliksiz iğnesiz renksiz dokudan
graniti geçti kuyruk sokumu
vuruyor beynimi kemik duvara
yıldızdan akvaryum maymun mağara
içimde gördüğüm koca ambara
zıp zıplar sanıyor abra kadabra
bir büyücü gibi evrim cerrahı
bir cadı kargası oyuncak fosil
say ki ağzı açık kafa timsahı
say ki dişi kanlı dinazor nesil
yutkunur diyemem parçala beni
ruhumu tut ayır saçtan kirpikten
gücün varsa yeşert kendinde seni
sula yangınları yeşil ibrikten
bas mührünü sefil aciz düşünce
kendini kanıtla yokluğu yok et
var et olmayanı yokluk pişince
düşün dur düştüğün sayısız zillet
kalk ayağa bebek güzel ve çirkin
kalk ayağa bebek iyi ve kötü
bir girdap misali melek ins ve cin
bir dünya yollara serdiğin örtü
örtüde bir sen var sende amentü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832218/ortu.html>

neye yarar

hayal adam neden ağlar ey bülbül
hlinden anlamaz hâl neye yarar
hüznünü cennete taşıma bir gl
cennetten ötede kul neye yarar

maşer yeri kurulurmuş bir yerde
Ölünün gözünden kalkarmış perde
gün bir mızrak boyu inermiş ferde
kendi savrulmayan kl neye yarar

alırmış hakkını mazlum zalimden
kimse kaşamazmış etin talimden
ihlas sorulurmuş önce alimden
o dili bilmeyen dil neye yarar

herkese yüklenmiş haddince yükü
meyveyi taşırmış herkesin kökü
hep bir iken ayrılırmış bir iki
sonsuzu taşımaz dal neye yarar

aciz imiş insan olan ne yapsa
gücü tkenirmiş gücüne tapsa
ıkar deyip kısa bir yola sapsa
durmaz başa dönen yol neye yarar

düşünürmüş ince ince düşünen
yorulurmuş dura dura taşınan
kendini kaybetmiş kendi eşinen
elleri beğenmez el neye yarar

dünyevi bülbüller neylesin yri
aklı fikri yakmış gönlü ticari
veli zindan olmuş deli firari
gözyaşı görmemiş gl neye yarar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833263/neye-yarar.html>

garip

şu topraktan türlü renkten ve görklü
dünya da bir garip enam da garip
marifeti farklı şemali farklı
gündüz de bir garip akşam da garip

şu dağların deryaların isminde
yedi iklim rüzgârların resminde
gözü kara hayallerin cisminde
fikir de bir garip evham da garip

şu yollarda durmaz gider yürünen
bulunur mu pervaz vurup sürünen
acep var mı kendisine bürünen
derviş de bir garip ilham da garip

şu ormana şu vadiye konu ne
üryan mıdır yıldızların donu ne
düşünceye düşenlerin sonu ne
gönül de bir garip kuram da garip

şu aynada anlar mısın sen beni
içi farklı dışı farklı bu teni
hasret vuslat hem eskidir hem yeni
kadın da bir garip adam da garip

ey dünyevi nice geldi peygamber
niye gezdin nice zaman bihaber
ayrı ayrı gönlü fikri beraber
havas da bir garip avam da garip

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837642/garip.html>

refahın yolları

şiiir sustu hece sustu dil sustu
nefesimiz yarım çıkınca üstad
baş tacı adalet hak fikre kustu
niyet doğru yoldan çıkınca üstad

demir çelik koştı girdi pastaya
plastikler kible oldu ustaya
tabip haraç kesti cansız hastaya
sendikadan ağa çıkınca üstad

deniz gören çoktan sıdkı sıyırdı
devletliler hakkı haktan ayırdı
nemrud kalktı ateş yaktı doyurdu
petrol gökdelene çıkınca üstad

ödül ile aldatıldı sanatkâr
alkış alkış çoğaltıldı cürekâr
ukalayı geçti mutavaatkâr
fetva siyaseten çıkınca üstad

ganimet peşinde düşerken okçu
kurşuna adresi verir stokçu
bize maval okur yine hukukçu
karar zalimlerden çıkınca üstad

dünyevi'yim çil horozun duyar mı
seslen hele seher vakti uyur mu
refahın yolları kana doyar mı
orta doğu raydan çıkınca üstad

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/838134/refahin-yollari.html>

oluşlar

üstadı taklide yeltenen çırak
şeytanın elinde oyuncak olur
in kalbin köküne dalları bırak
kıрма çocuklara salıncak olur

tahkike salınan önce çaresiz
sonra kıran girmiş susuz bahçesiz
kurur düşündükçe gezer gölgesiz
düşer bir kuytuya olacak olur

karanlık toprağın içinde mahzen
korku çeken terler inilder bazen
dünyevi pervane güneş semazen
ol odu tutuşan pir ü pak olur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839254/oluslar.html>

derviş duası

ol demeyle var edemem ne varsa
allah'ım sen bilir oldurursun ya
oldur benden sana hakiki bir kul
beni ancak böyle güldürürsün ya

ey allah'ım ya er rahim ya rahman
allah'ım ey ya rabbena ey gufran
affet beni doldur kalbime iman
cehennemi nasıl doldurursun ya

yine geldim günahım çok neyleyim
ben kendimi kendim nasıl eyleyim
düşe kalka çamur oldum öyleyim
sen düşmüşü tutar kaldırırsın ya

ey allah'ım ya er rahim ya rahman
içimde dinmesin okunan ezan
hep seni çağırırsın yeryüzü lisan
muhammed aşkına daldırırsın ya

nicedir beklerim boşu boşuna
özenir olmuşum mezar taşına
dünyevi benzedim can berduşuna
istersen nefsimi öldürürsün ya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/841002/dervis-duasi.html>

sevgi

en yakışan sözdün insan diline
her devirde sana seslendik inan
türlü dertle düştü insan eline
hep sana güvendik yaslandık inan

seni gördük dağda taşta deryada
seni duyduk renkli renksiz kimyada
bağrı ateş gözü kuru dünyada
yalnız başımıza ıslandık inan

ata mıydın kardeş miydin yâr mıydın
gönül denen bu alemde var mıydın
biz seni ararken bahtiyar mıydın
bize hüzn düştü uslandık inan

dünyevi'yim izin gider zindana
karanlıkla ışık gelir yan yana
sır olduk sensizken koca cihana
seninleyken sana hırslandık inan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/841284/sevgi.html>

ah maria

ah maria tertemiz su dağ başı
dumanlı etekler yemyeşil yollar
insan eli değmez gözlerin yaşı
taşı yosun tutmaz ah bizim eller
yaylaya vurulmuş göçebe çöller

ah maria seni hep unutmuşlar
yıldızlar gecenin gönül yarası
kuşun kanadında nasır tutmuşlar
kapanmıyor iki menzil arası
beklemeyle gelmez kefen sırası

ah maria gidilmemiş bir hudut
toprağı kabristan göğü dert küpü
denizleri dalga bir kara bulut
bir kum bile sahil ömrüme törpü
gönüller virane ve yıkık köprü

ah maria resmin bir kabus gibi
bırak ellerimi kendini savun
ah maria gönlüm bataklık dibi
çık sen dağ başına avun dur avun
ver elini aşkı bir daha savun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/841520/ah-maria.html>

seslenir

allah'ım bu kulun acı hâline
kalbi neden kâfir diye seslenir
içtiği süt kan kusturur diline
dünya bana zehir diye seslenir

anlaşılmaz sözlerimi kim anlar
ben söylerim acep beni kim dinler
kendinde kaybolan bir şair inler
ilmi olan sihir diye seslenir

gerçeği var iken kök gövde dalda
okunurken morda sarıda alda
yemyeşil kırlarda arıda balda
bülbul güle mâhir diye seslenir

gönül gözüm kapalı mı açık mı
dost dediğim benden beter kaçık mı
suyun bile özü aslen balçık mı
insan kime kahr diye seslenir

gece gündüz birbirini kovalar
sular yalçın kayaları ovalar
unutum mu nerde kutsi davalar
unutmayan âhir diye seslenir

yandı gönlüm aklım duman keşmekeş
niyet var amel yok kararmış güneş
o din günü sorulunca bir ve beş
cehennem de küfür diye seslenir

dünyevî'yim rahmetini ararım
fani günden sonsuzluğu sorarım
tövbe tutmaz ise bin bir kararım
şeytan yansın şair diye seslenir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/842291/seslenir.html>

utanmazlar utansınlar

hesabını soruyoruz
utanmazlar utansınlar
defterini dürüyoruz
utanmazlar utansınlar

devlet düşün hukuk öksüz
koltuk ehli soysuz köksüz
karşı fikre hoşgörüsüz
utanmazlar utansınlar

atatürk der erdoğan der
şapur şapur kürkünü yer
kuduz gibi barışsever
utanmazlar utansınlar

müslümanı dinsiz gezer
kemalisti densiz gezer
fenimisti donsuz gezer
utanmazlar utansınlar

halkçısı var halktan çalar
kafatasçı ulur salar
haram sever akbabalar
utanmazlar utansınlar

alevi'li tarikatli
türk'lü kürt'lü cemiyetli
kumpas kurmuş hep devletli
utanmazlar utansınlar

her on yılda al bayrağı
kullananlar hep bayağı
ülkem olmuş puşt yatağı
utanmazlar utansınlar

yasaları çöp kutusu
torpil bulur köpoğlusu
öter zengin borusu
utanmazlar utansınlar

ey dünyevi kime dedin
şiiir yazdın ne halt yedin
şimdiye dek neredeydin
utanmazlar utansınlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/842638/utanmazlar-utansinlar.html>

ölmeden hayatta

değirmenci olan göğü de eler
ölmeden hayatta yerimiz varken
göreceğiz belki daha da neler
ölmeden hayatta birimiz varken

bilinir de elbet gönül yarası
hiç gelmez tabibin gönle sırası
alınır mı dostum gönlün darası
ölmeden hayatta serimiz varken

toprağın bağrına düşer de tohum
canlanır yırtarak bağrını merhum
buna benzer işte sevdada durum
ölmeden hayatta yaramız varken

delirmek de çare var mı ederi
dünyevî'yim bilen bilir kaderi
bize düştü yine yârin kederi
ölmeden hayatta yârimiz varken

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/843108/olmeden-hayatta.html>

duy dedi

kalktı da göç eyledi süleyman şah ahlat'a
kara osman atıldı benli boz'a kırat'a
hüdavendigâr erdi kosava'da rahata
constantiniyye'ye bir büyük kartal hey dedi

toprağa nişanlanmış gökler ile evliyim
deryalara vurulmuş yüreği alevliyim
asırlardır durulmuş mavzerimde yivliyim
dokuz tuğlu sancağım kalk ayağa bey dedi

fethetse de meclisi kırk kılıklı fahişe
satılsa da koltuklar rüşvete nümâyîşe
bulutlar karardıkça güneşe yok endişe
artık iş ere düştü hatun bile hay dedi

ölüden medet ummam şeytanlara aldanmam
mikrofon soytarısı artık adını anmam
ateşe atılsam da nemrut gibi yanmam
sükut bağrıma düştü kalbim yandı vay dedi

dünyevi neyler bilmem döndüm ben zırdeliye
yazıp durur kur'an'da neyi sorsam veliye
eburbekir ömer'e osman'a ve ali'ye
ne söyledirdi muhammed mü'min ol da duy dedi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/843663/duy-dedi.html>

kültür sanat

işte hiciv kültür sanat
havlatmayın kendinizi
meyve vermez ama gübre
yedirtmeyin sondanızı

yırtık dondan çıkar gibi
şiiir yazmaz dil sahibi
ata ana müsebbibi
çıldirtmayın fendinizi

çekilir mi göğe sihir
oruç tutar şair şiiir
dil çıkarmaz batın zahir
soydurtmayın rindinizi

eller temiz ben pasaklı
haksız yoktur nefis haklı
yolda çamur çökek saklı
sıçratmayın bendenizi

kim meydana nazar eder
kuyruk sallar pazar gezer
çoban gezer davar gezer
gezdirtmeyin hindunuzu

unutmayın mezarlığı
nefsle yapın pazarlığı
bırakınız dozerliği
göstertmeyin kündenizi

kan yazısı can sızısı
türküsü şarkısı cazı
birse güzel dost avazı
dağıtmayın bandonuzu

dünyevî'yim günâhkârım
bir acayip zerrâhkârım
siz uslu ben tamahkârım
verdirtmeyin pendinizi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844430/kultur-sanat.html>

gönül seslenişi

bir şiir okuyup üflesem suya
deryadan dalgadan duysanız beni
kanı akmaz suyu benzetsem huya
öldüremezsiniz uysanız bana

beni duyan ölü olsa canlanır
neşe saçar rüzgârımda dinlenir
yönsüz gezen bile aşka yönlenir
hatırlarım yönsüz saysanız beni

ol neyin mirası düşte misâlde
belki ayrılıkta belki visâlde
ne yar ne de dostu arar emsâlde
gönül boşluğunu koysanız bana

bilirim dermansız derdi çileyi
kör gibi lâl gibi sezsem hileyi
lakin anlatamam bu silsileyi
tüm fazlalıklardan soysanız beni

dünyevî üflemem yakıp yanmışa
boşa fısıldarım huya kanmışa
elbet anlatırım suya kanmışa
gökleri bırakıp caysanız bana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844721/gonul-seslenisi.html>

nalla gitsin

kim ne anlar kim ne bilir
sen seni bil salla gitsin
şair ol da bir şiir yaz
zarfa koy da yolla gitsin

karıştıysan kadim aşka
hem ne güzel hem de başka
uzak durma yıkık köşke
gir de alla pulla gitsin

yaşa anda dört mevsimi
hiç düşünme altın simi
çecekler çeksın pimi
sen kalbini palla gitsin

kalp diyorsam dipsiz kuyu
erişemez zikrin boyu
kanı akar çikmaz huyu
koç fikrini solla gitsin

tezgahını kur pazara
alıcıyı ver nazara
yaprak düşmez hiç kazara
düşüreni gülle gitsin

benim bülbül ağıt yakar
kara karga gönül yıkar
tilki ise masal çakar
kurt ulursa kolla gitsin

dünyevi'yim patlayamam
hırs edinip çatlayamam
bu hendekten atlayamam
ben deveyi nalla gitsin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844958/nalla-gitsin.html>

İnsan nasıl yaşar

neden isyan eder insan
insan muhabbetle yaşar
türlü türlü ama lisan
gönül kurbiyetle yaşar

neyin vardı ta ilk başta
hep yalnızlık kara taşta
nakşedeni var nakışta
fikir fetanetle yaşar

yere baksam göğe baksam
boşluk yoktur nasıl aksam
boyun eğip nefes yaksam
çağrı sknetle yaşar

duyan geldi gelmeyen yok
anlat dedi dinleriz çok
baktım şöyle kimisi tok
kimi cehanetle yaşar

kimi dedi biz maymunuz
iki kulak bir burunuz
kimi dedi biz koyunuz
çoban vekaletle yaşar

tok olanlar gitti geldi
çoğu tebessümle güldü
hayvanlardan ibret aldı
arif marifetle yaşar

düşündüm de uzun uzun
tohum attım çıktı bir un
taşı sardı yeşil yosun
derya hareketle yaşar

sordum nedir ezel ebed
temeli var nerde mabed
aşılır mı bu müebbed
mahpus nedametle yaşar

sonu gelmez bu zindanın
gecesi var her zamanın
sahibi kim bu meydanın
hüküm adaletle yaşar

dünyevi'yim ey allah'ım
bilemedim ne günahım
kan kusuyor her cenahım
ahım merhametle yaşar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/845269/insan-nasil-yasar.html>

okur

bu şiiri yazsam okusam bir de
atarlar zindana göz dram okur
şan katmaya kalksam söz tükenir de
bir zindanı gezsem din meram okur

ahı olur elbet zalimin hile
kuvvet dansöz olmuş hakimler köle
ardında perdenin hep güle güle
ne verse cezayı halk bayram okur

eski dilde nefer şimdiyse bir saf
rast gelmez o arka bahçeye insaf
diğer yanda eyler nefsine tavaf
o yan cihadına kan ikram okur

ğarip sanma paşa okur senfoni
an pinokyo olur an kakafoni
niçin paşam olur bir filarmoni
an bethoven olur bir kavram okur

alt pazarda neyler varsa tezgahın
leylim ley gezinir gönül cerrahın
de aklında sıhhat kaybeden şahın
atıp tuttuğuna kim ihram okur

nerede her kesim yüzünü kaplar
müzeye kalkar mı dönme dolaplar
a be kuzum sizin olsun o haplar
yanar döner sarhoş dil haram okur

al beni yanına ey hak sahibi
susar mı dünyanın mütegalibi
ışık saçmaz farz eyledi vacibi
netsin okur ehli monogram okur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/848289/okur.html>

kalbi kırıklar

destan okuyunca destan yazmaya
giden yiğitler mi hesap soracak
bilirim hangi dost sırtımdan vurup
beni gurbet elde yere serecek

ölüm için değil bence yaşamak
sitem için değil gönül taşımak
bana helal olmuş korda üşümek
ateşe atılsam el mi saracak

bizi bilen elbet bizden biridir
bizden biri olan bizden diridir
bizim gönüllerimiz onun yeridir
varıp gidin be hey kör mü görecek

dünyevi kendini bil de ağlama
kendini bilmeze gönül bağlama
gölge edip bir de yürek dağlama
kalbi kırıklar mı kalem kıracak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/849159/kalbi-kiriklar.html>

sen de gel

ses çıkarma kimsecikler duymasın
bir oban ateşi yaktım sen de gel
hislerime iftar daveti verdim
yalnız kaldım sükut ettim sen de gel

otur hele biraz ısın burada
kekik dolu heybem gezer yarada
yıldız neredeyse gözler orada
beni bana toprak ettim sen de gel

iftar vakti yolculuğa çıktık mı
dualardan benlikleri çektik mi
dönüp dönüp gökyüzüne baktık mı
gözyaşına şişe sattım sen de gel

gezelim dağ bayır gidelim derya
bize de bir çıkamaz gösterirler ya
bak baharda kurur olmuş sakarya
Çöl fikrimi katık ettim sen de gel

gökyüzünün rüyasını alalım
rüyasından yedi iklim alalım
dünyevi'yim kor değilim bilelim
neyleyeyim yandım tüttüm sen de gel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/850105/sen-de-gel.html>

hüseyin tarifesi

kaptanı olmayan gemi misali
akıntıya göre gitmez hüseyin
hak dedin mi olmaz hiç laubali
ayrık otu gibi bitmez hüseyin

teselli aramaz yalan dolanda
haramiye kül bırakmaz meydanda
yedı renkli fetva vermez ilanda
doğruya kaşını çatmaz hüseyin

depem bilmez gönlü ezel ve ebed
gönül hazinesi yıkılmaz mabed
sitem etmez halktan yese müebbed
devlet dedi diye batmaz hüseyin

zalimlere teslim etmez ihvanı
hak ne hakikat ne bilir divanı
bal tutsa inceler önce kovanı
haram ise baldan tatmaz hüseyin

bıldır dediğini bu yıl unutmaz
özü geçip halkı sözle avutmaz
zalim zulmederken leşker uyutmaz
ilmi siyasete yatmaz hüseyin

ahir günde karar milletin deyip
milletin oyuyla türlü halt yiyip
kutsalı eğlence yerine koyup
ona buna mesaj atmaz hüseyin

alıştık keyfini sürmeyi ama
gün gece seslenip sorar adama
dünyevi'yim eski cübbeye yama
dikiş atıp bize satmaz hüseyin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/851091/huseyin-tarifesi.html>

Yıldız Emre'm ne haldesin

Yıldız Emre'm ne hâldesin, bir ses ver?!
Yol mu tuttu, kalk patinaj çek de gel!
Veremi gösterip sıtmaya râzı
Edenlerin düzenini yık da gel!

Güney cephemizin adı değişti.
Fitne ve fesâdın kodu değişti.
Düşünmeyi bırak, moda değişti.
"İsrail'i Akdeniz'e dök de gel!

Teröristin vahşet dolu çıkını,
"İŞİD" denen belâ kimin yakını?
Sömürüyor mazlumların hakkını
Nemrud'un alnına kurşun çak da gel!

Kimi kullanıyor dini dağlarda.
Kimi siyaseten düzde bağlarda..
Hiç bu kadar riyâ yoktu çağlarda.
"Acem"in aklını kökten sök de gel!

Arab'a, Türkmen'e, Kürt'e silahı
Veren Avrupa'nın kandır ilahı.
"Türkiye"'in susmuş sultanı, şahı.
Susanın ağzına kor dök, yak da gel!

Dünyevî'yim ey dur, derviş değilim.
Artık asker işi olsun eğilim.
Yetmez mi kardeşim bunca sağılım?
Ak meme kansız mı (!) bir yol, bak da gel.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/851295/yildiz-emre-m-ne-haldesin.html>

ŕiirde ilham

aylar yıllar tükenirken an be an
keder güle benzer açar bizimle
dalgalarıdır deryaların gözyaşı
güneş bile dalga geçer bizimle

.devamı gelmiyor ŕiirin, anlarsın diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/852574/siirde-ilham.html>

öyle gel

söyle, arşın üstüne bir selam ver.
bir selam al, haddini bil, öyle gel.

bitmez insan isen derdine çare;
kalk ağlama, kendine gel, öyle gel.

sorma artık, hiç kimseye bir soru!
neyse o'dur, neyzene gül, öyle gel.

ey benim kaderim, ey benim hâlim,
yâr gönlüne bir ateş sal, öyle gel.

ne tutuşsun, ne kül olsun yanında.
ol cennetten esen bir yel, öyle gel.

kaynayan ateşin nabzını tut da,
varsa aklın başından al, öyle gel.

duaların korkuturken gökleri,
secdede birleşen yol ol, öyle gel.

dünyevî gönülsüz, imansız gider.
her gönülde, rabbini bul, öyle gel.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/852789/oyle-gel.html>

koca baykuş

koca baykuş niye kondun bu yurda
kavuğa sıgacak başın yok muydu
ak baba saldırdı farza vacibe
imani koruyan dişin yok muydu

bulaşıcı hastalıkmiş kuduzluk
hiç kuduza gerekmezmiş bir tuzluk
günden güne eksilirken sonsuzluk
söyle hele doğru işin yok muydu

vatan deyip el koydurduk duruma
hijyen deyip su saldırdık kuruma
edep kanununda yer yok yoruma
hırsıza vuracak taşın yok muydu

geçen yıllar asır oldu tozudu
bu cunupluk neden böyle uzadı
sorma beyim keller bile kazıdı
gidip konsun devlet kuşun yok muydu

zıvanadan çıkmamızı bekleme
cadde sokak yıkmamızı bekleme
şimşek olup çakmamızı bekleme
eskilerden sabır taşın yok muydu

mikrofon sultanı kalk yen korkunu
şerefsizler çevirmesin çarkını
kimsin göster sorumluluk farkını
yedi alem aşan düşün yok muydu

sıcak para kısa etek çoğaltır
sonra haram lokma nesli bunaltır
faiz işi fakirleri yamultur
son moda araban eşin yok muydu

devir döndü örtü edep kâr etmez
güçlü kimse yaltaklanır ar etmez
yalan cübbe giyse arif kör gitmez
bu düzene gözde yaşın yok muydu

ben de dünyevî'yim çarkımız yokmuş
evimiz barkımız farkımız yokmuş
"dudaklarda kalan şarkımız" yokmuş
vardır deme birin beşin yok muydu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/854093/koca-baykus.html>

dünyevi kalp kırdı

ne aşiret kaldı ne de bey paşa
anlar olduk ahir zaman yettiğin
bozuldu obalar çadırlar soylar
anlar olduk ahir zaman yettiğin

türkün ve türkmenin töresi yerde
kınıklar kayılar afşarlar nerde
kıyarlar gardaşım araba kürde
anlar olduk ahir zaman yettiğin

ruma ermeniye el veren canlar
yetmiş iki millet gül deren canlar
kayboldu şerliden kol kıran canlar
anlar olduk ahir zaman yettiğin

demeyin gardaşlar ne arap kürdü
namertlik eylerler kıyarlar merdi
karıştı adalet kaybettik yurdu
anlar olduk ahir zaman yettiğin

nerde hata etti kınık beyleri
kayının reisi yörük köyleri
devletin eksilmez hiç hey heyleri
anlar olduk ahir zaman yettiğin

şii mi koşturak saç sakal tarz mı
numaralı kimlik taşımak farz mı
silah mı kuşanak kılıç mı gürz mü
anlar olduk ahir zaman yettiğin

insan diye diye döndük deliye
yolunu şaşırın koştı veliye
veliler neylesin bin bir hileye
anlar olduk ahir zaman yettiğin

neyin hükmü geçer ahir zamanda
dünyevi kalp kırdı fani meydanda
erenler suskuya durmuş divanda
anlar olduk ahir zaman yettiğin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/854623/dunyevi-kalp-kirdi.html>

bir türlü

ne abdestli oldu ne de namazlı
içimdeki tufan dinmez bir türlü
kah guslettim kahi gusulsüz gezdim
fikrim kibri buldu inmez bir türlü

bilmem nedir beni divane etsin
yiğit bön gerekmiş rindane gitsin
muhabbet tutuşsun pervane tütsün
hakk aşkı kalbimde yanmaz bir türlü

iyi mi kötü mü seçtiğim bilmem
dost mudur düşman mı kaçtığım bilmem
deniz suyu mudur içtiğim bilmem
içtikçe içerim kanmaz bir türlü

evvel ahir dile gelmez işkence
an be an hırşımdan durdum el pençe
insan sordum ihtiyara ve gence
cevaplar nefsimi yenmez bir türlü

oy benim kendinden habersizlerim
oy benim nasipsiz kadersizlerim
kalkaha sultanı kedersizlerim
hüznünüz sırtıma binmez bir türlü

her nefeste bir an her nefeste can
içimde dolaşan kan imiş bir kan
istemsiz vuruyor kalbimde iman
kalbim yokluğunu anmaz bir türlü

günahım kusurum sayıya gelmez
meydanlar yüreği sarhoşa kalmaz
kan mı döksem baş mı kessem ne olmaz
merhamet fikrime konmaz bir türlü

lakin çok yoruldum bitap düştüm de
kaynayan kazana girdim piştim de
edepsizden bildim yolu şaştım da
çıkılmaz sokak yandı sönmez bir türlü

varsın rabbim varsın dirisin birsin
senin rızan varken kalbe kim girsin
dünyevi'yim nefsim artık gebersin
kulun bu savaştan dönmez bir türlü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/854846/bir-turlu.html>

hassas davet

değerli söz eri mecit aktürk üstad'a

“cevab-ı aşkı kim anlar kiminle söyleşelim.” leskofçalı galip bey

gönül bu ne başı belli ne sonu
sizi davet etsem gelir misiniz
burada ne bendir ne de sen konu
hüsnüniyet nedir bilir misiniz

gönül sırdan ayna latife hoşluk
gönül ilk insanda duyulan boşluk
gönül ne bilmektir ne de sarhoşluk
hakikati arar bulur musunuz

bir şiddetli ışık düşse de akla
dünyada ayrılmaz karalar akla
uyku nisyan gezer rüya yasakla
dur dese sınırdan kalır mısınız

gül iseniz dikenini var diyorlar
bülbüle de bir gözü kör diyorlar
her bir işi ehline sor diyorlar
bir tebessüm edebilir misiniz

“enel hak” demeyi tasavvuf sanma
sen olsan neylerdin nefesine kanma
şeytana hak ver de la kin inanma
kıssadan bir hisse alır mısınız

bu dünya bir gurbet bir ekim yeri
tarlada tohuma ilk bakım yeri
ve vatan denilen soy çekim yeri
şehidi görerseniz ölür müsünüz

son durak nerede kabirde midir
kabirden alınan haberde midir
haberden de gizli kaderde midir
kaderi elekten eler misiniz

dünyevi başıma bir taş vurdular
hassas davet diye beni yordular
değerli söz eri size sordular
namazımı kılabilir misiniz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/854970/hassas-davet.html>

sadece

içimde kabileler boylar milletler göçe duruyor
göç davulları gibi vuruyor kalbim
la kin menzirim meçhul
dağlar kesiyor önümü
deryalar geçit vermiyor
çadır kuruyorum yamaçlarına
devletlere imparatorluklara benzetiyorum kendimi
kim çıkarsa karşıma
ya birleşiyorum ya yok ediyorum ya da yok ediliyorum
eskiden adlarını kendi almış çocuklar
bir kahramanlık veya önemli bir iş yaptıkları vakit
buz gibi sulara atılmış çocuklar doğduklarında
güçlü olsunlar yıkılmasınlar diye hayatta
bulüş çağına yeni girmiş gibiyim
ordular nefes alıyor ciğerlerimde
kimseyle savaşmak istemesem de
kan dolaşiyor en giriftar hücrelerimde
aşk hangi organıma esir düşmüş
alınıp satıldığını duyuyorum da
gücüm yetmiyor onu azad etmeye
son meydan muharebesine hazırlanıyor aklım kendiyle
karşıma üç yol çıkmıyor
gökten de bir ışık düşmüyor
ve ben kimseyi beklemiyorum
kimse gelsin istemiyorum yanıma
sorun sormayın artık
cevabım istediğiniz gibi olsun
susmak istiyorum sonsuza dek
kimseyi incitmeden susmak istiyorum sadece

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855334/sadece.html>

var

hikmet diye diye din diye diye
vicdanı ve akılı asanlar da var
halilullaha ve de kelimullaha
zulmeden zalime susanlar da var

sebeblerin sükut ettiği zaman
dilenirsin bir tek allah'tan eman
bulamazsınız ki garipte güman
münkirle bir yönden esenler de var

hesaplayın polis maaşlarını
gemicik villalar tek taşlarını
görmeyin "kadı"nın "rezza"larını
yine de adalet kusanlar da var

başları dik alınları ak kalan
o erlere bıyık altından gülen
bir sahte devlete kul köle olan
dünyevi çok deme küsenler de var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855831/var.html>

be şair

her baharın ardı bir güz desem de
yüreğinde o köz dursun be şair
yarım saat olsun bir söz desem de
her nefes bir gönle girsin be şair

şimdi derim sana derim ne derim
sanma senden geldim sana giderim
ben safım her yolu gül zannederim
gülde diken gören görsün be şair

söz özünde bize diken bulunmaz
kurak yere tohum eken bulunmaz
devenin yükünü çeken bulunmaz
çölleri veyseller yorsun be şair

mecnun olur akli kıtsa sevenler
taptuk olur yunusları dövenler
bizden değil mevlanaya sövenler
çile çekmek için varsın be şair

küfür ehli vurup kırsa ne çıkar
iman enkazıyla gökleri yıkar
topraktan gelenler toprağa bakar
göğe bakma tokat yersin be şair

ben yediğim ol tokadın ardından
kündeler üstüne künde yurdundan
derin vadilere düştüm derdimden
derman buldu isen dersin be şair

bizim gibi kelin olmaz ilacı
bu yoldan geçemez her arabacı
bize şeker acı üstüne acı
keskin sirke turşu kursun be şair

demirci körüğe selam buyursun
kömürü elması kimler ayırsın
çobanlar sürüyü helal doyursun
kıtmıyr misin ne uyursun be şair

kim ki rabbe giden yoldan dönmedi
pervaneler yakmak için yanmadı
bir defa tutuşan inan sönmedi
sen sönerken de yakarsın be şair

dünyevi'yim yine derim kendime
suçlu benim suç atmayın dinime
gidip de söyleyin o kardeşime
arada arayıp sorsun be şair

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856303/be-sair.html>

be şair 2

zehir olsa aklın sorsa her işten
kuranda cevabı varmış be şair
nazar etsen bile kalp merkezine
milletin hesabı zormuş be şair

milletin sevdası olamaz ferde
ferdin sesi seyrek de çıkar gür de
her zalim nemrudun ateşi var da
ibrahimce yansam dermiş be şair

insan değil devlet denilen yapı
belli değil kimin mülkünde tapu
ne girdiğin ne de çıktığın kapı
bu gidişin sonu şermiş be şair

oy benim başı kar yüreği mavzer
gönüllü olmuşsun kalsan da tek fer
ne gelirse haktan hayır ve de şer
avucunda kalan kormuş be şair

anlatmaya geldik arife sirki
kast sistemi gibi tarife çarkı
erkin bildiğinden kalmadı farkı
farkımız edep ve armış be şair

durun dedik yalancıya hırsıza
muhabbet öğrettik kalbi nursuza
faize müptela alını tersize
mizanın kefesi darmış be şair

dadaloğlu köroğlu ve nicesi
devlete boşuna olmadı asi
ergen hakkı için atanmaz vasi
çocuk muyuz herkes birmiş be şair

ferman da ellerin dağlarımız da
selam olsun benden sağlarımıza
cümle dava için hep ağlar ama
rüzgarla dönen fırfırmış be şair

vekil seçim için kumar oynarken
işçi memur sınıf sınıf kaynarken
sendikalar sığ suları boynarken
derinlere dalan pirmiş be şair

acep balık mıydın çıktın kavağa
devletler hukuksuz kalkmaz ayağa
kalkarsa bakamaz millet bayrağa
şehitler sönmeyen nurmuş be şair

ne mete teoman ne fatih yavuz
ne bir tatil bildi ne villa havuz
devri ahirde işte o klavuz
pis koku gıybet dırdırmış be şair

ayağa kalkmalı devletim ama
önce hukuk ister kendine yama
hukuksuz yasayla yücelmez dava
mizandan yana kim hürmüş be şair

devlette memurun tıkalı önü
görevde yükselmek torpille yani

nakarât eyleyip söyler dandini
uykuya dalanlar körmüş be şair

cemaat içinde pis yapan varsa
hak çığneyip nefsine tapan varsa
yaksın rabbim doğrudan sapan varsa
doğru olanı kim kırmış be şair

resuller ömründe bir ibret bize
zalimin zulmüne ne hayret bize
dünyevi gariplik şan şöhret bize
kellemiz koltuğa yârmış be şair

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/857535/be-sair-2.html>

beni boşvermeyin

Can Emre'ye...

her hâli başka güzel
ben güzeli anarım
öfkem var bana özel
ben sustukça yanarım

düşene el uzatıp
hâllerini gözetip
kâh gökleri tozutup
ben toprağa dönerim

var hayatın sahibi
karanlığın nur dibi
her bir işin galibi
ben yanında dönerim

ölenler bizi yormaz
kederi bir an sürmez
çarmıha çivi vurmaz
ben rüzgâra sinerim

kesilmez sesin özü
mutluluğun bir yüzü
nefesteki her izi
ben demeden tanırım

yazan yazmış bahtıma
aht etmişim ahtıma
mezardaki tahtıma
ben de bir gün inerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858008/beni-bosvermeyin.html>

Őiirler ve sözler

Őiirler ve sözler kırmayı değil
gönül yarasını sarmayı sever

tebessümün ardındaki o hüznü
sabır diye diye dermeyi sever

hiç grenle bir olur mu görmeyen
gören hep çareyi görmeyi sever

ne histir ne duygu daha da öte
bir yâr durağında durmayı sever

döner mi geriye bilmem duranlar
giden hep ileri sormayı sever

bilmem ki biter mi sonsuzlar sonda
dostlar sonsuzluğu yormayı sever

dünyevi neylesin dünyada garip
garipler sükûta ermeyi sever

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858304/siirler-ve-sozler.html>

göl dostu gönöl soruları

bir şiir okuyup üflesem suya
nefesi mübarek saymazsın he mi
deli olup bir taş atsam kuyuya
deryadan dalgadan duymazsın he mi

gözyaşımla rahmet eksem çöllere
rabbin selamını tüm gönüllere
hiç gerek kalmasa ebaillere
beni de gönlüne koymazsın he mi

salih niyetlinin ameli salih
olur ancak güler ise kör talih
bir şair zekatı kadardır tarih
şiir diye nefse uymazsın he mi

dua ile durur dünya özünde
la kin öz gerekir görsen gözünde
bütün karanlıklar bir gün sözünde
kaç gün yedin yine doymazsın he mi

bilsem kötülük ne nedir art niyet
iyi niyet için ödenen diyet
öğretsen bana da bir muhkem ayet
sabra demir atsan caymazsın he mi

he desen de demesen de gül dostum
el ağlarken gülenlere ben küstüm
dünyevi ömrümde ne de çok sustum
sen bu suskunluğu soymazsın he mi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858830/gul-dosta-gonul-sorulari.html>

yosma sakızı

devletimi dokuz yıldır tanırım
ne ayakta ne de yıkılır oldu
sağ cebin sol cebe borcu bitmiyor
devlet kurum kurum dökülür oldu

aldı gitti bir başını ihale
taşeron işçiler asgari köle
kast sistemi ya da kaldık torpile
liyakat semaya çekilir oldu

personel müdürü sever kamburu
dışı halkı yakar içi memuru
rabbimiz yağurmuş ama çamuru
çamur başımızdan dökülür oldu

devletin mülküne kira devletten
valinin şoförü bile şirketten
gayrısını siz çıkarın anketten
kavaktan balığa çıkılır oldu

tamir bakım yaptırmanın kanunu
arap saçı gibi bin türlü konu
hazine faizle kirletmiş donu
promosyon helal takılır oldu

sendikacı koltuk kapma peşinde
görevde yükselmek siyasi inde
düşünen çıldırmanın eşğinde
kurşun adalete sıkılır oldu

dünyevi devlet mi yosma sakızı
şairler pek sever böyle mecazı
unutmuşum kışı baharı yazı
cehennem şimdiden yakılır oldu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/859288/yosma-sakizi.html>

haydi sefer var desinler

haydi sefer var desinler
hep birlikte bir olalım
haydi bire yâr desinler
hep birlikte yâr olalım

yaşayacak öleceksek
ölüm nedir bileceksek
unutulup kalacaksak
hep birlikte ser olalım

hep birlikte hep birlikte
yazarlıkta şairlikte
fanilikte ahirlikte
hep birlikte sır olalım

neden kavga eder insan
neden küfre koşar lisan
çıkılmaz yola düşmez iman
hep birlikte pir olalım

karanlığı yırtmak için
dünyeyi tartmak için
kusurları örtmek için
hep birlikte kör olalım

haydi sefer var desinler
hep birlikte bir olalım
haydi bire yâr desinler
hep birlikte yâr olalım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/861040/haydi-sefer-var-desinler.html>

açık göz

edep nedir bilmez derdi ne bilir
kendi küçük amacında açık göz
hem söylenir iktidara makama
hem de durur yamacında açık göz

ülkücü yanında devlet ve millet
der kominist olur dinlerde zillet
tarikât yanında kalır bir müddet
fetva okur demecinde açık göz

kah sağcı görünür solcuya söver
kah solcu görünür sağcıyı kovar
menfaat nerdeyse orayı sever
kâr nerdeyse revacında açık göz

vekil parti ayetine uyarak
makam tutar hay hay diye diyerek
lafı eğer büker hikmet sayarak
ilmi riya sürecinde açık göz

işte benim seyrettiğim belgesel
devlet yapısında işlenen dantel
başşehirde dayı bulan matmazel
ahir günün yırtmacında açık göz

takvimlerin iki binli sayfası
açılınca ol mahşerde levhası
belli olur menfaat zürafası
şimdilik it zangocunda açık göz

haram lokma yiyen bellidir belli
dalkavuklar din satmaya meyilli
söyleyin be yediğiniz helal mi
yalanların miracında açık göz

yiğit olanların malı meydanda
tapusu maaşı çile zindanda
dünyevi'yim çiğ süt emmiş insan da
kutsal devlet ihracında açık göz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/861322/acik-goz.html>

o-yâre yâr olanın yârânıdır o.

üşenmedim sordum düşündüm durdum
yârdan daha âlâ cennet yok imiş
geçtim köprülerden yönümü kurdum
yârsız gezenlere cihet yok imiş

dosta selâm verdim dost sitem etti
kırdı kanadımı bir yetim etti
derdimi demeyi nâmahrem etti
mahremim körüne zahmet yok imiş

cefâyı çekende vefâyı yordum
lâl olmuş lisânı onlarda gördüm
daha anlamadan künhüne erdim
bu başa konacak devlet yok imiş

dinsizde imanı imanda kalbi
bildim kimin ortak olduğu sulbü
kan kusan dürtünün yalanmış celbi
gözyaşından evlâ nispet yok imiş

hesaba katılmaz kadar küçükken
alimlerin hesabından büyükken
yerde gökte sürüp giden kadükken
anladım kalemde rüşvet yok imiş

nihayette tekrar ettim kendimi
alamadım yine sırdan fendimi
tespihe işledim ama andımı
vermeden alınan senet yok imiş

şaştım yoldaş oldum deli veliye
güle güle gittim vesveseliye
doğu batı kuzey ve güneyliye
nefes aldirmeden râhmet yok imiş

kâr etmedi güle duyduğum sevgi
üstüne bülbülünden işittim sövgü
kühün içinde kün acayip övgü
âzâde olmadan sohbet yok imiş

dünyevî'ye söylenecek söz bitti
ne secdedir dua sözde köz bitti
tekbir dedim doksan dokuz yüz bitti
sanma yârdan bana ahmet yok imiş

yâre yâr olanın yârânıdır o.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/861827/o-y-re-y-r-olanin-y-r-nidir-o.html>

"hani ya da benim....."

bilirim aklımdan neler geçiyor
boşuna yüzünü maskeleye sen
büyük kusurları yaşayıp gördüm
ben yandım bir de sen fiskeleme sen

sahici her kimdir yalancı her kim
ben yanarken her kim tutuyor ritim
fayda vermez bana binlerce hekim
bir de sen alnımı ıskalama sen

yeryüzünden bana dimdik bakılmaz
balçık olmuş sözün bağırın yakılmaz
sen çamursan göze güneş çakılmaz
kötü niyetini baskılama sen

koy ver gitsin nefsin dediği dile
bitmez senin bana yaptığın hile
dünyevi sonunu hep bile bile
üstünü altını dışkılama sen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/861974/hani-ya-da-benim.html>

diyeyim gelmişim ezel ardından

diyeyim gelmişim ezel ardından
bu dünyada nasıl gelir giderim
baba sulbü ana rahmi yurdundan
merhamete muhtaç kalır giderim

hakk merhametinin yüzde birini
bahşetmiş anama öyle deruni
yine de sevmedim dünya yerini
ağlaya ağlaya güler giderim

düştüm de elimden tutmadı babam
çalışmaya gitti derdi hep dedem
gurbet ele düşmüş babamlar madem
ben de sıla bilmez olur giderim

ahmaklar dinlesin nasihat öğüt
içtiğim şükür ki helal bir süt
tahtadan atlarla ederken düd düd
tozu da meydana salar giderim

anam derdi sopa cennetten çıkmış
korkunun kimseye faydası yokmuş
adam ol da seyret hikmeti çokmuş
verde gökte ne var eler giderim

köy kasaba şehir cami ve okul
türlü türlü insan sanırdım hep kul
salatada hıyar maydanoz marul
ben de ekmeğimi böler giderim

bu yollarda bir hal geldi başıma
kızlar da var dedim arkadaşşıma
huyları benzermiş hüdhüd kuşuna
onlar ceylan imiş ulur giderim

öğrendim kurtluğun neymiş çilesi
gururu dağ başı rüzgâr yelesi
kuyruğu kıstırmış aşkın ulusu
ulu meclislerde meler giderim

kah tilki kah aslan koyun ve keçi
hayvanlarda ibret can belirteci
düşünen dönemez hiç dönemeci
ben de dönemedim yılar giderim

akılsız gidenin halleri harap
ha türk olmuş ha kürt isterse arap
kuranda insanı anlatmış çalap
saçımı başımı yolar giderim

çok güzel insanlar çıktı karşıma
dükkan açtılar da gönül çarşıma
ah o kızlar yine arşı ferşime
bulandırdı suyu dalar giderim

okuttular besmeleyi tersinden
keremi yaktılar adem hırsından
nice aşık geçti dünya forşundan
mecnundan çölleri çalar giderim

geçit vermez zirvelerin surları
ayazda bırakır mendeburları

ateş ile sınar tüm sungurları
kanatsız uçmayı diler giderim

pervane misali koşmalı aşka
yoksa akıl girmez edepten köşke
ariflerin sözü hep başka başka
ben de kara taşı sular giderim

beklerim bir ömür yeşersin taşlar
semada dönerken alıcı kuşlar
gölgeler içinde oynarken başlar
ilimin gözünü siler giderim

vururum kendimi çıkmaz yollara
ekerim sesimi deli dillere
veliler önceden dönmüş küllere
belki ben de bir iz bulur giderim

bulamazsam beklemeyi beklerim
sormam nerde kaldı tüm emeklerim
düşüme girse de kelebeklerim
kör mağarasında solar giderim

görmek ister miyim hata kusuru
duymak ister miyim köle esiri
varsa şu gönlümde tek bir kesiri
teki bire böler dolar giderim

boştur sözlerimin içi ve dışı
kalmadı gönlümün hiç arkadaşı
size bıraktığım dünya telaşı
neyse allar pullar beler giderim

gidemem ki demir atmışken göğe
kendini kaybetti cümlede öge
harf hece kelime sola ve sağa
belki de sükutu deler giderim

son nefese nefes kalır bir zaman
savrulurken dağlar yırtılır umman
sen demeye cüret ederse iman
ruhumun aklını çeler giderim

o yüzden ruhu saf bırak diyorum
yoktur bende yakın ırak diyorum
dünya ile kalsa yürek diyorum
içinden nurunu alır giderim

dünyevi diyorlar melekler bana
ha bana demiş ha sana ha ona
varsa bir namazda hep helal lokma
sanma cehenneme ölür giderim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/862417/diyeyim-gelmisim-azel-ardindan.html>

sustur ustam sustur beni

bir ben benle konuŖunca
anlar oldum kusurum var
sustur ustam sustur beni
sanki desem tesirim var

söz gönülden çıkmayınca
göz yaşarıp akmayınca
öze iman çakmayınca
yel savurmuş eserim var

gün geceye soruyorum
bilmem neyi arıyorum
ne yar ne dost görüyorum
kara çuldan ruhsarım var

derdim belli rahat batar
ele güne akıl satar
bir toy gibi atar tutar
edep bilmez tefsirim var

sustur ustam sustur beni
tut çarmıha astır beni
hallaç gibi kestir beni
şeytan girmiş hisarım var

dünyeviyim takkem düştü
kel göründü yüzüm pişti
niyet şaştı amel düştü
iflah olmaz hasarım var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863151/sustur-ustam-sustur-beni.html>

sonsuz yolda

ben kendimi adem ile
nuh ile ibrahim ile
musa isa muhammedle
kıyaslayan garip insan

adem kadar ıssızlığı
nuhta gördüm yalnızlığı
ibrahimle acizliği
yaşamaya kim dayanır

kekemeyim musa gibi
harun gerek hep yanıma
zalim başta halkım köle
bir esaret yaşıyorum

isayı çarmıha gerip
sonra sonra putlaştıran
ne bilir ki hakikati
susa susa yürüyorum

dağlar çöller ve denizler
sanki durmaz beni izler
gökte gezen tüm yüzsüzler
yerde beni korkutuyor

ahir zaman cahiliyim
yapmadığım kepezelik
kalmamış gibi kalbimde
bir de iman arıyorum

muhammedin merhameti
kurtarır mı insanlığı
bilallerin seslenişi
beni de düşündürüyor

rabbim ulu rabbim büyük
halim fikrim kulu olsun
dünya ahir iki alem
inananlar kardeş olsun

bir müslümanın sırtında
taşıdığı o koca yük
yürüdüğü sonsuz yolda
rabbim yardımcısı olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/867154/sonsuz-yolda.html>

illâ gözlerin

baş başa kalınca yine seninle
ne nefes ne de söz illâ gözlerin
ne üşürüm ne yanarım teninle
ne kalbimde bir köz illâ gözlerin

fermandan da öte âlâ gözlerin
ne sıla ne gurbet belâ gözlerin
baksam huzur görsem çile gözlerin
ne kaş kirpik ne yüz illâ gözlerin

kıraç menzillerin rahmet oluşu
sükûtun nabzında tutan soluğu
sonsuz iklimlerin sabır meleşi
ne de noktada öz illâ gözlerin

ne fikre sığıyor ne niyetime
ne beni ben eden zürriyetime
dünyevî'yim döndüm öksüz yetime
bî vefâ gönülsüz illâ gözlerin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/868166/ill-gozlerin.html>

sonrası benim

sormayın alemi hiçbir kimseye
verilmez cevabın sonrası benim
öncesi bildiğin zirveden düştüm
zerrede esvabın sonrası benim

kaybettim kendimi uçsuz bucaksız
durdum aramaya közsüz ocaksız
diyemem el ayak gözsüz kulaksız
kalpteki edebın sonrası benim

her fikir üstüne attım bir düğüm
düğümün içinde bendim ördüğüm
çözmesi renkliydi değil kördüğüm
nakışta hesabın sonrası benim

tutunca düşlerin çetelesini
yola koydum nasip meselesini
sabrın da öğrendim acelesini
idrakte erbabın sonrası benim

dile yazdım derde saldım rüzgarı
dokunduğu dalda gördüm efkarı
titrettim gökleri yağdırdım karı
toprakta hicabın sonrası benim

gün doğmadı ben aleme doğunca
bir balık da bu öküzü boğunca
haddimi haykırdım ağırlığınca
sükutta mehtabın sonrası benim

bıraktım ne varsa geriye şimdi
öğrenen öğrensın elifi mimi
dünyevi ben yıktım taştan kabemi
niyette mihrabın sonrası benim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/868510/sonrasi-benim.html>

rahat ol

sen rahat ol doğru tarafdasın.

olumsuzca konuşanlar ardından
olumluya tebdil eder rahat ol
sakın hiç ayrılma gönül yurdundan
ayrılanlar bedel öder rahat ol

sorulmaz mazluma dini imanı
yetime öksüze dili lisanı
mizan kefesinde hukuk zamanı
zalim boynu bükük gider rahat ol

allah bir de peygamber hak utanma
gönül erim kalk yüzün ak utanma
incinsen de incitme kalk utanma
inciteni görür kader rahat ol

dünyevi'yim toz duman da dağılır
nemrut yanar firavunlar boğulur
alim olan ihlas ile eğilir
ariflere çile nedir rahat ol

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/869454/rahat-ol.html>

gidiyorum yine

gidiyorum yine
bir otobüs camından seyreder gibi
hayallerime umutlarıma hasretlerime doğru
gece boyu
küçük depremlere aldirmeden
dinliyorum daha önceden yitip gidenleri
kaç köprüden geçtim
dağa tırmandım
karşımda yine bir şehrin ışıkları
insanların kimi neden uyumaz diye soruyorum
kimi neden uyur
cevap arıyorum otobüs camlarından bana bakan gözlerime
neden kırmızı ışıpta duruyorum
yeşil ışıpta geçiyorum
gidiyorum yine
yine bir yokuş tırmanıyorum
bir koyu karanlığa gömüldüm işte
kim dua ediyor ardımdan
kim bekliyor gittiğim yerde
yine gökyüzü
yine yıldızlar
bulutları perde yapmış kendine ay
dağların üstünde geziniyor
dağdan dağa bozkırdan bozkıra
ormanlarda binlerce ağaç
kökleri kalbimin derinliklerinde
bu yollar ne zaman bitecek anne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/869774/gidiyorum-yine.html>

bizimkisi

ne paralel muhalefet hükümet
bizimkisi ahir zaman çilesi
belki biraz ağır kaçacak amma
bizimkisi biraz vatan hilesi

herkes kendisine iman ediyor
solcu sola sağcı sağa gidiyor
sanırsam menfaat bizi güdüyor
bizimkisi edep erkan selası

toz arama kir bulunmaz akılda
gönül denen alem türlü şekilde
el ayak göz burun kulak makulde
bizimkisi canlı hayvan ölüsü

asırlardır bulamadan sevgiyi
sevgiye giydirdik şeytan örgüsü
yarı açık yarı kaçık kavgası
bizimkisi biraz etek fistan delisi

daha düdü kan gövdeyi götürdü
ihtilal yapanlar kimi bitirdi
kime sorsan adaleti yitirdi
bizimkisi kanlı meydan halısı

devleti kutsadık yanlış yapsa da
milleti hor gördük hakk'a tapsa da
inceldiği yerden hukuk kopsa da
bizimkisi dalga dümen balesi

kardeş olmamıza imkan kaldı mı
gençler ihtiyardan ibret aldı mı
düşünenler dost yolunu buldu mu
bizimkisi sahte düşman olgusu

dünyeviyim bir bak mezar üst üste
ölü selam vermez puta ve büste
mahşer günü görüşürüz görüşte
bizimkisi bize iman kalesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/870038/bizimkisi.html>

utanç

sanki fitne fesat zamanı geldi
fişleyin kardeşim birbirinizi
bu paralel o ülkücü komünist
dışlayın kardeşim birbirinizi

eğitim maliye sağlık emniyet
sendikadan icazetli bir devlet
liyakat kör kuyu neymiş siyaset
dışleyin kardeşim birbirinizi

gün doğdu yalağa itler sırada
bir bak domuz abdest alır arada
çakal çakıl toplar susuz derede
taşlayın kardeşim birbirinizi

ya rabbim sen bize sabır ver sabır
affet bizi sanki yer olmuş ahır
bilemedim nedir çare ne kahr
haşlayın kardeşim birbirinizi

dünyevi liyakat göğe çekilmiş
mezarda ölüye anıt dikilmiş
şehidin kabrinden ruhu sökülmiş
işleyin kardeşim birbirinizi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/871116/utanc.html>

tadı kalmadı

herkesin derdini çekmeye razı
olanların bile tadı kalmadı
her sitem mekruhtur isyansa haram
bilenlerin bile tadı kalmadı

şu dünya üstüne doğan bir iki
çekiyor çekmesi gereken yükü
son nefese değin sürüyor çeki
solanların bile tadı kalmadı

umut ile gülen gözlerde yaşlar
vicdan denen sığınağı mı taşlar
zalimler doğruyu eğriyle haşlar
gülenlerin bile tadı kalmadı

dünyevi temiz el kirli el niçin
ne için çakıldı gözüne perçin
şehit yaşasa da bu vatan için
kalanların bile tadı kalmadı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873109/tadi-kalmadi.html>

eyle beni

rabbim işlerinden razı
olanlardan eyle beni
rızan için her namazı
kılanlardan eyle beni

ihlas katıp imanıma
hakkı söylet lisanıma
cennet yüzlü ihvanıma
kalanlardan eyle beni

aramakla rahmetini
çözemedim hikmetini
bilemedim kudretini
bilenlerden eyle beni

riya ile göz akmadan
bir tek gönül de yıkmadan
derin suya hiç bakmadan
dalanlardan eyle beni

dünyeviyim toprak dibi
kulun oldur ey sahibi
hüseyin ve hasan gibi
ölenlerden eyle beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873535/eyle-beni.html>

sen söyle

bir gönlünü terk ederek gönlünün
kapısını çalan varsa sen söyle
aklım fikrim feryat eden bülbülün
gözyaşını silen varsa sen söyle

kaybolup kaybolup sende bulunan
gurbet elden toz koparıp gelinen
kurda kuşa fetva verip bilinen
dallarında solan varsa sen söyle

asırlardır gül dediğim bilmecem
gökyüzünde gezer durur bilgecem
yeryüzünün izlerinde her gecem
ardın sıra gelen varsa sen söyle

dünyeyim ben diyemem sevdiğim
nice dilde visalini övdüğüm
aşığını kirpiğiyle dövdüğüm
sana hayal olan varsa sen söyle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874064/sen-soyle.html>

Silindi

Silindi.
Silindi.
Silindi.
Silindi.
Silindi.
Silindi.
Silindi.
Silindi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875219/silindi.html>

kefene sararlar çürük kumaştan

gönlü sultan eden görsün veziri
çünkü vezir alır aklını baştan
vezire gerekir deli bir herif
katı olsun kalbi kaskatı taştan

çok kelleyi götürdüler hep böyle
nicesi sırada şehirde köyde
cellata iş gerek تنها bir koyda
gönle sitem etme göz kanlı yaştan

devlet işte budur bilmezsen öğren
hep kendine yontar çalarken siren
olan halka olur istersen diren
medet bekler sonra birkaç ayyaştan

istihbarat diyor tarih bunlara
karda yürür de iz bırakmaz kara
iz sürmeyi bilen kabrini ara
ya da kabrini kaz yavaş yavaştan

ey gönül güzel seç vezirlerini
seçmeyen kaybeder iman yerini
dünyevinin vurup alın terini
kefene sararlar çürük kumaştan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875831/kefene-sararlar-curuk-kumastan.html>

varsın Şu yaramı sardırma varsın

ya rabbim yolunda yürüt de beni
varsın nihayete erdirme varsın
hep seni arasın bu gözlerim de
varsın kendisini gördürme varsın

sen varsın ya yokluk tebessüm eder
sen varsın ya bize uğramaz keder
sen varsın ya dâri sevdilir kader
varsın zalimleri durdurma varsın

seccade umudu gibi bu gönlün
nakışında renk renk solmayan gülün
başak başak tespih çeken bülbülün
varsın dillerinden derdirme varsın

ben senin mahlukun senin eserin
unutmuş olsam da bir şaheserin
cehennemde korun belki kevserin
varsın başkasına sordurma varsın

dünyeviyim rahmet ettiğın kadar
bu kulun ömrünü rızana adar
eyle beni aşkın için vefadar
varsın Şu yaramı sardırma varsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876164/varsin-su-yarami-sardirma-varsin.html>

SİLİNDİ.

.....
güncellendi
güncellendi
güncellendi
güncellendi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/877114/silindi.html>

altüst olacak iman

hayat böyleymiş işte hızlı geçermiş zaman
öyle bir gün gelir ki anlaşılmazmış insan
ne derdin bir önemi ne dermanın kendisi
ne de bulunmuş bir düşünce efendisi
yazık ettik yıllardır günleri saya saya
gökyüzünde yıldızla hem de güneşe aya
kalmazmış bu deryalar bu dağlar mevsimler
bir defa ayrıldı mı bütününden iklimler
bulunmazmış gizliymiş hak yolunda divane
hem ateş hem ateşte tutuşacak pervane
ne de rüzgar bilirmiş kim kimin arkadaşı
gözlerden kerpetenle çekilmeden gözyaşı
bir sükut indiğinde anlaşılırmış dostlar
söyleşirmiş kendiyle posta oturan postlar
hiçlik miracındayken dünya olurmuş rüya
bu rüyadan uyanan görürmüş neymiş riya
kabusların kuyusu kapkaranlık bir körlük
eğil de kendine gel ey bendeki nankörlük
bir seher vakti gibi utanma gelen günden
utanılacak günler geldi de geçti dünden
kalk ayağa dinle bir neler neler söylenir
bir gönülde bilsen kaç milyar insan eyleneir
muhabbet sevdasına toplanırmış arafat
arafatta bulunmuş arşa kök salmış hayat
titriyorken kalbimiz sevgi diye aşk diye
kan düşen kirpiklerden rüşvet geldi hediye
hakikat makamının kaybolunca talibi
imanı altüst etti şu devletin sahibi
altüst olacak iman bilseydi nedir ihlas
dünyayı kurtaracak ihlas felak ve de nas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878364/altust-olacak-iman.html>

rabbim beni baştan yarat

bitmez sende yaratmalar
rabbim beni baştan yarat
şu kalbime iman doldur
rabbim beni baştan yarat

kaybetmesin dengesini
muhammedin sevgisini
kazansın nefis kavgasını
rabbim beni baştan yarat

kaybettirme öz hukuku
dostlarınla telahuku
hiç üzdürme bir mahluku
rabbim beni baştan yarat

sevdir bana ibadeti
dilim bilsin tilaveti
nasip etme şekaveti
rabbim beni baştan yarat

hiç gitmesin sağdan soldan
hiç çıkmasın doğru yoldan
nem kapmasın esen yelden
rabbim beni baştan yarat

kusuruma bakmayiver
cehennemde yakmayiver
şu gözümden akmayiver
rabbim beni baştan yarat

bu dünyevi bilsem kuldur
her nefeste seni buldur
ağlatırsan hemen güldür
rabbim beni baştan yarat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/879886/rabbim-beni-bastan-yarat.html>

içindeki kör ateş sönsün artık kardeşim

dünya hali odur ki kardeş kardeşi vursa
esen rüzgar kan toplar kızıl bulutlar ağlar
gönül söyler rüzgara dünya dönmekten dursa
ademoğlunun başına düşmeden yüce dağlar
sular başını alır vurur kara taşlara
yaralanır ses etmez yeter ki o deryaya
kanat olup gözyaşı sorsun uçan kuşlara
tövbe etmek düşer mi hiç güneşe hiç aya
insanların yerine kim gözyaşı döksün
cehennemin gözyaşı ateşi harlıyorken
hangi canavar çıkıp kanlı dişini söksün
zalimlerin önünde garip yargılanıyorken
düşünün canavarı bile geçmiş insanlık
iklimler tura çıksa hira koksa mevsimler
tanrı dağlarında da kalmamışken destanlık
toprak altında kalmış fayda vermez isimler
varsa yeni gelende insan adına ümit
lakin o da benzerse kin güden atasına
ağlamaz mı peygamber ve güler mi bir vakit
hapsetmez mi kendini pişmanlık çatısına
hani belki ben yanışım kucaklarız kardeşi
ben ağlasam da olur yeter ki gülsün kardeşim
dünyevi güzel günler beklesin kardeşimi
içindeki kör ateş sönsün artık kardeşim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/882744/icindeki-kor-ates-sonsun-artik-kardesim.html>

yine gece

yine gece düşünceler faydasız
doğacak güneşten korkar gibiyim
yarasalar terketse de kalbimi
dönecekler diye ürker gibiyim

yine gece imanımda bir şüphe
bir vesvese bir dua bir de kubbe
içinde toz duman bir nefes veçhe
mezardan mezara sarkar gibiyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/883062/yine-gece.html>

Silindi.

Silindi.
Silindi.
Silindi.
Silindi.
Silindi.
Silindi.
Silindi.
Silindi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/883182/silindi.html>

çıkılmaz hiçbir aşkın canı dünyada

eski bir vuslatın kalu beladan
sesini duyarım fani dünyada
düşüncesi garip mecnunu mahkum
aşk nedir bilmem ki yeni dünyada

bir anda değiştii rüzgarın yönü
hislerim bulandı gecesii günü
bir defa görmekle tanınmaz yani
akıl düğüm düğüm yani dünyada

istemekle olmaz diyor arifler
ikinci bir defa gören tarifler
bir andı ne diyem be hey herifler
dost ne düşman nedir bana dünyada

açıldı gönlümde işte bir delik
demirle kapasan kapanmaz artık
bir aydır gönlümün her yanı yırtık
yunus yaşadı mı beni dünyada

dünyevi farz değil uymaz sünnete
nasıl desem bilmem gitmez cennete
bana sabır düştü mecaz cinnete
çıkılmaz hiçbir aşkın canı dünyada

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/883585/cikmaz-hicbir-askin-cani-dunyada.html>

türlü türlü

farklı tatlar aldık aynı olandan
bu yüzden insanda dil türlü türlü
aynı amaç için yürürüz amma
amaca ulaşan yol türlü türlü

çamuru severmiş çamurdan gelen
yolundan dönmezmiş kendini bilen
kendini bildikçe saçını yolan
bir başa üşüşen el türlü türlü

rüzgârı seyretme gözlerin dolar
kirpiğin yaralı kurt gibi meler
yansa da ciğerin ateşe güler
göklere savrulan kül türlü türlü

farklı değil dostlar aynıyım size
aynıdır yaşamım kış bahar güze
dünyevi aldırmam yokuşa düze
aynı dağdan esen yel türlü türlü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/885790/turlu-turlu.html>

sevgi üstüne

sen yari biliyorsan ne diye soruyorsun
sen boşuna sevgili hayali kuruyorsun
çünkü sen hayalini mantıkla örüyorsun
sevgisi mekruh olan bırak akıl işlesin
her nakışta yarının ölüsünü dişlesin

sevgi lav fırtınası sevgi kalpte borandır
sevgi yarda görülen en mukaddes orandır
sevgi bir ömür boyu kabuk tutmaz yarandır
sarma yaramı bırak çek elini kanasın
sen de sevdiğin gibi en derinden yanasın

sevgiyi gökyüzünden tertemiz indiren göz
sevgiyi yansıtan yüz sevgiyi sindiren öz
sevgiyi tüketemez gelen kış bahar güz
her iklimde bir başka bırak sular çağlasın
sevgisi köksüz olan boz bulanık ağlasın

sevgi aranan vuslat sevgi bulunmaz meçhul
sevgi dilde bir sükut sükut sevgiye maktul
sevgi yaşamak bilmez sevgi yaşamdan makbul
sevgiliyi bilmeyen bırak yaşasın dursun
sevgiden özgür kalan bırak kendi kudursun

sevgi yarin düşünden başka bir düş kurmasın
kurarsa eğer yar diye yar yanında durmasın
gidene göz değmesin giden yari görmesin
dünyevi sevgililer sıradan geçe dursun
bizi seven gönlüne binlerce sırat kursun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/886482/sevgi-ustune.html>

saf saf

biz kaderi yaratandan razı mı
yoksa onu sınavanlardan mıyız
şu yabancı alemlerin cüzü mü
yoksa arşı tanıyanlardan mıyız

isyan boyumuzu aşarken ustam
sabır deryamızdan taşarken ustam
zalim kalbimizi deşerken ustam
yoksa sessiz kanayanlardan mıyız

bir demeyle nice binler anlatan
hiç diyerek her bir şeyi dinleten
kara topraklarda nefes inleten
yoksa kabre tüneyenlerden miyiz

biz neyiz be ustam dil mi kulak mı
dil bilmeze gönderilen ulak mı
insan mıyız otlak mıyız malak mı
yoksa ömrü deneyenlerden miyiz

dünyevi her adem sureti ile
dost hasreti midir visalde hile
sen bizim için ne dilerseñ dile
varsa saf saf uyuyanlardan mıyız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/887147/saf-saf.html>

varsa da yoksa da dostuma...

hiçbir dostum yazamadı derdimi
hiçbir dostum tat vermedi gönlüme
sen de gelmiş bahsedersin gönülden
hangi gönül sığmış söyle gönlüme

bilirim bilirim susmayacaksın
bir zaman sesini kısmayacaksın
bilsem bu sese de küsmeyeceksin
esme deli gibi böyle gönlüme

taşınır taşınmaz gönlümde bu yük
gönlünüz allame gönlünüz büyük
gönlünü gönlüme etmeden höyük
gönlünü bir cennet eyle gönlüme

görürüm gökyüzü bir de yeryüzü
bir de arasında bir insan yüzü
kaplamış ufkumu tepeyi düzü
bir de bir el uzat şöyle gönlüme

uzaklarda uzaklarda durma gel
yakınlaş yakınlaş değiliz ki el
aldı gözlerimi boz bulanık sel
bari sen derya ol öyle gönlüme

tut deryayı çıkar sudan yaz cevap
kalanı hatmeyle eyleme girdap
ister şerefem ol istersen mihrap
bir bahane bul sabreyle gönlüme

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/894798/varsada-yoksada-dostuma.html>

önce şunu öğren nedir maşraba

ey fikri batılım benim bâtilım
modernliğin beden aydınının kaba
sonradan görmede bunca atılım
elbette gittikçe sıçarsın kaba

rönesansın ilmin entrikasıdır
halkı uyutmanın daniskasıdır
reklamın yalanın fabrikasıdır
sahnen şebeklere yakın akraba

eski yunan eski roma stili
sen eşitlik farklılığın katili
gladyatör ve arena fitili
tribünün sarhoş halkın maraba

tasma gibi sanki modan frankın
dinin ruh'a uzak şeytana yakın
kaç içici vampir gibi ahlakın
senin takipçindir bizim akbaba

dünyaya solcuyu terörist eden
dünyada sağçıyı putperest eden
halkı hakk'a zorla ataist eden
kalpleri karartan sen kara veba

dünyevi sen bilir ben bilmez değil
senden uzak mikail ve cebrail
senin ustan üstadındır azazil
önce şunu öğren nedir maşraba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/895434/once-sunu-ogren-nedir-masraba.html>

hiç görünmeden

rabbim sen bilirsin köleyi kulu
neden dua eder ne ister senden
ta kalu beladan sağı ve solu
karıştırır durur bu ruh ve beden

bilirim büyüksün dostumsun varsın
sırlarımı ilham etmeyen sırsın
beni el gün değil söyle kim sarsın
ben istesem bile sen istemeden

dünyeviyim dedim dünyevi ettin
gönlüme kaç defa geldin ve gittin
beni bu sürgünde kör mü yarattın
yar kaybolup gitti hiç görünmeden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/895945/hic-gorunmeden.html>

düştüğün an

bulaşmaz çamura kire hiç özün
tövbeye düştüğün an yak dediysen
yanan temizlenir nedir bu hüzn
umuda düştüğün an çok dediysen

yakarsan gönlünü fikrini her an
içinde hak ile dönerken devran
yenilmez kibrine edep ve irfan
yerlere düştüğün an kalk dediysen

dirilmeyi doğrulmayı yeniyi
günler aylar eksiltirken seneyi
öğrenirsin buğdaydaki deneyi
secdeye düştüğün an yük dediysen

yük olmaz bilirsen nefes ardını
seyretmeyi dene gerçek yurdunu
münker nekir neyler eyle virdini
bahtına düştüğün an tek dediysen

söyle be dünyevi ömrü hayatın
faydası yok ölümlere feryadın
gereği nedir ki edebiyatın
sükuta düştüğün an hak dediysen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/896871/dustugun-an.html>

gördüm yar

sen gidince benden uzak yurduna
bir özgürlük zindanına girdim yar
önceleri tez alıştım derdime
sonrasında günü asra yordum yar

gönlümün özüne düşseydi nusret
gelip geçer biter idi bu hasret
fikrimde bir yara açınca kesret
gördüğüme bir tek seni sordum yar

kurdun pençesinde kuş kanadında
karınca adımı yol inadında
aldığım nefeste bir can adında
diye diye mecnunluğa erdim yar

şimdi benim gökler denizler dağlar
baka baka garip halime ağlar
selin yönü elim kolumu bağlar
vura vura bir başımı yardım yar

kanım aksa canım yansa nafile
izin kalmış kokun sinmiş bu dile
dünyeyiyim sana varan silsile
zamanını sükut üzre kurdum yar
dün kabirde yine seni gördüm yar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/897152/gordum-yar.html>

tef çalmaya makam bekler sinekler

haktan hakikatten bahset deme hiç
lokmalara faiz katmış şebekler
dalaşmadan dolaş gel dersin amma
çalısı köpeğe bağlı köpekler

sahipleri ağa paşa saraylı
fitne fesat mektep görmüş alaylı
söylevleri devlet millet kalaylı
fır döndürür sözü bile dönekler

rüşveti de hediyeden sayarak
hırsızın başına şeref koyarak
tereyağı üstüne bal yayararak
bir de üzüm yemek ister inekler

dünyeviyim sevmesem de kavgayı
çıktı ya karşıma aynada ayı
taktım amma burnuna da halkayı
tef çalmaya makam bekler sinekler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/898481/tef-calmaya-makam-bekler-sinekler.html>

gitti

el emeği alın teri göz nuru
kalem, klavyeye dönüşüp gitti
sudan bile yaşlı ateşten kuru
kâğıt, antikaya danışıp gitti

örtüsünü kaybedince edepler
sükûta râm oldu haklı sebepler
sabrın sınırında tüm lebâlepler
kadîmden bir dille konuşup gitti

ilim rüzgârlara kanat takınca
sandı alem gördüğüne yakınca.
bir de gönül gözleriyle bakınca
alîm, ölümlere yanaşıp gitti

beni yâre böyle anlat üstâdım
kalmadı ellere hiç itimâdım
yıkıldı idrâkim muhâkemâtım
dünyevî, kendiyile tanışıp gitti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/899325/gitti.html>

rüzgar üstüne

delirmeden önce akıldan mahrum
bir rüzgar dolanır baş göz üstüne
bu rüzgar ne türktür ne arap ne rum
dilden dile gezer dil söz üstüne

dur durağı yoktur dur desen durmaz
durup da halini vaktini sormaz
gider gider ta ki bir yere varmaz
çakar gözlerini bir yüz üstüne

sevdalıyı boğar öldürmez ancak
her nefesinde bir küllenmez ocak
gün gelecek kendisine soracak
kendini sürececek son iz üstüne

bilmem ki ne aradığı bulduğu
dünyeviye dönüp dönüp güldüğü
en görünür yerde hep kaybolduğu
gözyaşı mı döker bir öz üstüne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/900509/ruzgar-ustune.html>

gel beri

aşk dedin mi kaçır tadım ve tuzum
mecnun diye yarıştırmı gel beri
ben kitap okurken sarhoş olurum
sakilerle karıştırmı gel beri

işte bu yüzden tehlikeli derler
uzak durulması gereken şerler
durmadan kafatasımı deşerler
namertlerle soruşturma gel beri

sana yüzyılların sırrını versem
su düşmemiş topraklardan gül dersem
altından saray istersin a sersem
haramiyle kırıştırmı gel beri

deh derim gitmez cüş derim durmazsın
anırır anırır kafa yormazsın
bir tutam ot için hatır kırmazsın
eğri büğrü araştırmı gel beri

iblise danıştı hükmünde kadı
say ki çakalların hiç bulunmadı
bil ki ne aslan öldü kurt koçadı
farzı farzla vuruşturma gel beri

dünyevi dünyada bir an kalırsın
dünya fani mizan kafi ölürsün
doğru ol dürüst ol rabbi bilirsin
edepleri buruşturma gel beri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/900780/gel-beri.html>

sevdaya

sevdayı sorduğum bir yol buldu da
sen de deliliğe vur diyemedi
gece olsun gündüz olsun oldu da
gidene gelene dur diyemedi

sevda dedi düştü kalem eline
düştü kirpiğinden bahtın yeline
koyup yüreğini sazın teline
önce bam telini bur diyemedi

işte dedi ellerini açtı da
boşluğa tutunup vardan kaçtı da
ermez dedi akıl candan geçti de
nasipmiş aşılmaz sur diyemedi

sıktı yumruğunu geriye döndü
tuttu öfkesini kendini yendi
sessiz çığlığının sesi dinlendi
bu sükut adama kor diyemedi

evet dedi yaşayan bu sevdada
vara yoğa edilen her vedada
yalnızlıktan öte ferden ferdada
istersen en başa sar diyemedi

dedi yanımdaydı yanı başımda
şimdi yok diyemem işte karşımda
cehennem dibimde cennet arşımda
bu yarada huzur var diyemedi

öğretti sevenin rengiymiş sevda
ezelden vurulmuş söze pranga
azrailin bile ürktüğü kavga
dünyevi bir nefes yar diyemedi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/901682/sevdaya.html>

söz hakkınız yok

reisle başkanla imamla yavrum
kaynaşmadıysanız söz hakkınız yok
bakana müdüre amire şefe
yanaşmadıysanız söz hakkınız yok

koydu mu önüne vekil diyerek
lacileri çekmiş şekil diyerek
merkezden onaylı makul diyerek
sırnaşmadıysanız söz hakkınız yok

paşam gelmiş deyip kesip kurbanla
villa yapsın diye yeşil ormanla
başın gözün üstüne de fermanla
tanışmadıysanız söz hakkınız yok

dünya işte yavrum yalnız geziniz
boşverin geçmesin sizin sözünüz
dünyevi der bozulmasın özünüz
saflaşmadıysanız söz hakkınız yok

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/901875/soz-hakkiniz-yok.html>

gerçek dedi ben sen bizler ve sizler

asırlardır örgüt kurmak işimiz
örgütün başına geçirmek kişi
bir düzen sağlasa da güneşimiz
hep düzeni yakar dünya ateşi

zorla müsaade isteyip halktan
kaç hanedan zulmü ile mat dedi
divandan cılk çıktı cıklar da mülkten
taş üstüne bir taş koy çık kat dedi

nemrutlar düştükçe çıktılar göğe
firavun rabbinden istedi denklik
sonra düşünenler çıktılar dağa
kalplerine düştü nefesine cenklik

düşündü iyi de kötü de her an
kalemler kitabı meydana sürdü
meydanda rabbini aradı insan
iyiler kendini canana sürdü

dolu dizgin hudutlarda bir ömür
kan ve ter içinde yaşadık bizler
aynı sırda muhkem elmas ve kömür
gerçek dedi ben sen bizler ve sizler

ancak çat kaşını artık bu hale
düzen denen yapı namert ceberrut
düşürdü milleti bin izmihlale
sanki millet olmuş firavun nemrut

artık düzen için okunsun dua
isterse palyaço bizi güldürsün
son devri karanlık bulunmaz şua
zulümkar olanlar beni öldürsün

tribünler sevsin zulümlerini
hepimizi diri diri gömsünler
dünyevi gönlümün en dip yerini
gömenler ruhumdan hep nur emsinler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/902980/gercek-dedi-ben-sen-bizler-ve-sizler.html>

yaz babam

nefes direnirken dil direnirken
zülfü yare dokunmadan yaz babam
mecnunun yoluna çöl direnirken
leylasından yakınmadan yaz babam

ne mevlana yunus ne şems ne taptuk
demediler sanki biz gönül yaptuk
gönül yapmak dursun ters yola saptuk
öyle ters ters bakınmadan yaz babam

dağda koyun çoban arar desene
kıtımyırın yediği kaptan yesene
kaval mısın ney misin nefesine
kurda sala okunmadan yaz babam

ne şah ne sultanız ne vezir paşa
bahane bulmadık ne göze kaşa
bir ferman buyurduk ne kuru yaşa
bir nebze kir dökünmeden yaz babam

koroğlu mu dadal mısın görelim
kiziroğlu hızır paşa verelim
ak aygırı yalçın dağa sürelim
dokuz tuğu çekinmeden yaz babam

dünyeviye selam sabah etmeden
üstte gök altta yer deyip gitmeden
anka gibi bülbül gibi ötmeden
bam teline öykünmeden yaz babam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/903487/yaz-babam.html>

yuh olsun

riyası ayyuka çıkan beylerin
yandaşına kandaşına yuh olsun
devlet için deyip milleti soyan
kutu kutu candaşına yuh olsun

devleti kabile sistemi gibi
ve yutturup el hak sistemi gibi
utanmadan da kast sistemi gibi
yönetenin gendeşine yuh olsun

hukuğu har vurup harman savurup
kanunları çınar gibi devirip
kendini korumalarla çevirip
saraylının indaşına yuh olsun

adam sandık yiğit sandık oy verdik
üç dedi yetmedi soy sop boy verdik
bir de sazlı sözü düğün toy verdik
meydandaki kindaşına yuh olsun

nerede çakal it varsa topladı
gariplerin üzerinde hopladı
yetmedi gaz sıktı bir de copladı
apoletli yöndeşine yuh olsun

iç güvenlik paketini sallayan
hak diyeni testereyle pallayan
cesedini de allayan pullayan
bunların kefendaşına yuh olsun

galeyana gelmeyecek bu millet
size inanmış en büyük zillet
dünyevi yeter be ne ki asalet
benim gibi dindaşına yuh olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/904024/yuh-olsun.html>

gelmiyor iŖte

beni bana zindan edip çağırın
bir hayal var dile gelmiyor iŖte
gönül kadar yakın göz kadar uzak
bir hayal var ele gelmiyor iŖte

kendimi bileli semada yerde
başka derdi dert edinmez serde
bir divane gibi ararım nerde
bir hayal var yola gelmiyor iŖte

kime gitsem boyun büker el açar
kime sorsam geldi gitti der geçer
kimi der ki belki seni de seçer
bir hayal var güle gelmiyor iŖte

ne okudum ne öğrendim boşuna
ta evvelden geçmiş suyun başına
bendeki susuzluk gider hoşuna
bir hayal var çöle gelmiyor iŖte

yıllar yılı bir nefeslik gurbetten
sıla gibi gerçek bir memleketten
dura dura kök salsam da uzletten
bir hayal var dala gelmiyor iŖte

isterim bir umut gönder yanıma
olmazsa rüyamda karış kanıma
minnet etmeyeyim yanmış canıma
bir hayal var küle gelmiyor iŖte

dünyeyim beni bende kavurur
girdap gibi hep içime devirir
yedi iklim dört bir yöne savurur
bir hayal var yele gelmiyor iŖte

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/904896/gelmiyor-iste.html>

israf etme kendini

Merkep diploması veren mektebe
Koşup semer giyen hammaddelere
Okkasında kurumuş mürekkebe
Kütüphane diyen müsveddelere
Oku deyip israf etme kendini

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/905720/israf-etme-kendini.html>

türkün yüreğine

bu oyunu ben yazmadım ağabey
türkün yüreğine rüzgar esmiyor
ne tanrı dağından ne de hiradan
türkün yüreğine ensar esmiyor

şehit toprakların mahsülü bize
helal olsun diye el verdik köze
bu bereket neden geldiyse göze
türkün yüreğine gülzar esmiyor

gazilerin beli bükük torunu
yiğitlerin kül eyledik korunu
gurbette bac verdi yâri yareni
türkün yüreğine bahar esmiyor

yiğitlerin basireti bağlanmış
türkün özü sözü gözü dağlanmış
bam teline vurup yeter ağlanmış
türkün yüreğine berdar esmiyor

vurulup yeniden yar saçlarına
hudut düşmesin mi ak saçlarına
ter dökmeden hakkın yamaçlarına
türkün yüreğine ikrar esmiyor

sırtımızı yere çalmadan kader
hira dağı kadar sessiz ve ender
tanrı dağlarından bir rüzgar gönder
türkün yüreğine küffar esmiyor

esen yalan dolan riya ötesi
başta ihanetin son acentesi
dünyevi ya sabır sabrın ertesi
türkün yüreğine mahşer esmiyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/907925/turkun-yuregine.html>

ver ya rabbim ihlaslı bir hal bana

ben seni rahman u rahim bilmiştim
ey rahman u rahim olan dil bana
seni bir misafir edeyim nolur
çıkalım sohbeti arşa dil bana

gelelidir dünya bana sen söyler
bilelidir gönlü akla yem eyler
bu devri ahirde kulun mu neyler
bir dipsiz kuyudur uzat el bana

değeri neylesin gün gece zaman
berduş tavaf eyler fikrimi duman
bir yalın yalnızlık içinde iman
sensiz dost ve canan hepten el bana

bir yolundan yürütmezsen bir kere
her yolun üstadı olsam ne çare
bir cüz i irade bir küçük dere
sen dilersen derya olur yol bana

mutlak gökyüzünün var iki yüzü
bana aksın nefes nefes gökyüzü
doldurayım artık yokuşu düzü
içimde kalmasın sonsuz yol bana

kulundur seninle tanışmak ister
yanacaksa yansın kendini göster
tezgahta taşınmaz oldu bu destar
alan alsın her selamın hal bana

dünyeviyim kalmadı ya takatim
ne günüm ne dünüm ne de bir atım
rahmet vaktinde olsun her taatim
ver ya rabbim ihlaslı bir hal bana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/908585/ver-ya-rabbim-ihlasli-bir-hal-bana.html>

uzak kaldık hayli zamandır dostum

uzak kaldık hayli zamandır dostum
haline vaktine gönlün razı mı
dünyevi işlerin bitmez telaşı
verdiğin aktine gönlün razı mı

bir gece yarısı bir gün öncesi
kendini dinleyen sen değil misin
tefekkür yolu nicenin nicesi
yollarda inleyen sen değil misin

taş gibi katılmış kalbin mi var ki
gözyaşın tükenmiş olabilir mi
kurduğun düşlere alem mi dar ki
akıl nihayeti bulabilir mi

selam olsun sana selamet olsun
aldığın her nefes verdiğin nefes
ahirette yurdun hep cennet olsun
cennetin çevresi bir kutsi kafes

bir namazlık huzur dua kadar dert
gönlün tahiyatta kendini bulsun
dünyevi kaderin olsa da namert
rabbim sen kulundan hep razı olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/912229/uzak-kaldik-hayli-zamandır-dostum.html>

dostum Şimdi alnımızı secdeye

dostum Şimdi alnımızı secdeye
çakmak vardı lakin sen bilir misin
muhtaç kaldık sanki kadim töreye
kendini yenmiŐi yen bilir misin

bırak git sakalın saçın uzasın
diyorsam aldanma vatan nedir ki
kalemin içine yazı yazasın
kitabın bağrında atan nedir ki

bakma öyle düşünceli göklere
seslen rüzgarlara duyan bulunur
bakma vuruŐturduđun hepyeklere
seni en derine koyan bulunur

hayırdır yorulmuş bitmiş tükenmiş
hallerin yolunda dönüp durursun
kirli bakma sular bile yıkanmış
yıkana yıkana elbet kurursun

gün mü ısıtmıyor gölge mi söyle
derdin yalnızlığın kadar güzelken
kuytuların bile çoğalmış öyle
sana yalnızlıklar haram özelken

aman aman de de dilenci gibi
dünyevi olanın kabri dirilsin
sen son kehkeŐanda perde sahibi
kaldır perdeleri güneş darılsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/912506/dostum-simdi-alnimizi-secdeye.html>

kitmanilere

bir damla gözyaşı belki fazladır
seni bir taş gibi bekler değilim
gün doğsa ne çıkar geçen geceden
ben bu karanlığı aklar değilim

kimi destan desin kimi efsane
bir gönül var amma kimi bin hane
garibin sözleri değil anane
ben farzı boşuna yoklar değilim

hiç kalmasa da bu hesapta lezzet
hesap vermek size bana ibadet
aklı olan getirirken nedamet
ben rabbim olanı çoklar değilim

ister bir dost gelsin vursun sırtımdan
sitem etmek bana düşmez ardından
ben yanarım düşmanımın derdinden
ben dermanı size yükler değilim

belki de bu yüzden bir rüzgar gibi
bulunmaz mekanım gönlümün dibi
dünyevi her şeyin bir tek sahibi
ben de hiçbir şeyi saklar değilim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/913952/kitmanilere.html>

beybaba

ahir günün derdi sanal günahlar
sanal ölüm kalbin vurmuş beybaba
hep riyakar dönme dolap semahlar
seni sarhoş edip durmuş beybaba

internette hacı oldum sanırsın
kalp gözünü kamerayla denersin
kıbleni de google diye tanırsın
bağlantına virüs girmiş beybaba

bilsen nedir analog mu dijital
gölgesi var güneşi yok anormal
bir tuş ile suya batmış amiral
elektrik seni çarpmış beybaba

vasiyetin garip gelmez bizlere
mezarına bir klavye bir fare
koyarız ardından utanma söyle
kafiyen de hırsız çıkmış beybaba

hangi devlet helal yolla kurulmuş
garip halklar kölen kulun mu olmuş
dünyevi şakşakcın olup kudurmuş
ruhuna da göz mü koymuş beybaba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/914711/beybaba.html>

nerdesin

aldandığım hayallerin değil yar
düşüncemde görünmeyen nerdesin
bir garip şekile değil eğil yar
işte her an yürünmeyen nerdesin

bir sükut çökünce üstüme yine
kan giderse düşüncemin kalbine
çatırdayıp yırtınmaz mı bu sine
sen ki bana direnmeyen nerdesin

ter kokusu vücudumun sonucu
kördüğümün bulunmayan son ucu
üstlenir mi çözülmeyen bu suç
hükme kefen sarınmayan nerdesin

bekleyene açılrsa da perdeler
bu gözler göremez olur nerdeler
kimi der ne gökte ne de yerdeler
başı duman bürünmeyen nerdesin

her nefesime bir sevap bağlasam
tutuşur mu yüreğimi dağlasam
dünyevinin günahına ağlasam
gözyaşıyla aranmayan nerdesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/916903/nerdesin.html>

ortası yok doğruların

düşüncelerimin ve hayallerimin
ortası yok doğruların kalbimde
bazen bir çocuğa rakip olurum
bazen kimsesizlik içinde yalnız

döndürebilir mi ölüler beni
dönebilir mi bir nefes hayata
kim sevebilir ki her şeye rağmen
kabrinde çürüyen sevgiliyi kim

umudu doğuran söz sahipleri
asırları aydınlatan mevlana
ansızın bir yerde karşıma çıksa
değeri var mıdır artık şemslerin

hem taptuk postunda hem yunus olmak
alnına vurulmuş insanlar gibi
bir baharı daha eskitip öyle
göklerde izime iz katan kimdi

bana benzemeyen ancak ben olan
beni benden öte sevip anlardı
her an yeni gelip yine de giden
güzel sevgili de ardımda kaldı

şimdi yeniden hür kalmış gibi
delilik güneşini kör etti beni
dünyevi bu sonsuz çıkmaz yollara
selam verse yine kendini duyar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/917395/ortasi-yok-dogrularin.html>

gel

seni sevdim diyen dursun kenarda
dönüp de yüzüne seni sor da gel
eğer derse can cananım sevdiğim
bir bıçağı bilele de zor de gel

anlamıyor beni diye dert etme
sevdim diyenleri sakın kürt etme
anlat ona ibrahimi kurt etme
yâr demenin edebini gör de gel

söyle ona ağlar ise ağlasın
ellerini gözlerini bağlasın
ister ise yüreğini dağlasın
bana yâr demeye bedel ser de gel

gözlerinde var mı korku ve şüphe
sorar ise sana nedir bu diye
iste ondan ismailce hediye
verir ise yat yere de er de gel

dünyevi ne saray ne saltanatı
bir yâre değişmem yedi arş katı
bak bakalım akacak mı hiç kanım
boynuma bıçağı n'olur sür de gel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/919677/gel.html>

her pişmanlık bir gözyaşı çağırır

her pişmanlık bir gözyaşı çağırır
el aman demeye geldim allah'ım
bir dünya fanisi gibi çaresiz
insan ne demekmiş bildim allah'ım

nice zaman geçti gezdim dolaştım
kurd ile kuş ile nasip bölüştüm
gün değdi gönlüme biraz gülüştüm
yine keder ile doldum allah'ım

yar dediydim yarsızlığa kök ettin
dost dediydim yalnızlığa yük ettin
kendisini arayanı yok ettin
yoktan nasibimi aldım allah'ım

dünyevi dediler düştüm bahtına
bindim hayal denen gönül atına
çıktım kaf dağına baktım zatına
bilmem seni nasıl buldum allah'ım
el aman demeye geldim allah'ım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/921763/her-pismanlik-bir-gozyasi-cagirir.html>

kimse duymasın

öyle sessiz ol ki kimse duymasın
arada bir gel de gelivereyim
ardına hiç bakma gittiğin kadar
kadere bir gül de gülüvereyim

hiç fark eder mi gün doğmuş gün batmış
umutlar ölüm uykusuna yatmış
hayaller rengini siyaha satmış
al rengimi al de alivereyim

tutuşmuş olsa da dağlar denizler
sanki seven sevdiğini mi gizler
yedi dünya yollarında bu gözler
gözyaşını sal de salivereyim

dünyeviyim çeken bilir bu derdi
yunus nebi deryaları severdi
ben de geçti isem namerdi merdi
ne olursun öl de ölüvereyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/927316/kimse-duymasin.html>

sözlük san'atçıları

- peki ?
- ne pekisi yavrum?
- hocam?
- efendim?
- bu siyasiler de sanatçı sayılır mı?
- ne sanatçısı yavrum?
- dansözlük sanatçısı olabilir mi onlar?
- nerden çıktı yavrum dansözlük?
- sen neler seydediyorsun öyle..
- dansözlük deyince aklımıza, kadınların yarı çıplak vaziyette kıvrır kıvrır dans etmeleri gelir. siyasetçilerin dansözlerle alakası olabilir mi?
- sonuçta, kadın bedenine de erkek bedenini gibi et yığındır. erkeklerin ki biraz daha fazla kıllıdır, ve kalın, sert kadınlarınkı de tam tersi.
- bir doktor için kadınların göğüsleri ve kalçaları yağ torbasıdır. erkeklerin göğüslerinde yağ bulunmaz pek, kalçaları da dediğim gibi kadınlarıninkinin biraz daha kalın, sert vb...
- siyasilerin yağ torbası olduğunu mu anlatmaya çalışıyorsun?
- hocam, kadınların dediğin beden organları yağ torbasıysa neden erkekler yağ torbalarına tren görmüş öküz gibi bakar ... bir de kısa etek giyorlar bacaklarından gözlerini alamıyorlar. kadınların bacakları da mı yağ torbası.
- yavrum bacak dediğin organ, bedeni taşıır, yağdan ziyade kas ve damarlardan oluşur, ortasında uzun bacak kemikleri vardır, kemiklerin çevresi etle, kan damarları olan atar ve toplar damarlarla örgülenmiştir. insan bedenindeki sinirlerin, damarların uzunluğu dünyanın çevresini birkaç defa dolaşır derler uzunluk olarak...bu konuyu da sen araştıır. ben tam bilmiyorum.
- hem sen neden bu yağ torbalarına taktın kafayı, kaç yaşındasın sen?
- hocam, ergenliği aştım. eğer o konudan bahsediyorsan.
- peki, nedir bu siyasilerin dansözlük meselesi? kafanı kurcalayan ne? hem neden kadınlarla dansözlüğü kıyaslayarak cinsiyet ayrımcılığı yapıyorsun. sen erkeksen, o kadın. sadece fiziksel ve ruhsal ayırıcı özellikleriniz var. ruh konusuna girmeyelim daha çıkabilen birisini görmedim ben. sen de fazla girme ruh konusuna ucu bucağı yok çünkü. yine de düşün.
- hocam..
- efendim?
- ben seçim öncesi siyasilerin söyledikleriyle, seçim sonrası söylediklerine bakıyorum da, aklıma sadece dansözler geliyor. başka bir meslekle bağlantı kuramıyorum.
- yavrum, dansözler ekseri göze hitap eder, siyasiler ise ekseri kulağa. erkekleri etkileyenler ise kıvrımasını iyi bilenleridir. hem kulağına fısıldar, hem gözüne anlam veremediğin sinyaller gönderirler ama ne gönderdiklerini ihtimal kendileri de bilmezler ve erkekler de gönderilenlerden ne aldığını. yani işin ucunda bir gönderici, arada hava boşluğu yani iletişim alanı, diğer ucunda da göz ve kulak var. bu konuyu bilimsel olarak başka nasıl anlatabilirim sana bilmiyorum.
- hocam..
- efendim..
- siyasiler yalancı mı?

... yavrum sen bu gidişe şîşi de yakacaksın, kebabı da?
bunları yakarken de yağları cazur cazur ateşe damlatacaksın. inşallah kendini yakmasın..
hem de bakalım bu yaşında sen neden siyasetle bu kadar ilgilisin...

...

-hocam, dinimizde yalan söylemek haram derler, günah derler. o zaman bu siyasilerin dinimizle alakası yok görebildiğim ve duyabildiğim kadarı ile.

-oğlum, ahir zamandayız. ahir zaman deyince benim tüylerim diken diken oluyor da sana nasıl anlatabilirim ahir zamanı. tüylerimin diken diken olmasını nedeni ise tarihte insanlarca yaşanan ve yaşatılan insanlık dışı hal ve hareketler. ahir zamanda, geçmişte ne kadar yaşanan olumsuzluk, kötülük varsa yaşanacak, aynı zamanda da geçmişteki iyilikler güzellikler de yaşanacak. olaylara nereden baktığın önemli. iyilik ve güzelliklere mi bakıyorsun, yoksa kötülük, çirkinliklere mi? galiba ben kötülük ve çirkinlikleri daha çok görüyorum ki ürperiyor ve utanıyorum yapamadığım iyilikler ve güzellikleri düşündükçe korkuyorum. lakin sen eline hangi fırsat geçerse geçsin iyilik yap, güzelikle, anlayışla davran karşıdakilere.

-hocam..

-oğlum, zekanı güzel düşünceler için çalıştır. aklına dansözleri getirme. beni de siyasilere benzetme!

;))

-hocam sen de açıklayamıyorsun değil mi;) siyasilerin neden yalancı ve döneke olduklarını?

-sabır, evladım sabır. eğer sen yalancı olmazsan, sen söylediğin sözden dönmezsen hayatın boyunca yalancılar da, yalancılık da, döneke de azalır birer birer. kendine güveniyor musun hiç yalan söylememe konusunda.

-hocam..

-efendim..

-chp genel başkanı kemal kılıçdaroğlu yüzde 35 oy alamayınca , akp genel başkanı ve başbakan ahmet davutoğlu da tek başına iktidar olamayınca istifa edeceklerini söylemişlerdi.?

evet yavrum, ben de duydum televizyonlarda, seçim meydanlarında söyledikleri o sözleri..

-peki hocam, istifa etmeleri için yasal bir süre mi var? partilerin bu konuda karar almaları mı gerekiyor. yani başkanlarının yalancı durumuna düşmelerini engellemek için, onları istifaya zorlamaları mı gerekir. yoksa parti mensupları da başkanlarının söyledikleri sözlerden sorumlu mudurlar? benim görebildiğim hepsi kıvırmaya başladı çünkü. dün söylediklerini, bugün unutmuş gibiler.

-yavrum, sen nasılsan, toplum nasılsa, onları yönetenler de öyle olurlar. sen diyorsun ki, siyasilerin topu, tüfeği, alayı, yalancı, dansöz. ben bunların söylediklerine nasıl güvenebilirim?

-sana diyeceğim şu ki, ömrü hayatında sırtını siyasilere dayama. onlarla fazla haşır neşir olma. makam saltanat sevdası gütmeye. hakkın neyse onunla yetin. kendine güveniyorsan çık meydana. sözünün eriyen çık meydana. söylediğin sözlerden döneceksen milleti utandırırısın, milletin hakkına girersin. milletin fertleri aynaya baktıklarında kendilerinden utanır duruma gelirler, boyunları dik olmaz, eğilir.

-evet, son durumda, hem kılıçdaroğlu hem de davutoğlu istifa etmedikleri sürece alınlarına yalancı mührünü yemiş sayılırlar.

son tahlilde;

-sen her ikisine de yalancı veya teşbihte hata olmasın, dansöz diyebilirsin. yine de her tarafta bunu dillendirme. yüz karasını yüze vurma.

-peki hocam, susmam mı gerekiyor.

-sus oğlum, sus artık. sıra nasılsa sana da gelecek bir gün. seni de göreceğiz, yalancı mısın, dansöz müsün yoksa değil misin.

-hocam, ben asla yalancı olmayacağım. milleti utandırmayacağım. milletin başını önüne eğmelerine neden olmayacağım. milletim benden utanmayacak.

-hadi bakalım. toplum düzelmeye başladı o zaman. inşallah.

(-yavrum, bu yazıyı ihtimal şiiir bölümüne eklediğimiz için kaldıracağız.

-neden ki

-sorma oğlum sorma...

-sen yatsı namazını kıydın mı?

- hiç kalır mı hocam bu saate yatsı namazı. sen dememiş miydin yatsıyı gece yarısını geçirmeden mutlaka kıl diye...
- hocam, bu namazda...
- hadi oğlum hadi, yat artık, sabah namazını kaçıracaksın...
- hocam sen hiç namaz kaçırdın mı
- yavrum aklımı kaçıracığım artık... sen namazdan bahsediyorsun. sabah namazı diyorum, saat kaç oldu diyorum..)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/930706/sozluk-san-atcilari.html>

artık bana selam veren çıkmasın

boş verdiysem genç yaşımda dünyayı
şiirimi şerre yoran çıkmasın
gerdi isem ipi kopuk bir yayı
hedefimi bana soran çıkmasın

ne rüzgar istiyor yelkenli gemim
ne rotası meçhul deryalar benim
ne de mezarını arar bedenim
yeter ki düşüme giren çıkmasın

ne de olsa kaybettim yar izini
düş de olsa göremedim yüzünü
artık ben de yaraladım özümü
beni benden başka saran çıkmasın

yalnızlığı doya doya içeyim
benden bile ol derdiyle geçeyim
artık ben de doğru yolu seçeyim
sonsuzluğa beni süren çıkmasın

kara gecelerde verin bir örtü
örtsün beni kalbimdeki üzüntü
elbet beni bulur gerçek görüntü
onu benden başka gören çıkmasın

dünyeviyim sanki kadir gecesi
yükselmişim arşa sözün incesi
ben değilsem nicelerden nicesi
artık bana selam veren çıkmasın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/934338/artik-bana-selam-veren-cikmasin.html>

sen git düşünme

geçmiyor geceler desen de dostum
yar derdiyle dertlenmeye değer mi
düşler düşmüş görmez misin üstüne
kirpiklerin yar yüzüne değer mi

yardan yare kalır elbet hep keder
mirasıdır yarin yare bu kader
seven yardan gelir hep yare gider
yarin istemese güneş doğar mı

kader de geç hiç gitmesin gücüne
darılmasın cevapların niçine
akıtsan da yar derdini içine
yar hasreti gönüllere sığar mı

söyleyemez aşka düşmeyen sözü
sahiplenmez cehennem de bu közü
gömülür mü hiç toprağa yar yüzü
hiç mahşer üstüne yağmur yağar mı

yar bilmeyen rüzgar ile gezinir
bir yar bilen yar nakşıyla bezenir
tasalanma kördüğüm de çözünür
kördüğümü atan sanki ağyar mı

aşka niyet eden gönüller için
hiç kanadı kırık değildir göçün
ateşlere uçmak olsun hep suçun
pervaneyi hiç kör duman boğar mı

dünyeviyim gelen gider dünyaya
sabret hele seslen var mı yar duya
hiç kalır mı seven bu yolda yaya
sen git düşünme yol yare ağar mı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/934551/sen-git-dusunme.html>